

கலை
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

213

புரட்சி 2023
10.09.2023

ஆளுமைச் சிறப்பிதழ்

ஆய்வு

பிரதம ஆசிரியர் : க.பரணீதரன்

க. பாலேந்திரா சிறப்பிதழ்

ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன்

சோ. தேவராஜா

அ. யேசுராசா

சத்தியமூர்த்தி மாணிக்கம்

மன்ஸூர் முகமட்

சித்திரலேகா மெளனகுரு

மாணிக்கவாசகர் வைத்தியலிங்கம்

க. பாலேந்திரா

பொருளடக்கம்

கட்டுரைகள்

க.பாலேந்திரா ஒரு நாடக இயக்கம்
ப.ஸ்ரீஸகந்தன்..... 03

தொடர் அரங்காற்றுகையின் அடையாளம்
நாடகர் க. பாலேந்திரா
சோ. தேவராஜா..... 05

பாலேந்திரா என்றொரு கலைஞன்
அ. யேசுராசா..... 09

நவீன நாடக இயக்குனர் க.பாலேந்திரா
சத்தியமூர்த்தி மாணிக்கம்..... 12

“யுக தர்மம்” : இலங்கை தமிழ்
நவீன நாடகத் துறையின்
முன்னோடி முயற்சி!
மன்ஸூர் மொகமட்..... 13

க.பாலேந்திராவின்
கண்ணாடி வார்ப்புக்கள்
சித்திரலேகா மௌனகுரு.....15

பாலேந்திரா ஆனந்தராணி தம்பதியின்
கலைப்பயணம்
மாணிக்கவாசகர் வைத்தியலிங்கம்.....18

கண்ணும் கருத்தும் கருமறும் ஆயினார்
குழந்தைம. சண்முகலிங்கம்.....25

நேர்காணல்
க.பாலேந்திரா - 26

நூடகம்
க.பாலேந்திரா - 40

பொருளடக்கம்
பாழ்ந்பாணம்

ஜீவநதி

2023 புரட்டாதி இதழ் - 213

விரதம ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவீயந்தன்

ப.விஷ்ணுவரீகீர்த்தினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்

சாமணந்தறை ஆலாபிள்ளையார் வீதி

அல்வாய் வடமேற்கு

அல்வாய்

இலங்கை.

ஆலோசகர் :

திரு.கி.நபராஜா

தொலைபேசி : 0775991949

0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan

Commercial Bank, Nelliady

A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும் அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

தரீபாதி - 100/= ஆண்டுசந்தா - 3000/=

வெளிநாடு - \$ 100U.S

மணியோடரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்

மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K .Bharaneetharan,

Kalaiahm ,

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்

K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch

A/C No. - 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை

ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு

செறி நரும் மக்கள் என்னம்

செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்.!

- யாரதிதாசன்-

ஈழத்து நாடக உலகிற்கு பெருமை சேர்த்து வரும் நாடக கலைஞர் க.பாலேந்திரா

கலை வளம் செறிந்த அரியாலையில் பிறந்த க.பாலேந்திரா அவர்கள் மொரட்டுவை (கட்டுபெத்த) பல்கலைக்கழகத்தில் கற்று பொறியியலாளராக விளங்குபவர். பல்கலைக்கழகத்தில் கற்ற காலத்தில் இவரது நாடகப் பயணம் ஆரம்பித்தது. பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து வெளியிடப்படும் "நுட்பம்" சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவராகவும் இருந்தார். 1978 இல் அவைக்காற்றுக்கழகத்தை ஸ்தாபித்து அதனூடாக நாடகங்களை மேடையேற்றினார். இந்த அவைக்காற்றுக்கழகம் இன்று வரை இயங்கி வருவது பெருமைக்குரியது. "சாவின் சதி" என்ற நாடகத்தில் முதன்முதலாக நடித்தார். தொடர்ந்து நவீன நாடகத்தின் முன்னோடியான சகைர் ஹமீட் அவர்களின் "ஏணிப்புகள்" என்னும் நாடகத்தில் நடித்தார். அந்த நாடகமே ஒரு திருப்புமுனையாக இவரது வாழ்வில் அமைந்தது. 70 நாடகங்கள் வரையில் இவர் நெறிப்படுத்தியுள்ளார். இவரது கண்ணாடி வார்ப்புகள் என்ற மொழிபெயர்ப்பு நாடகம் இவருக்கு பெரும் புகழையும் இவர் மீது நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தியது. இவரது துணைவியார் ஆனந்தாராணி இவரது நாடக முயற்சிகளுக்கு பக்க பலமாக இருந்து வருகின்றார். இவர்கள் இருவரும் ஒன்றாக 40 நாடகங்களிற்கு மேல் நடித்துள்ளார்கள். புலம் பெயர்ந்து இலண்டன் சென்ற பின்னரும் மிகத் தீவிரமாக இவரது நாடக முயற்சிகள் இடம்பெற்று வருகின்றது. புலம்பெயர்ந்த இடங்களில் இவரது நாடகங்கள் மேடையேறி வருகின்றன. "யுக தர்மம்" என்ற நாடகமும் இவருக்கு பெரும் புகழை ஏற்படுத்தியது. கண்ணாடி வார்ப்புகள், யுக தர்மம், அரங்கக் கட்டுரைகள், பாலேந்திரா நேர்காணல்கள் ஆகிய இவரது நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. இவரது நாடக இயக்குத்துக்காக பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். ஆர்பாட்டமில்லாது மிக அமைதியாக இருந்து இயங்கி வருகின்ற தனித்துவமான முதந்தரமான நாடக ஆளுமையாக விளங்கி ஈழத்து நாடகத்தை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்திக் கொண்டு இருக்கும் தமிழ் நாடக உலகின் பொக்கிஷமாக விளங்குபவர் க.பாலேந்திரா. அவரது நாடக முயற்சிகளை பாராட்டி அவரைக் கொண்டாடி மகிழ இவ்விதழை வெளியிட்ட பெருமை அடைகின்றோம்.

- க. பரணீதரன்

ஜீவநதி கிடைக்கும் இடங்கள்/ விற்பனையில் உதவுவோர்

1. புத்தகக்கூடம் - திருநெல்வேலி
2. புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு செட்டித்தெரு
3. புத்தகப்பண்பாட்டுப் பேரவை, 68, நீதிமன்ற வீதி, மல்லாகம்
5. பண்டாரவன்னியன் புத்தகசாலை - வவுனியா
4. அ.யேசுராசா
5. பரணி புத்தகக்கூடம் - நெல்லியடி
6. மு.யாழ்வன் - திருகோணமலை,
7. கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன்
8. சிரமேஷ
9. நா.நவராஜ்

க.பாலேந்திரா ஒரு நாடக இயக்கம்

தமிழ் நாடகம் உலகத் தரத்திற்கு உயர வேண்டும் என்றும், தொடர்ந்த நாடக மேடையேற்றங்களே தீவிர நாடக இயக்கத்தை வலுப்படுத்தும் என்ற ரீதியிலும் கடந்த 37 வருடங்களாகத் தொடர்ச்சியாக நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றங்கள் செய்து வரும் ஒரு நாடக இயக்கம் க.பாலேந்திரா அவர்களைப் பதிவு செய்வது பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. தன் கல்வி சார்ந்த பொறியியல் துறையில் முழு நேரத் தொழில் செய்துகொண்டு, எந்த அமைப்புகளிடமிருந்தும் நன் கொடை பெற்றுக் கொள்ளாமல், நாடகமே மூச்சாக இயங்கி, இத்தனை வருடகாலம் இடைவிடாது நாடகங்களை நிகழ்த்துவது உலகத் தமிழ் நாடக அரங்கில் நான் அறிந்தவரை இவர் ஒருவராகத்தான் இருக்க முடியும்.

யாழ்ப்பாணம் அரியாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பாலேந்திராவிற்கு அங்கு வருடா வருடம் நிகழ்ந்து வரும் சுதேசிய விழா நாடகங்களே ஆரம்ப அனுபவங்களாக இருந்தன. ஆயினும், 1972 கட்டுப்பெத்தை பல்கலைக்களகத்தில் பயிலும் நாட்களில், பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீடான நுட்பம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும், சங்கத் தலைவராகவும் இருந்த போது கலைஞர்கள், அறிஞர்களுடன் ஏற்பட்ட தொடர்புகள் ஒரு சீரிய நாடகக் கலைப்பயணத்துக்கு அடிகோலின.

இவரை, முதன் முதல் அறியச் செய்தது இவர் பிரதான பாத்திரம் ஏற்று நடித்த சுகைர் ஹமீட் அவர்களின் “ஏணிப்படிகள்” என்ற நாடகமாகும். அப்போதைய அரசியல் கூட்டணிகளின் எதிர் பார்ப்புகளையும், ஏமாற்றங்களையும் குறியீட்டு முறையில் வெளிப்படுத்தியது. 01.07.1973ல் இராம

கிருஷ்ண மண்டபத்தில் மேடையேறிய இந்நாடகம் 74ல் யாழ்ப்பாண தமீழாராய்ச்சிமாநாட்டிலும் மேடையேற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

74ல் தாசீசியஸ் அவர்களின் நெறியாள்கையில் அலெக்சி அபுசோவின் “பிச்சை வேண்டாம்”, மற்றும் “கந்தன்கருணை” போன்ற நாடகங்களில் பங்குகொண்ட இவர் கலைவிழா நாடகங்களாக “இவர்களுக்கு வேடிக்கை”, “கிரகங்கள் மாறுகின்றன”, “தூரத்து இடி முழக்கம்” போன்ற வற்றின் பிரதிகளை ஆக்கி நெறியாள்கையும் செய்திருந்தார். ஆயினும் 27.10.1976ல் கொழும்பு லயனல்வென்ற் அரங்கில் மேடையேறிய இந்திரா பார்த்தசாரதியின் “மழை” நாடகமே இவர் முதன்முதல் தயாரித்து நெறியாள்கை செய்த நாடகமாகும். இதில் இவரும் ஆனந்தராணி அவர்களும் முக்கிய பாத்திரங்கள் ஏற்று நடித்திருந்தனர்.

இலங்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும், உலகில் ஈழத்தமிழர் வாழும் அனைத்து நாடுகளிலும் மேடையேறிய இந்நாடகம் அண்மையில் 22.07.2010 அன்று கூத்துப்பட்டறை, மூன்றாம் அரங்கு ஆதரவில் சென்னையில் மேடையேறியது நினைவு கொள்ளத் தக்கது. இம் மேடையேற்றத்திலும் பாலேந்திரா, ஆனந்தராணி ஆகியோர் அதேபாத்திரங்களை ஏற்று நடித்தமை அவர்களது கலைவாழ்வின் அர்ப்பணிப்பைச் சிறப்பாகச் சொல்லும்.

பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லூரிகள், இலக்கிய மன்றங்கள் போன்றவற்றிற்காக நாடகங்களை மேடையேற்றி வந்த இவர், தொடர்ந்து நாடக இயக்கத்துக்கு ஒரு அமைப்புத் தேவையெனக் கருதி தமிழ் அவைக் காற்றுக் கலைக்கழகத்தை 1978இல் ஆரம்பித்தார். இதன் மூலமாக தமிழகத்து, மற்றும் இந்தியப் பிறமொழி நாடகாசிரியர்கள், மேலும் பல நல்ல மேற்கூலக நாடகாசிரியர்களின் நாடகங்களையும் நேர்த்தியாக மேடையேற்றி வருகிறார்

குறிப்பாக மாவை நித்தியானந்தன், சி.சிவ சேகரம், சி.மௌனகுரு, தர்மு சிவராம், சேரன், செழியன், ச.வாசுதேவன் ஆகியோரின் நாடகங்களையும், தமிழக நாடகாசிரியர்கள் இந்திரா பார்த்தசாரதியின் “மழை”, “பசி”, ந.முத்துசாமியின் “நாற்காலிக்காரர்”, “சுவரொட்டிகள்” ஞான ராஜசேகரனின் “மரபு” அம்பையின் “ஆற்றைக்கடத்தல்”, மற்றும் பாதல் சர்க்காரின் “ஏவம் இந்திரஜித்”, மோகன் ராகேஷின் “அரையும் குறையும்”, கிரிஷ் கர்னாட்டின் “துக்ளக்”, ரஞ்சித்ராய் சௌத்திரியின் “பாரத தர்மம்” போன்ற நாடகங்களை தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகம் மூலமாகத் தயாரித்து நெறிப்படுத்தியுள்ளார்.

இது தவிர, மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தழுவல் நாடகங்களாக டென்னசி வில்லியம்சின் “கண்ணாடி வார்ப்புகள்”, பிரெக்லின் “யுகதர்மம்”, கார்சியா லோர்காவின் “ஒரு பாலை வீடு”, செக்கோவின் “சம்பந்தம்”, வஸ்லோ காவலின் “பிரத்தியேகக் காட்சி + தரிசனம்”, பெக்கற்றின் “எப்போ வருவாரோ” ஏரியல் டோப்மனின் “மரணத்துள் வாழ்வு”, இயூன் ஐயனஸ்கோவின் “இடைவெளி”, ஹரோல் பின்டரின் “போகிற வழிக்கு ஒன்று” என்பவற்றை பாலேந்திரா தயாரித்து நெறியாள்கை செய்துள்ளார்.

பாலேந்திராவின் நாடகங்களில், மனித குலத்தின் பொது அவலங்களைச் சொல்லும் பிரெக்லின் “யுகதர்மம்” என்ற நாடகம் யாழ்க்கண்ணனின் இசையில் மிளிர்ந்த புதுமையான பாடல்களுடனும் மற்றும் கூத்து வகை ஆட்டத்துடனும் கூடியது. இந்நாடகம் 79 - 80இல் இலங்கையில் மட்டும் 30 தடவைகள் மேடையேறியது. “இயக்கவிதி 3”, “துக்ளக்” ஆகிய நாடகங்கள் இலங்கை அரசின் தணிக்கைக்கு உள்ளாகின. “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடகம் ஆறு நாடகங்கள் என்ற நூல் அச்சுச் செலவிற்காக யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் பகல், இரவுக் காட்சிகளாக சிறப்பான காட்சி அமைப்புடன் மேடையேறியது. “மழை”, “அரையும் குறையும்”, “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பானது மட்டுமல்லாமல் “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடகம் இலங்கை ரூபவாகினித் தொலைக்காட்சியில் ஒலிபரப்பானது.

83 ஆடிக்கலவரத்தின் பின்னர் இங்கிலாந்தில் குடியேறிய இவர் அந்நியச் சூழலில் வாழும் எமது சிறுவர்கள் தமது சுய அடையாளத்தை இனம் காணவும், தன்னம்பிக்கையுடன் ஒரு பலமான அத்திவாரத்தைக் கட்டியெழுப்பவும், தமிழ் மொழியைச் சரளமாகப் பேசும் பயிலவும் சிறுவர்களுக்கான பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடாத்தி, தொடர்ச்சியாக சிறுவர் நாடகங்களை மேடையேற்றி வருகிறார். சி.மௌனகுருவின் “வேடரை உச்சிய வெள்ளைப்பூறாக்கள்” முதல் இவ்வருட நாடகவழிவழி

மேடையேறிய மாவையின் “இது ஒரு நாடகம்” என்று சிறுவர் நாடகங்கள் தொடர்கின்றன.

பிரெக்லர் என்ற பிறமொழி நாடகாசிரியரை “யுகதர்மம்” மூலம் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தது போல் பல தரமான பிறமொழி நாடகங்களை எமக்கு அனுபவமாக அறியத்தந்தார். எனினும் பாலேந்திரா சுயமொழி நாடகங்களையே அதிகமாக மேடையேற்றினார். மேலும் “பாரத தர்மம்”, “துன்பக் கேணியிலே”, “பெயர்வு”, “போகிற வழிக்கு ஒன்று”, “மரணத்துள் வாழ்வு” போன்றன பார்வையாளர்களை நெருடிய நாடகங்களாகும்.

இவரது தமிழ் அவைக்காற்றுக் கழகத்தின் நாடக விழாக்கள் இலங்கை, இலண்டன், நோர்வே, கனடா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, சுவீஸ் லாந்து, அவுஸ்திரேலியா மற்றும் அண்மையில் இந்தியாவிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

கொள்கை என்று எந்தக் குழுவுடனும் இணையாமல் சுதந்திரமாகவும், நேர்மையாகவும், தனித்துவமாகவும் இயங்கி, எந்நாளும் நாடகத்துக்கான தேடலையாசித்து நிற்கின்ற இந்தக் கலைஞனின் சக்தி அதீதமானது. பாலேந்திராவின் ஆரம்ப நாடகமான “ஏணிப் புகள்” இலிருந்து பெரும்பாலான நாடகங்களை நேரிடையாகவும், பல சிறுவர் நாடகங்களை விடியோவிலும் பார்த்தவன் என்ற ரீதியில் ஒரு குறிப்பைச் சுருக்கமாகச் சொல்லமுடியும். “இவரது நாடகங்கள் எனது மனவெளியில் என்றும் ஜீவிதமாக இருப்பவை”.

பாலேந்திராவின் நாடகங்களில் பார்வையாளர்களுக்கும் நடிகர்களுக்கும் உறவு பலமாக இருந்து கொண்டிருக்கும். எப்போதும் ஒரு உயிர்நிலை பேணப்படும். ஒரு கணம் சரிந்தாலே வீழ்ந்து போகக்கூடிய “மழை” என்ற நாடகத்துடன் இரு மணி நேரமாக எங்களைக் கட்டிப்போட்டு வைப்பதை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” - டொம், மழை அண்ணன் பாத்திரங்கள் இவரது நடிப்புக்குப் புகழ் சேர்த்தவை. ஆயினும் “பசி”யில் இவரது நடிப்பு அபாரமாக இருக்கும். இவரது நாடகங்களில் இசை, ஒளி என்பன முக்கிய பாத்திரங்களாக அமையும். “முகமில்லாத மனிதர்கள்”, “யுகதர்மம்” மற்றும் அனைத்துச் சிறுவர் நாடகங்களிலும் இசையும், பாடல்களும் நிறைந்து காணப்படும். “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடகத்தின் பிற்பகுதியில் இவர்கையாண்ட ஒளி அமைப்பும், இணையோடிய இசையும் பார்வையாளர்களை அவ்விரு நாடகப்பாத்திரங்களின் உலகிற்கு அழைத்துச் சென்றதை மறக்கமுடியாது.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மனிதநேயத்துடன் மனித அவலங்களைச் சொல்கிற, எமது வாழ்க்கை அனுபவங்களோடு ஒட்டியதான இவரது நாடகத் தெரிவுகள் பிரசித்தமானவை. இவ்வாறு நாடகக் கலையின் சகல பக்கங்களிலும் ஆற்றல் பதித்த இந்த மாபெரும் கலைஞன் “நாடகம் என்பது கூட்டு முயற்சி. தனது துணைவியார் ஆனந்தராணி மற்றும் சக நடிகர்கள், இசைக் கலைஞர்கள், காட்சி அமைப்பு உதவியாளர்கள், நாடக ஆசிரியர்கள் என்பவர்களால் தான் தமிழ் அவைக் காற்றுக் கலைக்கழகம் இயங்கமுடிகிறது” என்று சொல்லும் எளிமையான மனிதர். பழகுவதற்கு மென்மையானவர். பாலேந்திரா, அவரது நாடகங்கள், அவர் சார்ந்த கலைஞர்கள் என்று ஒரு புத்தகமே எழுதலாம்.

தொடர் அரங்காற்றுகையின் அடையாளம் நாடகர் க. பாஸேந்திரா

-01-

நாடக அரங்க ஆற்றுகை யென்பது பலரின் பங்குபற்றலுடன் நீண்ட நாள் ஒத்திகை நடந்து ஓரிரு தடவைகள் மட்டுமே அரங்கேறு வதுடன் நாடகக் கலையென்பது காற்றோடு கலந்து காலமாகி விடுகிறது.

இத்தகைய அவல தழுவல் நாடகத்துக்குத் தொடர்கிறது. பலபேரின் பல நாட்களை, பல மணி நேரங்களை விழுங்கி ஊதியம் எதுவுமின்றி தமது பணத்தையே செலவழித்து ஒத்திகைகளில் ஈடுபட்டு ஓரிரு தடவைகள் மட்டுமே மேடையேறி நாடகக் கலை வரலாற்றுச் சாதனை படைத்துவிட்டதென்று மையும் தாள்களையும் செலவாக்கி

நாடக வரலாற்றை எழுதி சுய திருப்தி அடைவதே எமது அவலமாகிவிடுகிறது.

1980களுக்கு முன்னர் கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்றிக்கு மேற்பட்ட நாடக மன்றங்கள் உருவாகி சனசமூக நிலையங்கள், ஆண்டுவிழாக்கள், சைவ கிறிஸ்தவ திருவிழாக்கள், பாடசாலைகள் என்பவற்றில் தொடர்ந்து நாடகங்கள் அரங்கேறின.

இதன் மூலம் கிராமக் களின் ஒற்றுமையும் ஒன்று திரண்ட செயற்பாடுகளும் நாடக ஆளுமைகளும் அடையாளம் காணப்பட்டனர்.

சமய நாடகங்கள், சரித்திர நாடகங்கள், சமூக நாடகங்கள், நகைச்சுவை நாடகங்கள், கூத்துக்கள் எனப் பன்முகத் தோற்றத்தில் அரங்க ஆற்றுகைகள் நிகழ்த்தப் பட்டன. இவை அனைத்தும் அனேகமாக தென்னிந்திய சினிமாத்தாக்கத்தினால் ஊட்டம் பெற்றவை.

நவீன நாடகப் பண்புகள் அநேகமாக இல்லாதனவே.

விதிவிலக்காக விளங்கினர் சிலர். அவர்களுடன் இணைந்தனர் பலர். கலையரசு சொர்ணலிங்கம், எஸ்.ரி.அரசு, ஏ.ரகுநாதன், நவாலி அருமை நாயகம், சுஹை ஹமீட், பேராசிரியர் சுவாமித்தியானந்தன், லடிஸ் வீரமணி, பூந்தான் யோசேப், வி.வி. வைரமுத்து, செல்வம், வி.ரி.செல்வராஜன், கவிஞர் செல்லையா விவேகானந்தன், கலாமணி, சின்னமணி, கே.எம். வாசகர், யமன் மார்க்கண்டு, சானா, சோமசுந்தரம், நா.சுந்தரலிங்கம், வண.மரியசேவியர் அடிகளார், சி.மௌனகுரு, பேராசிரியர் நந்தி சிவஞானசுந்தரம், அ.ந.சுந்த

சாமி, இ.முருகையன், ஜவாஹர், கலைச்செல்வன், சிதம்பரம், மணிமேகலை, சாரதா, ஹெலன் குமாரி, ஏகாம்பரம், புலவர் தெட்சணா மூர்த்தி, திருநாவுக்கரசு, நவாலியூர் செல்லத்துரை, தர்மலிங்கம், குமார்தனபால், வி.ரி.விஸ்வா, கிருஷ்ண துரை, சி.ரி.மகான், கோகிலா மகேந்திரன், எஸ்.பொன்னுத்துரை, விதானையார் செல்வரத் தினம், ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, சி.ரி.செல்வராஜன், சின்ன செல்வராஜன், விஜயாள் பீற்றர், ஆனந்தராணி, கலா லக்ஷ்மி, வரணியூரான், மரிக்கார் ராமதாஸ், அப்புக்குட்டி இராஜகோபால், ராஜசேகரன், சந்திரசேகரன், கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன், அப்துல்ஹமீட், பிரான்சிஸ் ஜெனம், வீ.எம். குகராஜா, எஸ்.ஜெயக்குமார், சன்னாகம் நவரத்தினம், நாவற்குழி நவரத்தினம், ஜி.பி.பேர்மினஸ், உருத்திரேஸ்வரன், கனகம் கனகரட்ணம், கதிரேசர் பிள்ளை, சோ.தேவராஜா, க.தயாளன், தி.யோகேஸ்வரன், ந.இரவீந்திரன், எஸ்.பாலசிங்கம், மாவை நித்தியானந்தன், பாலேந்திரா, வாசுதேவன், ஜீவா நாவுக்கரசன், அன்ரனி ஜீவா, மாத்தளைக் கார்த்திகேசு, இளைய பத்மநாதன், இணுவை சிதம்பரநாதன், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், சி.சு.நாகேந்திரா, சொக்கன், வி.திவ்வியராஜன், ஆ.த.சித்திரவேல், எழில் வேந்தன், கலைவாணி நாகராசா, சரசுகோபால், குணசிங்கம், கைலாசநாதன், சோக்கெல்லோ சண்முகம் இன்னும் எண்ணற்ற பலரும் பெருமளவில் நாடக மன்றங்களும் பல நாடகங்களைத் தொடர்ச்சியாக மேடையேற்றினர்.

வடக்கும் தெற்கும், அலாவுதீன், வெளிக்கிடடி விஸ்வமடுவுக்கு, அடியோ பரிசு, அந்தநாளும் வந்திடாதோ எனப் பல சினிமாப்பாணி நாடகங்கள் காகிதப்பலிகள், கோமாளிகள், வேதாளம் சொன்ன கதை, வாடகைக்கு அறை, ஆறுமுகத்தாருக்கு அரோகரா உட்பட அடங்காப்பிடாரி, மயான காண்டம், கோவலன் கண்ணகி, சங்கிலியன் எனப்பல கணக்கற்ற நாடகங்கள் கூத்துக்கள் மேடையேறின.

நாடகமும் அரங்கியலும் பாடசாலை, பல்கலைக் கழக கல்வியாக மாறிய பின்னர் அறிஞர்கள் அதிகமாயுள்ளனர், கலைஞர்கள் காணாமல் போயினர்.

1970-க்கு முன்னரும் 1970 களுக்குப் பின்னரும் நாடக அரங்க வரலாற்றிலும் வளர்ச்சியிலும் நடிக்க ஒன்றியம், அம்பலத்தாடிகள், கூத்தாடிகள், நாடோடிகள் மட்டக்களப்புநாடக சபா, குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை, காலையடி மறுமலர்ச்சி மன்றம், நாடக அரங்கக் கல்லூரி, அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகம், அரியாலை சரஸ்வதி மன்றம், திருமறைக் கலாமன்றம் உட்பட இன்னும் பல நாடக அமைப்புகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் கணிக்கத்தக்கன.

இக்காலத்தில் நாடக எழுத்தாளர்களாகவும் விமர்சகர்களாகவும் நாடக அரங்கக் கலைஞர்களாகவும் பரிணமித்தவர்கள் வெகுசிலரே. குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், சி.மௌனகுரு, நா. சுந்தரலிங்கம், அ.தாஸீசியஸ், ச.முத்துலிங்கம், வீ.எம். குகராஜா, க.

பாலேந்திரா, மாவை நித்தியானந்தன், இளைய பத்மநாதன், வி. திவ்வியராஜன், அ. சந்திரகாசன், சோ.தேவராஜா, சைவப்புலவர் செல்லத்துரை, ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை, புலவர் கா.வேல்முருகன், கருணைப் பாலம் ஏ.சி.நடராஜா ஆகியோரையும் இன்னும் பலரையும்நாம் அடையாளம் காணல் நன்று.

நாடகப் பணுவல் ஒன்று தனி ஓர் எழுத்தாளரால் எழுதிவிட இயலும். ஒத்த கருத்துள்ள ஒரு குழுவினரின் கலந்துரையாடல் மூலம் பிரதம எழுத்தாளரை மையப் படுத்தியும் எழுதப்படலாம்.

நாடகப் பணுவல் ஒன்று அரங்க ஆற்றுகையாக நிகழ்த்தப்படுவதற்கு முன் நிபந்தனையாக பல விடயங்களும் பலகலைகளும் பல கலைஞர்களும் சங்கமிக் கின்றனர். நாடக ரசிகர்களின் அரங்க அனுபவத்தில் ஆனந்தம் அடைதல் என்பது நாடகத்தின் வெற்றிகரமான அரங்க ஆற்றுகையினாலேயே நிகழும்.

இத்தகைய ஓர் அரங்க ஆற்றுகை என்பது ஓர் ஆற்றுகையுடன் முடிவடைதல் அல்லது முறிந்துவிடல் என்பது நாடக இயக்கத்தின் இன்பத்துக்கு இடையூறாகி விடும். நாடகச் செயலாக்கத்திற்கு இடையூறாது தொடர்ந்து தொய்வின்றி பரந்துவாழும் மக்களின் ஊர்களெங்கும் பாடசாலை, பல்கலைக்கழகங்கள், ஆலயங்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி என பல்வேறு அரங்குகளில் ஆடப்படுவது அவசியமாகும்.

-02-

நாடகர் க.பாலேந்திரா நம்பிக்கை நட்சத்திரம். “அடாதுமழைபெய்தாலும் விடாது நாடகம் நடைபெறும்” என்பது எமது ஆன்றோர் வாக்கு. அதற்கு உதாரண புருஷராக எமது காலத்தில் அதாவது கடந்த ஐந்து தசாப்தத்தில் இலங்கையிலும் புலம்பெயர் தேசங்களிலும் உற்சாகமாக, களைப்பற்றவராக, அயராது நாடக அரங்க ஆற்றுகையில் தொடர்ச்சியைப் பேணியவராக இயங்கி வரும் ஓர் ஆளுமை என நாம் க.பாலேந்திராவைக் குறிப்பிடுவதில் மிகையில்லை.

பாலேந்திரா பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்த போது தமிழ்சங்கத்தில் “நுட்பம்” சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் தமிழ்ச்சங்க தலைவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

1972ல் கட்டுப்பெத்தை மொறட்டுவ பல்கலைக் கழக பொறியியல் மாணவனாக இருந்த வேளை முதல் 1982 வரை நாடக மேடையேற்றத்தில் கட்டுப்பெத்தை தமிழ்ச்சங்கம் முக்கிய களமாகவிருந்தமையால் பாலேந்திரா நாடக முயற்சியில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டார்.

அக்காலத்தில் நாடகப் பிரதிகளை எழுதியுள்ளார். இவர்களுக்கு வேடிக்கை, கிரகங்கள் மாறுகின்றன, பலி, ஒரு யுகத்தின் விம்மல், தூரத்து இடி முழக்கம் ஆகிய நாடக எழுத்துருக்களை உருவாக்கி தானே நெறியாள்கை செய்தும் மேடையேற்றியுள்ளார்.

கூத்தாடிகள், நாடோடிகள், மட்டக்களப்பு நாடக சபா, எங்கள் குழு ஆகிய அமைப்புகள் இணைந்து நா.சுந்தரலிங்கம், இ.சிவானந்தன், அ.தாஸீசியஸ்,

இளைய பத்மநாதன், சி.மௌனகுரு ஆகியோரின் முயற்சியினால் 1970 களில் நடிகர் ஒன்றியம் கொழும்பில் தொடங்கியபோது அதன் ரசிகர் அவையை அமைப்பதில் நாடகர் க.பாலேந்திராவும் அவரது நண்பர்களும் பங்குபற்றி பல பல்கலைக்கழக மாணவர்களையும் இணைத்துக் கொண்டு அரங்கப் பரவலாக்கத்துக்கான பணிகளை ஆற்றினர்.

நாடக அரங்க வரலாற்றில் மொறட்டுவ கட்டுப்பெத்தைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பங்கும் பணியும் குறிப்பிடத்தக்கது. பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச் சங்கத்தை உருவாக்கி நாடகக் கலைஞராக முன்னின்று முதன்மையாகச் செயற்பட்டவர்களுள் மாவை நித்தியானந்தன் முக்கியமானவர். அவரைத் தொடர்ந்து பல பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் நாடக அரங்கச் செயற்பாடுகளிலும் நுட்பம் சஞ்சிகை வெளியீடுகளிலும் கொழும்பில் தமிழிலக்கிய விழாக்களை ஏற்பாடு செய்வதிலும் முன்னின்றுழைத்தனர். அவர்களில் முதன்மையானவர் பாலேந்திரா.

நாடகர் பாலேந்திரா பங்கேற்ற நாடகங்களில் “ஏணிப்படிகள்” என்ற நாடகம் பெளசல் அமீர் எழுத்துருவில் சுணைர் ஹமீட் நெறிப்படுத்தலில் கொழும்பில் அரங்கேறியது. இந் நாடகம் பாராளுமன்றம் மூலம் சோசலிசம் கொண்டுவரலாம் என்ற இடதுசாரிகளின் இயலாத்தன்மையை நகைச்சுவையாக வெளிப்படுத்தும் நாடகமாகும். சமூகத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய நாடகமாகும். இந்நாடகம் ஈழத்து நாடக அரங்க வரலாற்றில் தனித்துவமானதாகும்.

கொழும்பில் நடிகர் ஒன்றியம், ரசிகர் அவைக்காக முதலாவது நாடகமாக 1974ல் “கந்தன் கருணை” தயாரித்த போது அதிலும் பாலேந்திரா நடித்து கலைஞர்கள் மத்தியில் அறிமுகமானார். மேலும் நடிகர் ஒன்றியத்தின் ரசிகர் அவைக்காக 1976.10.26ம் திகதி இல் கொழும்பு லயனல் வென்ற அரங்கில் இந்திரா பார்த்த சாரதியின் “மழை” நாடகத்தை தயாரித்து நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றினார். இந்த நாடகத்தினை இன்றுவரை ஆனந்தராணியுடன் நடித்து மேடையேற்றி வருகின்றார்.

-03-

நாடகர் க.பாலேந்திரா என்று சொல்கையில் அவர் ஒரு தனிமரமல்ல. கூட்டுச் செயற்பாட்டாளர், ஓவியர், பாடகர், நடிகர்கள் ஆனந்தராணி, நிர்மலா உட்பட எண்ணற்ற நாடகர்கள், மாணவர்கள் என நாம் அனைவரையும் அவரது நாடகங்களில் கண்டு களிக்கலாம். அவருடாக அக்கலைஞர்கள் ஒவ்வொருவரின் வரலாற்றையும், வளர்ச்சியையும், அரங்காற்றுகைக் கலையில் அவர்கள் ஒவ்வொருவரின் அளப்பரிய அர்ப்பணிப்புக்களையும் நம்மால் அறிய இயலும்.

பாலேந்திரா எதிர்காலத்தில் அவைக்காற்றுக் கலைக் கழகத்தில் தன்னுடன் இணைந்து பணியாற்றிய சகல கலைஞர்கள் பற்றியும் எழுதுதல் நன்று. நாடகர் கலாலக்ஷ்மி காலமானதும் அவர் எழுதிய குறிப்புகள் அனேக நாடகர்களுக்கு அவை புதிய தகவல்களை

வழங்கின. அதுபோல் ஏனைய கலைஞர்கள் வாழும் போதே அவர்கள் பற்றிய தகவல்களை நாடகச் செயற்பாடுகளை விபரித்து பாலேந்திரா எழுதுவது நாடக உலகிற்கு நன்மைபயக்கும் என நாம் நம்பலாம்.

அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தினூடாக 1970 முதல் கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், பேராதனை, கட்டுப் பெத்தையிலும் தொடங்கிய நாடக அரங்க ஆற்றுகை என்பது தொடர்ந்து புலம்பெயர் நாடுகளிலும் சகல கண்டங்களையும் கடந்தும் விடாமல் தொடர்ந்தும் செயற்பட முடிகிறது என்றால் நாடகர் பாலேந்திராவின் விடாமுயற்சியும் கடின உழைப்பும் நாடக மேடையேற்றத்தின்பால் அவர் கொண்ட மகிழ்ச்சியுமே காரணமெனலாம்.

இலங்கை நாடகர்களுடனும் இன்னும் பல இளைய நாடகர்களுடனும் அனேக எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், நடிகர்கள் எனப் பலருடனும் ஊடகர்கள், பத்திரிகைகளுடனும் அரங்க அமைப்புகளுடனும் இடையறாது தொடர்பும் உறவும் பேணும் பாலேந்திராவின் தொடர்பாடல் திறனும் நாடக அரங்கப் பற்றும் பிரமிக்கச் செய்கின்றன.

நா.சுந்தரலிங்கம், அ.தாஸீசியஸ், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், சி.மௌனகுரு, நிர்மலா, சுமதி, நித்தியானந்தன், சாந்திநாதன், வி.திவ்வியராஜன், இளைய பத்மநாதன், மாவை நித்தியானந்தன், கவிஞர் முருகையன், இ.சிவானந்தன், சில்லாலையூர் செல்வராஜன், கமலினி செல்வராஜன் சி.சிவசேகரம் உட்பட இலங்கை தழுவிய ரீதியில் முன்னரும் பின்னரும் இந்தியாவிலும் பல்வேறு நாட்டு நாடகர்களுடனும் தொடர்ந்து உறவும் நட்பும் பேணி வந்துள்ளார்.

நாடகங்களில் நடிகராகவும் நெறியாளராகவும் தயாரிப்பாளராகவும் நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகள் மூலம் தொடர்ச்சியான நாடக இயக்கத்துக்கும் உழைக்கும் அர்ப்பணிப்பு மிக்க நாடகர் பாலேந்திரா ஆவார். வானொலியிலும், மேடையிலும், தொலைக்காட்சிகளிலும் நாடக அரங்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளார்.

முதலில் 1972ல் மேடையேறிய “சாவின்சதி” என்ற நாடகத்தில் பங்குபற்றினார். சுணைர் ஹமீட் நெறிப்படுத்திய “ஏணிப்படிகள்” ஞானம் லம்பேட் மொழிபெயர்ப்பில் Alexi Arbutov - இன் it happened irkutsk என்ற நாடகத்தை “பிச்சை வேண்டாம்” என்ற நாடகமாக அ.தாஸீசியஸ் நெறிப்படுத்தினார். இந்நாடகங்களில் பாலேந்திராவின் நடிப்பு தனித்துவமானது. இந்திரா பார்த்தசாரதியின் “மழை”(1976), ரெனாலி வில்லியம்சின் “கண்ணாடி வார்ப்புகள்”(1978) பிறெக்ற்றின் “The Exception and the Rule” நாடகம் “யுகதர்மம்”(1979), ந.முத்துசாமியின் “நாற்காலிக்காரன்”(1979)இ பாதல் சர்காரின் “ஏபங் இந்திரஜித்” என்பது “முகமில்லாத மனிதர்கள்”(1980)இ கிரிஸ் கர்னாட்டின் “துக்ளக்”(1982) ஆகிய நாடகங்களையும் தயாரித்தும் நெறிப்படுத்தியும் தானும் நடித்துள்ளார்.

“தொடர்ந்த மேடையேற்றங்களே தீவிர நாடக இயக்கத்தை வலுப்படுத்தும்” என்பதை பிரக்ஞை பூர்வ

மாக பாலேந்திரா செய்துவருகிறார். அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தின் தொடர் மேடையேற்றம் என்பது யாழ்ப்பாணம், கண்டி, கொழும்பு, இலண்டன், ஐரோப்பா, அவுஸ்திரேலியா, கனடா எனப்பரந்து விரிந்துள்ளது.

1978-1982 வரை இலங்கையிலும் 1982 ன் பின்னர் இலண்டனிலும் இயங்கும் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகம் அரங்கச் செயற்பாட்டில் நின்றுநிலைத்து நாடகம் மேடையேற்றங்களில் தொடர்கின்றது.

பாலேந்திரா நெறிப்படுத்திய நாடகப் பணுவல்கள் “கண்ணாடி வார்ப்புக்கள் யுகதர்மம்” ஆகியனவும் “பாலேந்திரா நேர்காணல்”, “பாலேந்திரா அரங்கக் கட்டுரைகள்” ஆகிய நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

“ஏணிப்புகள்” என்ற நாடகமும் நா.சந்திரலிங்கத்தின் “விழிப்பு” நாடகமும் ஏற்படுத்திய தாக்கத்திலேயே தாளையடி மறுமலர்ச்சி மன்றத்தினால் 1970 களின் பிற்பகுதியில் “காகிதப்பலிகள்” என்ற நவீன தாளைய நாடகம், காலைக்கவிஞன் அ.சந்திரகாசனாலும் நண்பர்களாலும் கூட்டாக உருவாக்கப்பட்ட எழுத்துருவில் யாழ்ப்பாணம் முழுமையும் எழுபது தடவைகளுக்கு மேல் கிராமங்கள் தோறும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் அனுசரணையுடன் மேடையேறித் தாக்கத்தை உருவாக்கிய நவீன நாடகமாக விளங்கியது.

மாவை நித்தியானந்தனின் “ஐயா எலக்ஷன் கேட்கிறார்” என்ற நாடகமும் அக்காலத்தில் பிரசித்தமானவை. அதனைத் தொடர்ந்து மாவை நித்தியானந்தனின் “திருவிழா” தெருவெளி அரங்க நாடகமும் அளவெட்டி இளைஞர்களால் அரங்கேற்றப்பட்டது.

-04-

பாலேந்திரா பிள்ளைகளின் நாடகங்கள் மேடையேற்றுவதில் மிக்க பிரேமையுடனும் பிரியத்துடனும் செயற்படுகின்றார். குறிப்பாக புலம்பெயர் மண்ணில் தமிழ் மொழித்தின் விருத்தியிலும் தமிழர்கள் எனும் அடையாளம் பேணுகையிலும் பிள்ளைகளின் பெற்றோரின் அரவணைப்புடன் அரங்காற்றுகையில் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுகிறார்.

“லண்டனில் தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சூழலில் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து பெருமளவு தமிழர் நிலை கொண்ட போது பிள்ளைகள் மூலமாகவே பெருமளவில் நேரடியான கலை ஈடுபாடு ஆரம்பித்தது” எனக் குறிப்பிடும் பாலேந்திரா தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக் கழகத்தினூடாக அனேக நாடகங்களை அரங்கேற்றினார்.

ஐரோப்பாவுக்கு வெளியிலும் பிறென்ற தமிழ்ச்சங்க மாணவர்களுடன் சிறுவர் நாடகங்கள் ஐந்தை கூட்டாக தயாரித்து 1991-1998 வரை மேடையேற்றியுள்ளார்.

கலாநிதி மௌனகுருவின் “வேடரை உச்சிய வெள்ளைப்புறாக்கள்” “தப்பி வந்த தாடி ஆடு” “நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள்” சி.சிவசேகரத்தின் “மலைகளை அகற்றிய மூடக்கிழவன்,” “அயலார் தீர்ப்பு” ஆகிய சிறுவர் நாடகங்களையும் அரங்கேற்றியுள்ளார். இச் சிறுவர் நாடகங்கள் பல தடவைகள் லண்டனில் மேடையேற்றப்படும் போதெல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் நல்ல வரவேற்புப் பெறுகின்றன என பாலேந்திரா குறிப்பிடுகின்றார்.

பிள்ளைகள் உலகமே எமது நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் ஆகும். பிள்ளைகளுடன் வாழ்வதே மகிழ்வும் நம்பிக்கையும் வாழ்வுமாகும். பிள்ளைகளின் உலகை வல்லமையாக்குவதில் நாம் அனைவரும் ஒன்றுபடலாம்.

-05-

பாலேந்திராவின் நாடகங்களின் உயிர்ப்பு பற்றிய பிரகடனத்தை “பாலேந்திராவின் அரங்கக் கட்டுரைகள்” என்ற நூலின் முடிவுரையில் நாம் தரிசிக்கலாம்.

“சிக்கமன்ட் பிராய்ட் தனது நூலில் தெரிவித்த கருத்துக்கள் முக்கியமானவை. “அராஜகத்தின் வன்முறையின் வலிமையான கூறுகள் மனிதனின் அன்றாட வாழ்வில் புதைந்து போய் இருக்கின்றன. போலித் தனங்களும் சகிப்புணர்ச்சியின்மையும் வன்முறையும் வாழ்வின் அனைத்து அம்சங்களிலும் ஊடுருவிப் போயுள்ளன... மனிதனே மனிதத்துக்கு ஓநாய் மாதிரி ஆகிவிட்டான். மனிதன் ஒரு காட்டுமிராண்டித் தனமான மிருகமாக மாறிவிடுகிறான்.” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.”

மேலும் பாலேந்திரா குறிப்பிடுகையில் “மூலதனத்தின் பிறப்பினை விபரிக்கப் புகுந்த கார்ல் மாக்ஸ், பணம் இந்த உலகிற்கு வந்து சேர்ந்த போது அதன் ஒரு கன்னத்தில் பிறப்போடு கூடிய இரத்தக் கறை படிந்திருக்கிறது என்று கூறினார். மூலதனமானது தலையில் இருந்து கால்வரை ஒவ்வொரு மயிர்த்துளையிலும் ரத்தமும் அசுத்தமும் பீறிடத்தான் அறிமுகமாகியது” என்கிறார்.

“தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழக நாடகங்களிலும் இந்த உள்ளார்ந்த வன்முறையின் பல்வேறுபட்ட பரிமாணங்கள் கலாபூர்வமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தனிமனித வாழ்விலும் சமூக வாழ்விலும் நாம் காணும் இந்த வன்முறை தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழக நாடகங்களில் ஊடுபாகுவாக இணைந்து வந்திருக்கிறது” என்றும் குறிப்பிடும் பாலேந்திரா அதற்கு உதாரணமாக ஒரு பாலை வீடு, யுகதர்மம் போகிற வழிக்கு ஒன்று, மழை ஆகிய நாடகங்களைக் குறிப்பிடுவதும் மிகப் பொருத்தமானதே.

நாடகர் பாலேந்திராவின் அரங்கப் பரிமாணத்தின் வகிபாகம் பற்றி எமது அடுத்த சந்ததியினரும் அறிந்து அரங்கப் பண்பாட்டை சமகாலச் சமூகத்தில் கட்டியெழுப்புவோம் என நாம் அனைவரும் பிரகடனம் செய்வோம்.

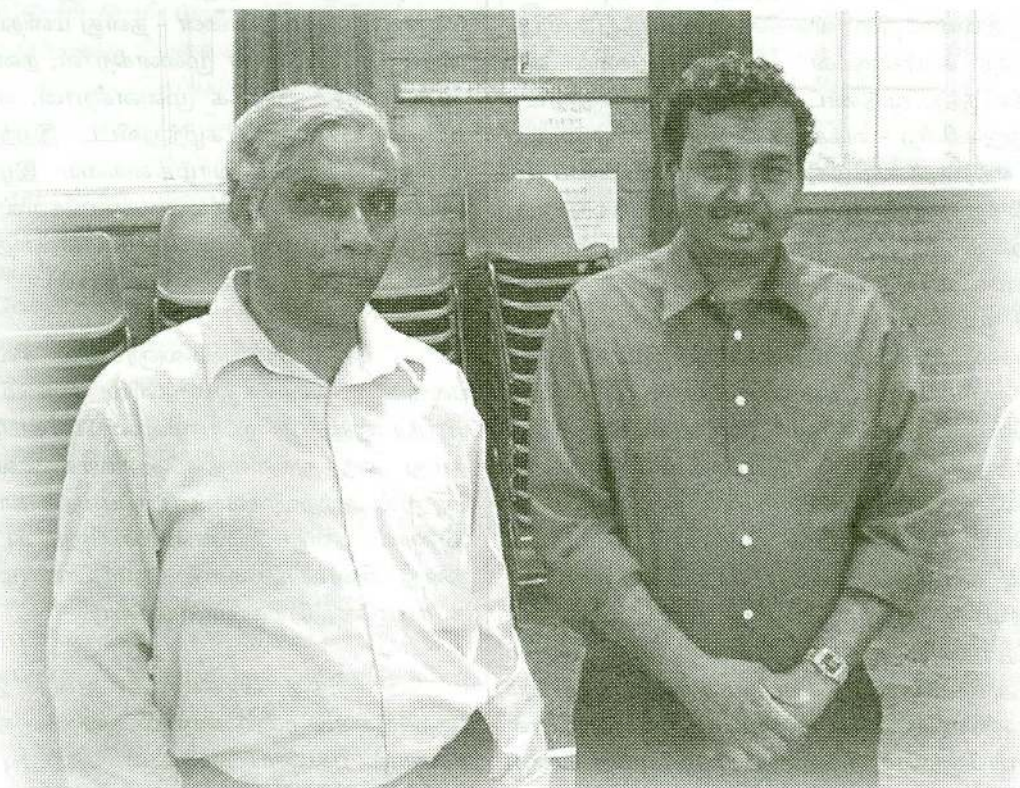
கட்டுபெத்தை உயர் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் (பின்னர் மொரட்டுவைப் பல்கலைக்கழகம்) பொறியியல் மாணவராகக் கற்றுக்கொண்டிருந்த 1972 இலிருந்து, அண்மைக்காலம்வரை, நாடகத்துறையில் அர்ப்பணிப்புடன் இயங்கித் தனது அடையாளத்தை ஆழமாகப் பதித்தவர் பாலேந்திரா! யாழ்ப்பாணத்தில் நாடகங்களுக்குப் புகழ்பெற்ற அரியாலை அவர் பிறந்த ஊரென்பதும் கவனத்துக்குரியது. கொழும்பில் மாணவப் பருவத்திலும், 1978 இல் அவைக்காற்று கலை கழகத்தை ஆரம்பித்துச் செயற்பட்ட காலத்திலும், 1982 இல் புலம்பெயர்ந்து முதலில் நோர்வே யிலும் பிறகு இலண்டனில் வாழும் காலத்திலும் (யேர்மனி, பிரான்ஸ், நெதர்லாந்து, சுவிஸ், கனடா, அவுஸ்திரேலியா முதலியவற்றையும் உள்ளடக்கி) - தான் பேசியும் எழுதியும் வருவதுபோலவே தொடர்ந்த நாடக மேடையேற்றச் செயற்பாடுகளில், சுமார் 66 நாடகங்களை உருவாக்கி அளித்திருக்கிறார். தமிழில் எழுதப்பட்ட நாடகங்களுடன், உலக அரங்கில் புகழ்பெற்ற பிறமொழி நாடகங்கள் பலவற்றின் மொழியாக்கங்களாகவும் அவை அமைந்துள்ளன; சிலவற்றைத் தவிரப் பெரும்பான்மையானவை, பொதுப் பார்வையாளரையும் கூருணர்வு மிக்க தேர்ந்த இரசிகர்களையும் கவர்ந்திருப்பவை.

பாலேந்திராவை முதலில் எவ்வாறு அறிந்துகொண்டேன் என யோசிக்கையில், மங்கலாகச் சில நினைவுகள் தோன்றுகின்றன. எழுபதுகளின் ஆரம்பங்களில், எமது கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகத்தின் உறுப்பினர்களும் - கட்டுபெத்தை உயர் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் பொறியியல் மாணவர்களுமான மாவை நித்தியானந்தன், தில்லைக்கூத்தன் ஆகியோருடன், நானும் குப்பிழான் ஐ சண்முகன் மற்றும் சில நண்பர்களும் சில நிகழ்ச்சிகளுக்காகக் கட்டுபெத்தைக்குச் சென்றதுண்டு; அச்சந்தர்ப்பங்களில்தான் பாலேந்திராவை அறிந்து கொண்டேன்; அக்காலங்களில் அவர் ஏணிப்படிகள் நாடகத்திலும் நடித்திருந்தார்; அந்த நாடகத்தை நானும் பார்த்துள்ளேன்.

1982 தை மாதம் சென்னையில் நடைபெற்ற, இலக்கு அமைப்பின், எழுபதுகளில் கலை இலக்கியம் என்ற கருத்தரங்கில் நான் பங்குபற்றிக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்யவேண்டு

பாலேந்திரா என்ஹொகு கலைஞன்!

அ. யேசுராசா

மென்று, பத்மநாப ஐயர் என்னை வற்புறுத்தி, அங்கு நான் செல்வதற்குரிய எல்லா ஒழுங்குகளையும் தானே செய்திருந்தார். சர்வதேச கடவுச் சீட்டு விண்ணப்பத்தில் பத்தாயிரம் ரூபாவுக்கான பிணைக்கு (Bond) ஒருவர் கையெழுத்திடவேண்டும். இலங்கை மின்சாரசபையின் கொழும்புத் தலைமை யகத்தில் பொறியியலாளராகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த பாலேந்திராவே, பத்மநாப ஐயரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க எனது விண்ணப்பத்தில் கையெழுத்திட்டு உதவினார்.

* *

பாலேந்திராவின் புகழ்பெற்ற நாடகங்களான யுகதர்மம், கண்ணாடி வார்ப்புகள், ஒரு பாலை வீடு, துள்ளக், முகமில்லாத மனிதர்கள், அரையும் குறையும் முதலியவற்றையாழ்ப்பாணத்தில் பார்த்துள்ளேன்; நாடகத்தின் பின்னர் நடைபெற்ற விமர்சனக் கலந்துரையாடல்களிலும் பங்குபற்றியுள்ளேன். அதுபோலவே ஒருபாலை வீடு பற்றிய எனது விமர்சனக் கட்டுரை, சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த கணையாழி சிற்றிதழிலும் (1979); யுகதர்மம் மற்றும் நாற்காலிக்காரர் ஆகியவை பற்றிய கட்டுரை கொழும்பு தினகரனிலும் (1980); முகமில்லாத மனிதர்கள் கட்டுரை எமது அலை சிற்றிதழிலும் (1980) வெளி வந்துள்ளன.

எனது கட்டுரைகளிலிருந்து சில பகுதிகள் :

“... பாலேந்திரா நெறியாளர் கையைக் கையாண்டார். நவீன நாடகப் பிரக்ஞை நிறைந்தவராய், ஏற்கெனவே நடைமுறைச் சாதனைகளால் பெற்ற அனுபவ ஞானத் துடன், அலட்டிக்கொள்ளாமலேயே அவர் இயங்குகிறார். நாடகக் கருப்பொருளை வெளிக்கொணர்வதில் உத்திகள், குறியீடுகள் என்றெல்லாம் செயற்கையாய் அந்தரப்படும் அவசியமே அவருக்கு இல்லை. திரை விலகினதும் உயர்ந்து குவிந்த, பளிச்சென்ற கவர்களாடன் வறண்ட பாலை வீடு தெரிந்ததிலிருந்து, மூடுண்ட - அதுனுள் அமுங்குண்ட - முணுமுணுக்கின்ற - வக்கிரங்கொண்ட - சிலவேளை கிளர்ந்து எதிர்ப்பும் காட்டுகின்ற - கேவலங்களைப் பூசி மெழுக்குகின்ற - பைபினில் வரும் வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகள் போன்ற அந்த வீட்டு மனிதர்களின் ஒருங்கைசவினால் கட்டிச் செல்லப்படும் நாடக உணர்வுச் சூழல், இறுதிக் காட்சியில் உச்சமடைகிறது வரை, பார்வையாளரைப் பிரிக்காத ஒன்றிப்பைப் பலித மாக்கும் நெறியாள்கை அவருடையதாகிறது; அதுவே, நாடகத்தின் வெற்றியுமாகிறது.” - (ஒரு பாலை வீடு).

“அந்நிய களத்தில் இயங்கும் பாத்திரங்களை உருவாக்கி, உலகப் புகழ்பெற்ற ஒரு நாடகாசிரியரின் நாடகத்தினை வெற்றிகரமாக இன்னொரு மொழியில் நிகழ்த்திக் காட்டுதல் என்பது சாதாரணமானதல்ல; நாடகாசிரியரின் ஆதார நோக்கு, மேடை அமைப்பு, பாத்திர இயக்கம், உருவ ஒப்பனை, இசை பற்றிய சரியான அறிதல்களும், நீண்ட உழைப்பும், பயிற்சியும் அவசியமானவைகளாகும். இந்நாடகத்தின் நெறியாளரான க. பாலேந்திரா இவற்றைப் பேணியுள்ளமையை இந்த நாடகத்தின் பெருமளவு வெற்றி நிரூபிக்கிறது.

தயாரிப்பிலுள்ள நேர்த்தி மிகவும் பாராட்டுக்குரியதே. சில உச்சரிப்புத் தெளிவீனங்களால் நிகழ்ந்த தவறில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதே இவரிடம் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.” - (யுகதர்மம்).

“... தீவிரமாய் இயங்கிவரும் ந. முத்துசாமி எழுதியதே நாற்காலிக்காரர் நாடகம். ஒரு அரசியல் நாடகம் என, அவரே இதைச் சொல்லியுள்ளார். சும்பல் சேர்ந்து, பின் அணிபிரிந்து வேடிக்கையாய்க் கோஷம் போட்டு, பின்னர் செயலை மறந்து, கோஷத்திற்காகக் கோஷமென்றாகி, தொங்கிக் கொண்டு நின்ற கோஷத்தை மட்டுமே நியாயப்படுத்துவதாகி - உன்னத குறியை அடையும் இயக்கம் என்ற பிரமையில், தாமே மயங்கி சக்தி விரயம், கால விரயம் செய்வதாய் எமது சமூகத்தில் நிலவும் பிரிவுகளின் அபத்த நடத்தைப் போக்குகள், மிகுந்த எள்ளலுடன் இதில் வெளிப்பாடு கொள்கின்றன. நேரடிப் புரிதலில் உடனடியாக அரசியல் துறைப் பரிமாணமே அழுத்தமாய்ப் பதியினும், அது கொண்டுள்ள குறியீட்டம்சங்களினால், எல்லைப்பாடு களைக் கடந்து - தத்துவம், கலை, இலக்கியம், ஆன்மிகம் எனப் பிற துறைகளிலும் கால்பதிக்கும் பொது மையும், அவ்வத்துறைகளின் அபத்தச் சூழல்களில் அதிர்வுகளைச் சலனிப்பதாகவும் இருக்கிறது. அரசியல் சாயம் மட்டும் பூசி, அதன் வீச்சினைக் குறுக்கவேண்டிய தில்லை...” - (நாற்காலிக்காரர்).

“இந்திரஜித் இடையிடையே அறிகிறான்; உணர் கிறான். சலிப்புற்ற சூழல் வட்டத்துக்கப்பால் வேறெங்கோ தூரச் செல்வதையே விழைகிறான்; ஓர் ஒளி நட்சத்திர மாய்ப் பிரகாசிக்க விரும்புகிறான். தான் பிரபஞ்சத்தில் சிறு தூசியென்ற போதும், யுகங்களின் முன் ஒரு கணமே யென்றபோதும் - சிதறண்டு போகும், இழக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தன்னை - தனது மனிதப் பெறுமானத் தைத் திரட்டிப் பேண முனைகிறான்; தனது வாழ்வுக்கு அர்த்தத்தைச் சேர்க்க முனைகிறான். எதிர்காலத்தின் எதிர்பார்ப்புகளிலும், கழிந்துவிட்ட இறந்த காலத்தில் நின்று மேலும் வாழ்க்கையை இழத்தலைவிட, நிகழ்காலத்தில் - நிஜமான கணங்களில் - பூரணமான ஒன்றுதலில் அதைத் திரட்டிக்கொள்வதையே தீர்வாகக் காண்கிறான்.” - (முகமில்லாத மனிதர்கள்).

* *

புகழ்பெற்ற கலைஞர்களில் சிலரைத் தவிரப் பலரும் - தத்தம் துறைகளில் திறமை உடையவராயிருந்தாலும், - சொற்பொழிவுகளிலோ கட்டுரை களிலோ தமது கருத்துகளைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் அற்றவர்களாய் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. ஆனால், தனது நேர்காணல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் தனது எண்ணங்களைத் தெளிவாக முன்வைப்பவராகவே பாலேந்திரா காணப்படுகிறார்.

i சிறந்த வாசகராக அவர் இருக்கிறார். புத்தகங்கள், சிற்றேடுகளுடன் அவருக்கு நல்ல பரிச்சயம் உள்ளது. பத்மநாப ஐயருடன் தொடர்பு ஏற்பட்டபின், அவர்மூலமாக ஏராளம் தமிழகச் சிற்றேடுகள், அவரது

கைகளில் கிட்டின. தனது வாசிப்பைப்பற்றி அவர் கூறுகிறார்:

“நான் பொதுவாக வாசிப்பது அதிகம். உண்மையில் நான் ஓர் இலக்கியச் சவைஞனாகவே இருந்தேன். பின்னர் நான் பார்த்த நாடகங்களில் ஏற்பட்ட சலிப்பும் அதிருப்தியுமே என்னை நாடகங்கள் தயாரிக்கத் தூண்டின. பின்னர் அதுபற்றிய புத்தகங்களை நிறைய வாசித்தேன். கொழும்பில் வெளிநாட்டவர் அவ்வப்போது வந்து சில நாடகப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்துவார்கள். அவற்றிற்கும் நான் தவறாது போவேன். ஆனால் கூடுதலாக வாசிப்பதன்மூலமே நான் உலக நாடக வளம்பற்றி, நாடகத் தயாரிப்புப்பற்றி நாடக இலக்கியங்களில் அறிந்துகொண்டேன்.”

ii தனது நாடகத் தெரிவு எவ்வாறானதென்று கூறுவது:

“எமது வாழ்க்கைக்கு ஒட்டியதாக இருக்க வேண்டுமென்பது மிக முக்கியம். கண்ணாடி வார்ப்புகள் எனது தனிப்பட்ட வாழ்வோடு தொடர்புடையது. அது மட்டுமல்ல பலவிதமான வகைகளையும் தமிழுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென விரும்பினோம். உதாரணமாக யுகதர்மம் காவியப்பாணியிலானது. நட்சத்திரவாசி கூடிய நவீனத்துவமானது. பாதல் சர்க்காரின் முகமில்லாத மனிதர்கள் நாடக அமைப்பு, பாத்திர வகைகள் எல்லாம் முற்றிலும் வித்தியாசமானவை. மோகன் ராகேஷின் அரையும் குறையும் இன்னொரு விதமானது.”

iii தனது நாடகத் தயாரிப்பு முறைபற்றி:

“பிரதியைத் தெரிவு செய்வதுதான் என் முதல் வேலை. நல்ல பிரதி கிடைத்தவுடன் அதைப் பலமுறை வாசித்துப் பார்வைப்படுத்திக்கொள்வேன். அதை மனதில்போட்டு மீட்டு மீட்டு உருப்போடுவேன். நான் நடக்கும்போதும் வேறு வேலைகள் செய்யும்போதுகூட அது வந்து தொல்லைசெய்யும் அளவுக்கு அது என் மனதில் ஆழமாகப் பதியும்படி செய்யவேண்டும். பின்னர் நடிகர் தேர்வு, ஒளியமைப்பு, உணர்வுச் சூழலை வெளிப்படுத்தும் அரங்க அமைப்பு, ஏற்ற இசை எதுவுமே அங்குதான் மனதில் நிழலாடும் ஒரு வடிவத்திற்கு ஏற்ப அமையும். அப்பிரதியைக் கலைநயப்படுத்தி, நிர்வகித்து, பௌதிக வெளிப்பாடு அடையும்வரை ஒரு பிரசவ வேதனைதான். மொழிபெயர்ப்பு நாடகம் என்றால் அந்த நாட்டின் கலாசாரம், காலம், பழக்கவழக்கம், அவர்களுடைய கட்டடக்கலை, இசை இவையற்றியெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டியேற்படும்.”

iv “பிரதி மேடையேறுவதன் முன் நெறியாளர் மனதில் காட்சிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதை Effective ஆக பார்வையாளர்களுக்கு மாற்றவேண்டும்.” என்று, ஓரிடத்தில் பாலேந்திரா குறிப்பிடுகிறார். புகழ்பெற்ற யேர்மன் திரைப்பட நெறியாளரான வேர்னர் ஹேர்சோக், நான் எதுவோ, அதுதான் எனது படங்கள் (I am what my films are) என்னும், தன்னைப் பற்றிய ஆவணப்படத்தின் ஓரிடத்தில், “எனது படங்கள் தயாரிக்கப்படுமுன்பே,

எந்நேரமும் என்முன்னால் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன” எனக் குறிப்பிடுவது எனக்கு நினைவில் வருகின்றது! இருவேறு துறைகளில் பிரகாசிக்கும் தேர்ந்த கலைஞர் இருவரும் இங்கு, ஒரேபுள்ளியில் இணைகிறார்கள்!

v. எழுபதுகளிலும் பிறகும் மொழியாக்க நாடகங்களை - மார்க்சியவாதியான ஃபிரெக்ற்றின் யுகதர்மம், முற்போக்குப் போராளிக் கவிஞன் கார்சியா லோர்காவின் ஒரு பாலை வீடு முதலியவை அடங்கலாக - பாலேந்திரா மேடையேற்றியபோது, குருட்டுத்தனமான வன்மத்துடன் முற்போக்கு அணியினரால், குறிப்பாக முற்போக்கு அணி ஆய்வாளரான க. கைலாசபதியால், அவை கண்டனத்துக்குள்ளாகின; அந்த நாடகங்களை “குடியேற்றவாதத்தின் எச்ச சொச்சங்கள் போலும்” என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது! இக்கண்டனங்களுக்குப் பலர் எதிர்வினையாற்றினாலும், பாலேந்திராவின் எதிர்கொள்ளல்களும் சுவராசியமானவை. உதாரணத்துக்கு, 1994 இல் அவரது நேர்காணலில் குறிப்பிடப்பட்ட கருத்துகள் சில:

“... தமிழ் நாடகத்தினுடைய வளர்ச்சி எதுவாக இருந்தாலும் இங்கு லண்டனில் உலக மொழிகளில் மேடையேறும் உன்னத நாடகங்களைப் பார்க்கின்ற போது இவற்றைத் தமிழுக்குக் கொண்டு சேர்க்கின்ற உன்னத பணியினைச் செய்வதற்கு நூற்றுக் கணக்கான தமிழ்க் கலைஞர்கள் செயற்பட்டால்கூட நல்லதுதான் என்று சொல்வேன். வேறு எந்த மொழியிலும் இப்படியொரு பிறமொழியாக்கங்களுக்கான எதிர்ப்பு இந்தளவு இல்லை என்றும் சொல்வேன். சிறுகதையில், நாவல்களில், கவிதைகளில், விஞ்ஞானம், அரசியலில் மொழிபெயர்ப்பை மனமுவந்து ஏற்பவர்கள், நாடகத்துறை என்றதும் இந்தா பிடி சாயம் என்று ஏன் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு எதிர்க்கிறார்களோ தெரியவில்லை. நான் நெறிப்படுத்திய 35 நாடகங்களில் 18 நாடகங்கள் தமிழில் எழுதப்பட்ட நாடகங்களே. மொழிபெயர்ப்பை மொழிபெயர்ப்புக்காக அல்ல எமது சமூக வாழ்வுக்கு மிகவும் நெருக்கமாக ஒத்திணைந்து போகத்தக்க நாடகங்களையே நான் தெரிவுசெய்திருக்கிறேன். அதனால்தான் என்னுடைய நாடகங்கள் இன்றும் ரசிகர்களின் ஆதரவை ஈர்த்து நிற்கின்றன.”

**

தனது நாடகப் பிரதிகள் சிலவற்றையும், தனது நேர்காணல்கள், அரங்க அனுபவக் கட்டுரைகள் போன்றவற்றையும் நூல் வடிவில் கொண்டுவரும் முயற்சியினையும் பாலேந்திரா மேற்கொண்டுவருகிறார். தனது குழுவினரின் கலைச் செயற் பாடுகள் பற்றிய ஆவணங்களை முறையாகப் பேணியும் வருகிறார்; அவற்றையும் நூல்வடிவில் கொண்டுவருதல் அவசியம். ஈழத்து நாடக வரலாறு எழுதப்படுகையில், முக்கிய சான்றாதாரங்களாக அவை துணைசெய்யும்!

- 19. 10. 2023

நவீன நாடக இயக்குனர் க.பாலேந்திரா

சமீபத்தில் காலமான என் இனிய நண்பன் சாந்திநாதன், பாலேந்திரா அவர்களை எனக்கு 1976இல் அறிமுகம் செய்து வைத்தான்.

அக்காலப்பகுதியிலேயே பாலேந்திரா ஆரம்பித்து வைத்த தமிழ் அவைக் காற்றுக்கலைக் கழகத்துடன் இணைந்துகொண்டேன்.

காத்திரமான பல நாடகங்களை படைத்தளித்து நவீன நாடகத்தில் தடம் பதித்த பாலேந்திராவை நவீன நாடகங்களின் முன்னோடிகளில் ஒருவர் எனக்கொள்ளலாம்.

வெறும் மெல்லிசைப்பாடகராக இருந்த என்னை “முகமில்லாத மனிதர்கள்” நாடகத்தில் நடிக்க வைத்து ஒரு நடிகர் அந்தஸ்தை இவர் எனக்கு பெற்றுத்தந்தார்.

இவரது பாத்திரத்திற்கான நடிகர் தேர்வு என்றுமே தோற்றுப் போனதில்லை.

கலைஞர்களுடன் மென் போக்கை பேணுதல், அவர்களிடம் இருக்கும் இயற்கையான நடிப்பாற்றலை வெளிப்பட வைத்து பின்தனக்கு தேவையானவற்றை மட்டும் நனவை செய்து தன் நாடகத்துக்கேற்ற நடிகர்களாக்குவதில் பாலேந்திரா சிறந்தவர்.

தொடர்ந்த நாடக மேடையேற்றங்களே காத்திரமான நாடக இயக்கத்தை வலுப்படுத்தும் என்பது இவரது தாரக மந்திர

மாகும்.

நல்ல தரமான பிரதிகளுக்கான தேடல்முயற்சிகளின் போது எம் மண்வாசனைக்கேற்பமொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களுக்குள்ளும் சென்று பல தரமான நாடகங்களை மேடையேற்றி தமிழ் நாடக உலகுக்கு உரம் சேர்த்தவர் பாலேந்திரா என்றால் அதுமிகையாகாது.

கர்நாடக இசை ரசிகரான இவர் மெல்லிசைத்துறைக்கும் தனது காத்திரமான பங்களிப்பை செய்துமுள்ளார்.

ஈழத்து கவிஞர்களின் பாடல்கள் சிலவற்றை இசையமைப்பாளர் கண்ணனிடம் கொடுத்து இசையமைத்து சிறந்த பாடகர்களை அழைத்து 1978 இல் கானசாகரம் எனும் தலைப்பில் யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் முழு நீள மெல்லிசை நிகழ்ச்சி ஒன்றை நிகழ்த்திக்காட்டியவரும் இவரே!

இதுவே ஈழத்து மெல்லிசையின் முதல் மேடையாகவும் அமைந்தது. இம்மேடையில் முதல் முதலாக பாடப்பட்ட பாடலே “ஓ வண்டிக் காரா” எனும் புகழ்பெற்ற பாடலாகும்!

இப்பாடல் எனக்கு பெரும் முகவரியைத்தேடித்தந்தது. ஐம்பது ஆண்டு கால கலைப்பயணத்தில் எழுபது நாடகங்கள் வரை தயாரித்து நானூறுக்குமதிக்கமான மேடையேற்றங்களையும் கண்ட பாலேந்திரா பாராட்டுதலுக்குரியவரே!

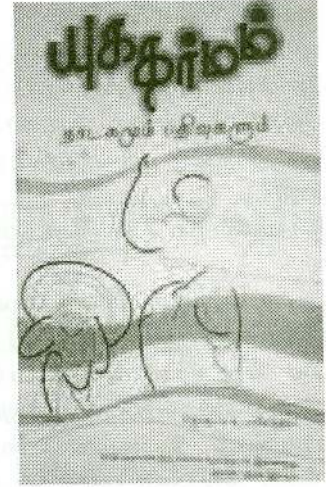
ஒவ்வொரு வெற்றியாளரின் பின்னும் ஒரு பெண் இருப்பாள் என்பது உண்மையாகும்!

அந்த வகையில் பாலேந்திராவின் வெற்றிக்கு அவர் மனைவியும் பன்முக ஆளுமையும் கொண்ட நடிகை ஆனந்தராணி முக்கிய காரணமானவர் என திடமாக நம்பலாம்.

“யுக தர்மம்” : இலங்கை தமிழ் நவீன நாடகத் துறையின் முன்னோடி முயற்சி!

பொதுமன அலகைம்
யாழ்ப்பாணம்

1970 கள் மற்றும் 1980 கள் சிங்கள மேடை நாடகங்களில் இடதுசாரி கலைஞர்களின் ஆதிக்கம் அதிகமாய் நிலவி வந்த கால கட்டம். ஒரு விதத்தில் அதனை சிங்கள அரங்கக் கலைகளின் பொற்காலம் என்றும் சொல்லலாம். சுகதபால சில்வாவின் “துன்ன துனு கழுவே”, ஆர்.ஆர். சமரக்கோனின் “களனிபாலம்” சோமலதா சுபசிங்கவின் “விகுர்த்தி” போன்ற நாடகங்கள் இலங்கை சமூகத்தில் அப்பொழுது எழுச்சி யடைந்து கொண்டு வந்த முக்கியமான சில பிரச்சினை களை பேசுபொருளாகக் கொண்டிருந்தன.

ஒரு நாடகத் துக்கு இருக்க வேண்டிய அத்தியாவசியமான கலையம்சங்களை சமரசம் செய்து கொள்ளாமலேயே அவை பல்லாயிரக்கணக்கான பார்வையாளர்களைக் கவர்ந்திருந்த நாடகங்களாக இருந்து வந்தன.

அதேபோல ஜேர்மன், ரஷ்ய நாடகங்களின் தழுவல்களும் சிங்கள நாடக ரசிகர்களின் பெரு விருப்புக்குரிய மேடை நிகழ்வுகளாக இருந்து வந்தன. Bertolt Brecht இன் “The Caucasian Chalk Circle” நாடகத்தைத் தழுவி ஹென்றி ஐயசேன தயாரித்த “ஹாணுவட்டயே கதாவ”, Aleksvi Arbutov வின் “Irkutsk Story” நாடகத்தைத் தழுவி ரஞ்சித் தர்மகீர்த்தி தயாரித்த “அங்காரா கங்க களா பசி” (அங்காரா நதி பெருக் கெடுத்தோடுகிறது) போன்ற மொழியாக்க நாடகங்கள் 1980 கள் நெடுகிலும் சிங்கள ரசிகர்கள் விரும்பி ரசித்த படைப்புக்கள். ஒரு விதத்தில் அவற்றை இசை நாடகங்கள் என்றும் சொல்லலாம்.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான விசேசம் மொழிபெயர்ப்புகள் என்ற உணர்வு பார்வையாளர் களிடம் ஏற்படாத விதத்தில் இந்நாடகங்கள் மேடையில் நிகழ்த்தி காட்டப்பட்ட கலை நேர்த்தி; பாத்திரங்கள் பேசிய வெகுஜன சிங்கள மொழி. மூன்று தலைமுறை சிங்கள ரசிகர்கள் மீண்டும் மீண்டும் விரும்பிக் கேட்டு, மனனம் செய்து, இன்றும் பரவசத்துடன் பாடிக்காட்டும் அவற்றின் பாடல்கள்.

அந்நாடகங்களின் பாத்திரங்களில் பெரும் பாலானவை சிங்கள பொதுப் பிரக்ஞையில் வேருன்றி யிருப்பவை. அந்த பின்புலத்தைக் கருத்திற் கொண்டே

அண்மையில் பிரதம மந்திரி தனது பாராளுமன்ற உரையொன்றில் “ஹீணுவட்டயே கதாவ” கதாநாயகி கருஷாவின் பாத்திரத்துடன் தன்னை ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருந்தார்.

இந்த மாற்றத்தை இலங்கை தமிழ் நாடக மேடைக்குக் கொண்டு வந்தவர் க. பாலேந்திரா. அப்பொழுது அவர் இலங்கை மின்சார சபையில் பொறியியலாளராக பணிபுரிந்து வந்தார். தகவல் யுகம் இன்னமும் உருவாகியிருக்கவில்லை. எந்தவொரு புதிய விடயம் தொடர்பாக தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானாலும் நூல் நிலையங்களில் அலைந்து கரும் முயற்சிகளுக்குப் பின்னரேயே அது தொடர்பான தகவல்களை சேகரிக்க முடியும்.

அந்த அனுபவத்தை இப்படி பதிவு செய்கிறார் பாலேந்திரா:

“மொரட்டுவை (கட்டுபெத்த) பல்கலைக் கழகத்தில் நான் பொறியியல் துறை மாணவனாக இருந்த பொழுது பிரபல நாடக நெறியாளர் ஹென்றி ஐயசேன நெறிப்படுத்திய ஜேர்மன் நாடக ஆசிரியர் பேர்டோல்ட் ப்ரெக்டினின் “The Caucasian Chalk Circle” (ஹாணுவட்டயே கதாவ) நாடகத்தை கொழும்பில் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது... தீவிரமான நாடகத் தேடலில் நான் ஈடுபட்டிருந்த காலமது. அந்த நாடகம் என்னில் மிகப் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அதன் தயாரிப்பு என்னை பிரமிக்க வைத்தது... ப்ரெக்டினின் நாடக மொன்றை தமிழில் செய்ய விரும்பினேன். கொழும்பில் பிரிட்டிஷ் கவுன்சில், அமெரிக்கன் சென்டர் போன்ற நூல் நிலையங்களில் அவருடைய நாடக நூல்களைத் தேட ஆரம்பித்தேன். “The Exception and the Rule” நாடகத்தின் ஆங்கிலப் பிரதி 1979 இல் கண்ணில் பட்டது.”

இந்நாடகத்தை “யுக தர்மம்” என்ற பெயரில் பாலேந்திரா தமிழில் உருவாக்கினார். அது முதலில் 1979 டிசம்பர் மாதம் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகத்தின் சார்பில் யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. பங்கேற்ற நடிகர்கள் அனைவரும் மொரட்டுவை பல்கலைக் கழக மாணவர்கள். அதன் பின்னர் 1982 வரையில் அந்நாடகம் இலங்கையின் பல்வேறு இடங்களில் 28 தடவைகள் மேடையேற்றப்பட்டது. தமிழ் நாடகப்

பிரியர்களுக்கு பிரமிப்பையும், இன்ப அதிர்ச்சியையும் ஊட்டிய ஒரு "Visual Treat".

"நாட்டவரே, உங்களுக்கு நல்ல கதை சொல்ல வந்தோம் நீண்ட ஒரு பயணத்தில் நடந்த கதை சொல்ல வந்தோம் சுரண்டும் ஒருவரதும், சுரண்டப்படும் இருவரதும் நீண்ட பயணத்தில் நடந்த கதை சொல்ல வந்தோம்..."

என்ற பாடல் வரிகளுடன் ஆரம்பமாகிறது "யுக தர்மம்".

ச.வாசுதேவனின் கவித்துவமான மொழி யாக்கம். உரையாடல்களிலும் பார்க்க பாடல்களுக்கூடாக காட்சிகள் நகர்த்திச் செல்லப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு காட்சியின் முடிவிலும் நடிகர்கள் பார்வையாளர்களுடன் நேரடியாக உரையாடுகிறார்கள். இது ப்ரெக்வுயின் "கற்பித்தல் வகை நாடகம்" ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. 1930 களில் ஜேர்மனி நெடுகிலும் பயணித்த நாடகக் குழுவினர் பாடசாலைகளுக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும் சென்று மாணவர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் சோசலிச விழுமியங்களைப் போதிக்கும் நோக்கத்துடன் இந்நாடகத்தை அரங்கேற்றினார்கள்.

நவீன முதலாளித்துவ சமூகம் அடிப்படை மனித மாண்புகளை எவ்வாறு சிதைத்து, சீர்குலைக்கிறது என்பது நாடகத்தின் கரு. ஆபத்துக்கள் நிறைந்த கொடிய பாலைவனம் ஒன்றுக்கு ஊடாக மூவர் மேற்கொள்ளும் ஒரு பயணம். பொருளீட்டும் நோக்கத்துடன் அந்த நீண்ட பயணத்தில் பங்கேற்கும் பேராசை பிடித்த வியாபாரி. அவனுடைய சாமான்களைத் தூக்கிச் செல்லும் கூலித் தொழிலாளி; மற்றும் ஒரு வழிகாட்டி. இவர்களுக்கிடையிலான பரஸ்பர சந்தேகம், அச்சம் மற்றும் பதற்றங்கள் சூழ்ந்த தருணங்கள்... பயணம் நெடுகிலும் வியாபாரியின் கொடூரமான சித்திரவதைகளை எதிர்கொள்கின்றான் கூலித் தொழிலாளி.

ஒரு கட்டத்தில் வியாபாரியிடமிருந்த தண்ணீர் முழுவதும் தீர்ந்து விடுகிறது. அவன் தாகத்தில் தவிப்பதைப் பார்த்து கூலித் தொழிலாளியின் மனம் இரங்குகிறது. மனிதநேய உணர்வு மேலிட, தன்னிடமிருக்கும் தண்ணீரை வியாபாரிக்கு கொடுப்பதற்காக நீட்டுகிறான் கூலித் தொழிலாளி. அவன் தன்னை கொல்ல வருவதாக தவறுதலாக புரிந்து கொண்ட வியாபாரி தொழிலாளியை கொலை செய்து விடுகின்றான். வழக்கு விசாரணைக்கு வருகின்றது.

பிரதிவாதி தரப்பில் முன்வைக்கப்படும் வாதம், வியாபாரியின் துன்பத்தை பார்த்து சகிக்க முடியாமல் அக்கூலித் தொழிலாளி மனித நேயத்துடன் அவனுக்கு தன்னிடமிருந்த தண்ணீரை கொடுப்பதற்காக நீட்டினான் என்பது.

ஆனால், அந்த வாதத்தை ஏற்க மறுக்கிறது நீதிமன்றம். பயணம் நெடுகிலும் தன்னை துன்புறுத்தி, சித்திரவதை செய்து வந்த அந்த வியாபாரியின் மீது தொழிலாளிக்கு எந்த விதத்திலும் மனிதநேய உணர்வு தோன்ற முடியாதென்றும், அப்படியான சூழ்நிலையில் ஒருவனுக்குத் தோன்றும் மனித நேயம் விதிவிலக்க

கானது என்றும் சொல்கிறது.

எனவே, தண்ணீர் போத்தலை நீட்டிய கூலித் தொழிலாளியின் சைகையை, அவன் தன்னை கொல்ல வருவதாக வியாபாரி தவறாகப் புரிந்து கொண்டது நியாயமானது. என்றும் அப்படியான ஒரு இக்கட்டான தருணத்தில் ஒருவர் மற்றவர் மீது மனித நேயம் காட்டுவார் என எதிர்பார்க்க முடியாதென்றும், அதனால் வியாபாரி தற்காப்பு நோக்கில் கூலித் தொழிலாளியை கொலை செய்ததில் எவ்வித தவறுமில்லை என்றும் தீர்ப்பளிக்கிறது.

"யுக தர்மத்தை மாற்றுவது சாத்தியமில்லை எனில் வழமை இதுவாகும்... வழக்கமும் இதுவாகும்... இதுவோ யுக தர்மம்... இதுவோ யுக தர்மம்... இல்லை என்பீரேல் புது விதி செய்யுங்கள்... புது விதி செய்யுங்கள்..." என அதில் பங்கேற்ற நடிகர்கள் அனைவரும் பார்வையாளர்களை பார்த்து வலுவான விதத்தில் குரலெழுப்புவதுடன் நிறைவுறுகிறது "யுக தர்மம்".

1980 களின் நடுப் பகுதியில் பாலேந்திரா - ஆனந்தராணி தம்பதி இங்கிலாந்துக்கு குடிபெயர்ந்த பின்னரும் தமது நாடகச் செயற்பாடுகளை தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்து வருகிறார்கள். 1988 - 1998 காலப் பிரிவில் இந்நாடகம் லண்டன், பாரிஸ் போன்ற ஐரோப்பிய நகரங்களிலும் கனடாவிலும் பல தடவைகள் மேடையேற்றப்பட்டது. 1998 இல் சிறுவர்களைக் கொண்டு "ஒரு பயணத்தின் கதை" என்ற பெயரில் "யுக தர்மத்தின்" ஒரு புதிய தயாரிப்பையும் பாலேந்திரா மேடையேற்றினார்.

யுக தர்மம் தவிர "கண்ணாடி வார்ப்புக்கள்", "ஒரு பாலை வீடு", "முகமில்லாத மனிதர்கள்" மற்றும் "துக்களக்" போன்ற பல முக்கிய ஐரோப்பிய, இந்திய நாடகங்களையும் தமிழ் மேடைக்குக் கொண்டு வந்தவர் பாலேந்திரா. ரூபவாஹினியில் முதன் முதலில் ஒளி பரப்பப்பட்ட தமிழ் நாடகம் "கண்ணாடி வார்ப்புக்கள்" (பி. விக்கனேஸ்வரன் 1982 இல் தயாரித்தது).

ஈழத்து நவீன தமிழ் நாடகத்துறைக்கு கிட்டத்தட்ட 45 வருட காலமாக தயாரிப்பாளராக, நெறியாளராக, நடிகராக, அரங்கியல் துறை மாணவர்களின் ஆசானாக கனகரத்தினம் பாலேந்திரா வழங்கி வந்திருக்கும் பங்களிப்பு உரிய விதத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்; அவருடைய கலைப் பணிக்கு உரிய அங்கீகாரம் அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

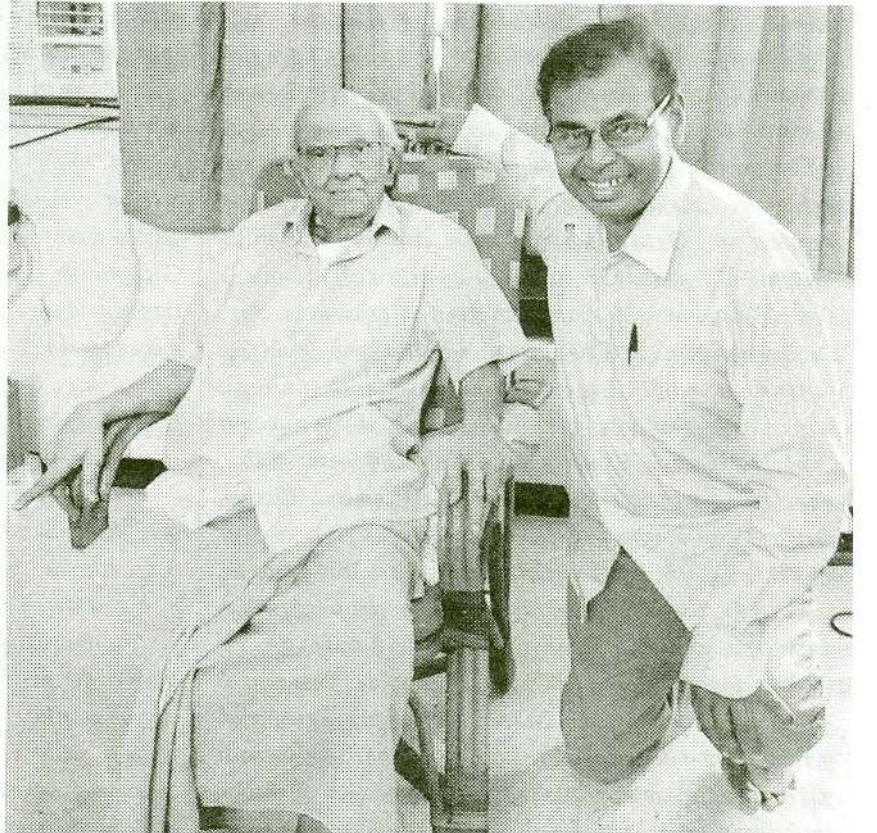
க.பாலேந்திராவின் கண்ணாடி வார்ப்புக்கள்

இம்மாதம் ஒன்பதாம் திகதி (09-06-78) மாலை யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் ரென்னஸி வில்லியம்ஸின் (த கிளாஸ் மெனேஜரி) என்ற நாடகத்தின் தமிழாக்கமான “கண்ணாடி வார்ப்புக்கள்” மேடையேறியது. யாழ். வளாக இலக்கிய மன்ற நிதிக்காக க.பாலேந்திராவினால் தயாரிக்கப்பட்டு நெறிப்படுத்தப்பட்ட இந்நாடகம் சமீப காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேறிய ஒரு சில தரமான நாடகங்களிடையே முதன்மை வகிக்கிறது என்று துணிந்து கூறலாம்.

ரென்னஸி வில்லியம்ஸ் என்ற அமெரிக்க நாடகாசிரியரது புகழ்பெற்ற நாடகங்களில் ஒன்று தான் (த கிளாஸ் மெனேஜரி) ரென்னஸி வில்லியம்ஸை ஒரு நாடகாசிரியராக பொதுமக்களிடையே ஜன ரஞ்சகப்படுத்தியதும் பலதடவை வெற்றிகரமாக மேடையேற்றி புகழ்பெற்றதுமான இந்நாடகம் உலகப் புகழ்பெற்ற நாடகங்களின் வரிசையில் தவறாது இடம்பெறுவதாகும். ரென்னஸி வில்லியம்ஸ் தனது இளமைக்கால வாழ்க்கையனுபவங் களையே இந்நாடகமாக எழுதினார் என கூறப்படுகிறது. இளமையில் தந்தையால் கைவிடப்பட்ட குடும்பத்தில் தாயுடனும் சகோதரியுடனும் வாழ்ந்து கொண்டு சப்பாத்துக் கம்பனியில் வேலை பார்த்த ரென்னஸி வில்லியம்ஸ் குடும்பப் பொறுப்புக் கும் தனது

இலட்சியம், கனவுகள் ஆகியவற்றுக்கும் இடையே சிக்கித் தடுமாறும் ரொம் என்ற பாத்திரத்தை இந்நாடகத்தில் உருவாக்கினார். இப்பாத்திரத்தின் மூலம் ரென்னஸி வில்லியம்ஸ் தன்னையே பிரதிபலித்தார். ரொம் என்ற பாத்திரத்தை விட அமென்டா-தாய், லோரா-மகள் ஜிம்-விருந்தாளி ஆகிய பாத்திரங்கள் இந்நாடகத்தில் இடம் பெறுகின்றன. மொத்தத்தில் நான்கே பாத்திரங்கள் கொண்டு இரு அங்கங்களுடையதான 8 காட்சிகளுடையதாக இந்நாடகம் அமைந்துள்ளது. வேலை செய்யுமிடத்தில் ஏற்பட்ட சச்சரவினாலும் குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட முரண்பாட்டினாலும் குடும்பத்தை விட்டு வெளியேறிய ரொம்மின் நினைவாகவே நாடகம் நடக்கிறது. 1940ம் ஆண்டுகளில் சிதைந்துகொண்டிருந்த அமெரிக்கப் பொருளாதாரச் சூழலில் தேங்கிக்கிடந்த மத்தியதர வர்க்க வாழ்க்கைப் பின்னணியில் இந்நாடகம் எழுதப்பட்டுள்ளது. சாரமற்ற வாழ்க்கையில் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கும் மனிதனின் தேம்பல் நாடகத்தின் அடிநாதமாக ஒலிக்கிறது.

அமெரிக்க வாழ்க்கை, அன்னியச் சூழல், மொழிபெயர்ப்பு ஆகிய

புதங்களில் தமிழில் இந் நாடகத்தை பார்த்தோரை எவ்விதத்திலும் கட்டுப்படுத்தாத வண்ணம் நாடகம் உணர்த்திய அனுபவம் அமைந்தது. கணவன் கைவிட்டுப் போனதன் பின்னர் மிகுந்த கஸ்ரங்களிடையே தனது இரு பிள்ளைகளையும் வளர்த்து ஆளாக்கி அவர்களை நன்னிலை அடைய வேண்டும் என்று கனவு காணும் தாயையும் தனது நிகழ்கால வாழ்க்கையின் ஏமாற்றங்களை மறப்பதற்கு இடையிடையே தனது பெருமையும் இனிமையும் மிக்க இளமைக்கால வாழ்க்கையை நினைவூட்டிக்கொள்ளும் தாயையும் அந்தத் தாயினுடைய அனுபவங்களையும் எம்மிடையே காண முடியும். குடும்பப்பொறுப்பு ஒரு புறம் இழுக்க சொந்த ஆசைகளும் கனவுகளும் இன்னொரு புறம் ஈர்க்க இரண்டுக்குமிடையே அல்லாடும் புதல்வனும் எமது வாழ்க்கையில் நாம் அல்லும் பகலும் காணும் ஒரு பாத்திரமே.

எமக்குச் சொந்தமான பாத்திரங்கள், எமது வாழ்க்கை அனுபவங்கள் ஆகியவை நாடகத்திலும் பிரதி பலித்ததால் அமெரிக்க நாடகமாயினும் பரிச்சயமான அனுபவத்தை இந்நாடகம் அளிக்கவல்லதாயிருந்தது. இவ்வகையில் இவ் அனுபவப் பொதுமையை மனங் கொண்டு இந் நாடகத்தை தேர்ந்தெடுத்த க. பாலேந்திரா பாராட்டுக்குரியவர்.

தமிழில் இந்நாடகத்தைப் பார்த்தபோது அதன் தமிழாக்கம் விதந்து குறிப்பிடக்கூடியதாயிருந்தது. பாலேந்திரா, க. மல்லிகா, நி. நிர்மலா ஆகியோர் சேர்ந்து இந்நாடகத்தினை தமிழாக்கம் செய்திருந்தனர். ஏற்கனவே “கண்ணாடிச் சிற்பங்கள்” என்ற பெயரில் இந்நாடகம் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அந்த மொழிபெயர்ப்பில் இல்லாத நெருக்கமும் நெஞ்சைத் தொடும் உணர்வும் இத்தமிழாக்கத்தில் காணப்பட்டது. உரையாடல்களின் பொருள், தொனி உணர்ச்சி ஆகிய வற்றை உள்வாங்கி எமக்குப் பரிச்சயமான அன்றாட வழக்குத் தமிழில் அவற்றை இவர்கள் அமைத்திருந்தனர். யாழ்ப்பாண பேச்சு வழக்கின் பொதுத்தன்மை உரையாடல்களில் காணப்பட்டது தவிர மரபுத் தொடர்கள், சிறப்புப் பிரயோகங்கள் ஆகியவற்றையும் கையாண்டமை, மேலே குறிப்பிட்ட பரிச்சயமான அனுபவத்தை இன்னும் நெருக்கமாகவும், ஆழமாகவும் உணர உதவியது. உதாரணத்துக்கு ஒன்று குறிப்பிடலாம். பிள்ளைகளை அன்பாக (டார்லிங்) என்று கூப்பிடும் இடங்களை குஞ்சு, ராசாத்தி, ராசா என்று தமிழாக்கி யிருந்தமை மிகுந்த பொருத்தமாயிருந்தது.

இந்நாடகத்தில் ரொம் ஆக பாலேந்திராவும், அமெண்டாவாக நிர்மலாவும், லோராவாக ஆனந்த ராணியும், ஜிம் ஆக ஜெரால்ட் உம் நடித்தனர். நான்கு பாத்திரங்களும் ஒருவருக்கொருவர் சோடை போகாமல் தமது நடிப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தினர். எனினும் நாடகப் பார்வையாளரின் ஏகோபித்த பாராட்டுதல்களை நிர்மலாவும் பாலேந்திராவும் பெற்றனர். இவ்விரு பாத்திரங்களும் நாடகத்தில் முன்னணிப் பாத்திரங்

களாகையாலும் பலவித உணர்ச்சிச் சாயைகளையும் அதீதமாக வெளிக் காட்ட இடமிருந்தது.

அமெண்டாவாகப் பாத்திரமேற்ற நிர்மலாவுக்கு இந்நாடகமே முதல் அனுபவமாக இருப்பினும் மேடைப் பரிச்சயமும் தேர்ச்சியும் அனுபவமும் வாய்ந்த நடிப்பாற்றலை புலப்படுத்தினார். முடிவில்லாத எதிர் பார்ப்புகள், ஏமாற்றத்தால் வரும் மன எரிச்சலாக, போலிப் பகட்டுத்தனம் இவை யாவற்றிலும் தனது அசைவுகளிலும் பேச்சிலும், முகபாவத்திலும் மிகத் தெளிவாக நிர்மலா புலப்படுத்தினார். சுருங்கச் சொன்னால் இறந்தகாலப் பெருமையை நினைவூட்டிக் கொண்டு தனது நிகழ்கால ஏமாற்றங்களைச் சகித்துக் கொண்டும் மேலும் மேலும் முன்னேற முயன்று கொண்டு மிருக்கிற, அமைதியற்ற பரபரப்பான ஒரு தாயைக் கண்முன் நிர்மலா கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். மகளை வந்து பார்ப்பதற்காக ஒரு விருந்தாளியை அழைத்து வரச் சொல்லி மகனிடம் பரிதாபமாக கேட்கும் கட்டம், விருந்தாளி வரப் போகிறான் என்றதும் ஆயத்தம் செய்ய நேரமில்லை என்று அந்தரப்படும் கட்டங்கள் யாவும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன.

இவற்றை விட மறக்க முடியாத இரு இடங்களையும் குறிப்பிடத் தான் வேண்டும். விருந்தாளியின் வரவுக்காக அலங்கரித்துக் கொண்டு தனது இளமைக்கால நிகழ்ச்சிகளில் மனதை இழந்து நிற்கும் காட்சியும் இறுதியில் ஏமாற்றத்தால் இடிந்து போன மனதுடன் மகனுக்கு ஏசும் காட்சியும் நினைவை விட்டு அகலாதவை. பாலேந்திரா ரொம்மின் பாத்திரத்தை திறம்படச் செய்தார். தாயுடன் வாக்குவாதப்படும் காட்சிகள், குடித்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்து சகோதரியுடன் கதைக்கும் காட்சி கதை கூறுபவனாக செயற்படும் சந்தர்ப்பம் ஆகியவை மிகத்திறமையானதாக அமைந்திருந்தன.

ஆனந்தராணி இதுவரை மேடைகளில் தோன்றியதை விட வேறுபட்ட குணாதிசயமுள்ள ஒரு பாத்திரத்தை இந் நாடகத்தில் ஏற்றிருந்தார். தாழ்வுச்சிக்கலுள்ள வெகுளித்தனமுள்ள பரிதாபத்திற்குரிய ஒரு பெண்ணை அவர் மேடையில் கொணர்ந்துள்ளார். மிக மெதுவான அசைவுகள், மிக மென்மையான முக பாவங்கள் ஆகியவற்றோடு தனது பாத்திரத்தின் உயர்வுகளை அவர் வெளிப்படுத்தினார். இறுதிக் காட்சியில் மிக மெதுவாக லோராவின மனம் மாறுதலடைந்து அப்பாத்திரத்தின் தன்மையே மாறிப் போவதை அவர் அழகாகச் சித்திரித்திருந்தார்.

ஜிம்மாக வந்த ஜெரால்ட் இறுதி அங்கத்தில் இரு காட்சிகளிடையே இடம் பெறினும் கதை ஓட்டத்திற்கு காரணமான தனது பாத்திரத்தின் முக்கியத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்திருந்தார். இறுதிக் காட்சியில் கதையின் நகர்வு மிக மெதுவாக அமைந்திருந்தது. இக் காட்சியில் சில பார்வையாளர்கள் அதிருப்தி காட்டிய போது கூட அதனை மிக விரைவில் வெற்றி கொள்ளும் வண்ணம் தனது அசைவுகளையும், உரையாடல்களையும் அவர் அமைத்துக்கொண்டார்.

நடிப்பைத் தவிர இந்நாடகத்தில் விதந்து

குறிப்பிடத்தக்க இன்னோர் அம்சம் ஒளி அமைப்பாகும். மிகுந்த அழகிய உணர்வுடனும் பொருத்தத்துடன் ஒளி அமைப்பு விளங்கியது. நாடகக் காட்சிகளின் உணர்வு நிலைக்கும் ஒளிக்குமிடையில் இருந்த தொடர்பு கவனிக்கத்தக்கது. ஒளி சார்ந்த உத்தி முறைகள் நாடகத்தின் உணர்வோட்டத்தை மாற்றிவிடாமல் அதனுடன் இணைந்து சென்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் அமெண்டா தனது இளமை நினைவுகளில் லயித்துப் போகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் வர்ண பல்ப் பாவித்து சின்ன சிறிய ஒளி உருண்டைகளை மேடை முழுக்க ஓட விட்டது கனவுச் சூழலை ஏற்படுத்தியதாயினும் அக்கட்டத்தில் அமெண்டாவின் நடப்பு வசனம் ஆகியவற்றை ஊன்றிக் கவனிக்க இயலாமலிருக்கின்றது. எமது ரசிகர்களுக்கு இவ்வுத்தி புதிதாகையால் அந்த உத்தி பற்றி கூறியாக வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் மேடை

யேறிய “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” வரவேற்புப் பெற்றுள்ள இச் சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் நாடக வளர்ச்சி குறித்தும் ஒரு குறிப்புக் கூற வேண்டியுள்ளது. பாரம்பரியத் தமிழ்ப் பகுதிகள் தரமான நாடகங்களைப் பொறுத்தவரை கலாசாரப் பாலை வனமாகத்தான் இதுவரை நாடக ஆர்வலர்களினால் கணிக்கப்பட்டன. எனினும் இந்த எண்ணத்தை மறு பரிசீலனை செய்யும் நினைவை சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேறிய நாடகங்களும், நாடக அரங்கில் நிறைந்திருந்த மக்களும் புலப்படுத்தியுள்ளனர். விழிப்பு, அபகரம், பிச்சை வேண்டாம், ஓலங்கள், நட்சத்திரவாஸி, பவி, புதிய தொரு வீடு, கண்ணாடி வார்ப்புகள், ஆகிய இந்நாடகங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் மேடை யேறியது மட்டுமன்றி நாடகம் பற்றிய காத்திரமான சிந்தனையையும் சிறு சிறு குழுக்களிடமாவது ஏற்படுத்தியுள்ளன.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ் வளாக மாணவர்களைக் கொண்டு சி.மெளனகுரு தயாரித்த “புதிய தொரு வீடு” யாழ்ப்பாணத்தில் அரியாலை, வட்டுக் கோட்டை, பண்டத்தரிப்பு, பருத்தித்துறை போன்ற கிராமங்களில் மேடையேற்றப்பட்டு வரவேற்புப் பெறுகின்றமையும், நாடக டிப்ளோமாப் பயிற்சி பெற்ற திறமையாளர்களினால் நாடகப் பயிற்சி நெறி வகுப்பு ஒன்று திருநெல்வேலியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டமையும், அப்பகுதிகளில் யாழ்ப்பாண நாடக ஆர்வலர் பலர் ஆர்வத்துடன் பங்குபெறுவதும் யாழ்ப்பாணத்தில் துளிர்க்கும் ஆரோக்கியமான நாடக ஆர்வத்தின் ஒரு குறியீடாகும். தமிழ் நாடக உலகத்தில் ஒளி மிகுந்த காலம் ஒன்று உதய மாகப் போகிறது என்பதற்கு இவை அறிகுறிகளாகும்.

தமிழ்ப் பகுதிகளில் நாடகம் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டுள்ள இச் சந்தர்ப்பத்தில் பிற மொழி களில் சிறந்த நாடகங்களை தமிழாக்கம் செய்வதும், தமிழில் தயாரிப்பதும் மிக வேண்டப்பட்டதாகும். உலக நாடக வளர்ச்சியின் பல்வேறு பரிமாணங்களை அறிந்து கொள்ளவும், அந்தப் பின்னணியில் எமது வளர்ச்சியை நோக்கவும் மதிப்பீடு செய்யவும், எதிர்காலத்தை அமைக்கவும் அது உதவும். பிறமொழி நாடகங்கள் பல தழுவல்களாகவும், மொழி பெயர்ப்புக்களாகவும் தமிழில் அவ்வப்போது இடம் பெற்றிருப்பினும் அவற்றின் பாதிப்பு அத்துணை அழுத்தமாக இருக்கவில்லை. பிற மொழி நாடகங்களைத் தமிழில் தர முயலும் போது அந்நாடகத்தின் பொருள், செய்தி, அனுபவம் என்பன எமது நாட்டுச் சூழலுடன் ஒற்றுமை கொண்டுள்ளதா என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். இல்லாவிடின் வெறும் பரிசோதனை முயற்சியாகவும், நாடகப் பயிற்சியாகவும் தமிழாக்கம் செய்ததாகவே மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் அமைந்துவிடக்கூடிய அபாயம் உண்டு. நாடகம் வெகுஜன ஊடகம் என்ற தனது உள்ளாந்த தன்மையை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள நாடகத்தின் கருப் பொருள் எமது பார்வையாளருடன் எவ்விதத்திலாவது சம்பந்தப்பட்டதாக அமைதல் வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு சிறந்த நாடகப் பிரதியை தேர்ந்தெடுத்து தமிழாக்கி தயாரிக்கும் போது அது தமிழ் நாடக வளர்ச்சியின் முன்னேற்றத்திற்கான நிச்சயமான பங்களிப்பாக அமையும். பாலேந்திரா இத்தகைய முயற்சிகளில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவார் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

நுனி - தினகர் : 06.07.1978

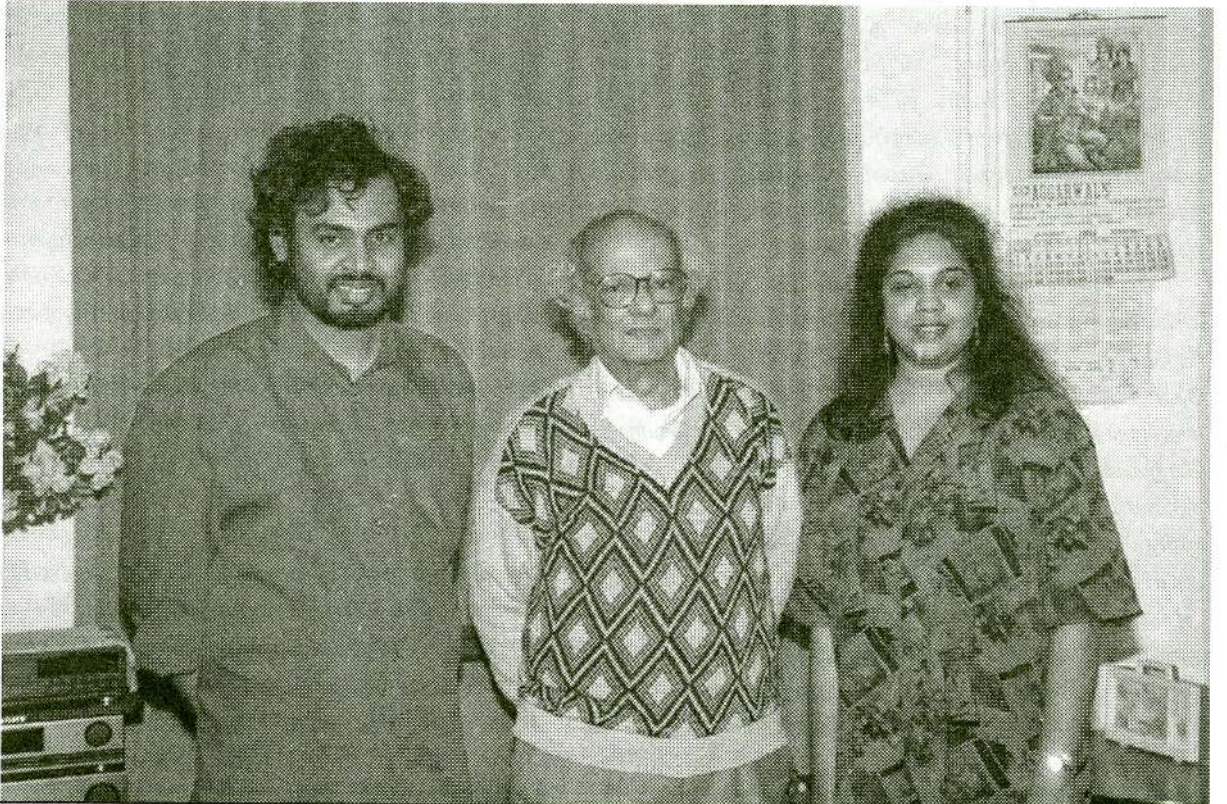
பாலேந்திரா யாழ்ப்பாணம் அரியாலையைப் பிறப்பிடமாக கொண்டவர். அங்கு வருடா வருடம் நிகழ்ந்து வரும் சுதேசிய விழா நாடகங்கள் இவரின் ஆரம்ப அனுபவங்கள் ஆக அமைந்தன. 1972 இல் கட்டுப்பெத்தை பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றபோது பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீடான “நுட்பம்” சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் சங்கத்தலைவராகவும் இருந்தபோது கலைஞர்கள், அறிஞர்களுடன் ஏற்பட்ட தொடர்புகள் அவரது சீரிய நாடகப் பயணத்திற்கு அடிகோலின. கல்வி சார்ந்து பொறியியல் துறையில் முழுநேரத் தொழில் செய்து கொண்டு நாடகமே முழுமூச்சாக இயங்கிய அவர் நாடகத்துறை சார்ந்த ஆனந்தராணி இராஜரட்ணம் அவர்களை 1982இல் மணம்புரிந்து நாடகப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

1973இல் சகைர் ஹமீட் அவர்களின் “ஏணிப்புகள்” என்ற குறியீட்டு நாடகத்தில் பிரதான பாத்திரத்தில் நடித்ததன் மூலம் இலங்கை நாடக ஆர்வலருக்குத் தெரியவந்த அவர் தாசீசியஸ் அவர்களின் நெறியாள்கையில் “பிச்சை வேண்டாம்”, “கந்தன் கருணை” போன்ற நாடகங்களில் பங்குகொண்டார். இவர்களுக்கு வேடிக்கை, கிரகங்கள் மாறுகின்றன, தூரத்து இடிமுழக்கம் ஆகிய குறு நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்கை செய்தார். 1976 இல் கொழும்பு லயன்வென்ற் அரங்கில் மேடையேறிய இந்திரா பார்த்தசாரதியின் “மழை” நாடகமே இவர் முதன்முதல் தயாரித்து நெறியாள்கை செய்த முழுநீள நாடகம். இதில் இவரும் ஆனந்தராணியும் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்தனர். இலங்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஈழத்தமிழர் வாழும் அனைத்து நாடுகளிலும் மேடையேறியதோடு சென்னையிலும் 2010இல் மேடையேறியது குறிப்பிடத்தக்கது. மழை, அரையும் குறையும், கண்ணாடி வார்ப்புகள் ஆகிய நாடகங்கள் இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பாகியதுடன், 1982 இல் “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” ரூபவாகினியிலும் முதல் தமிழ் நாடகமாக ஒளிபரப்பாகி வரலாற்றில் இடம்பிடித்துக்கொண்டது.

“கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடக மேடையேற்றத்தைத் தொடர்ந்து 1978இல் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக் கழகத்தை உருவாக்கி இலங்கையிலும் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் 70 க்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றிய இவர் எந்தக் கொள்கை கோட்பாடு களுக்கும் ஆட்பட்டுவிடாமல் நாடகமே மூச்சாகக் கொண்டு நாடகத்தின் வளர்ச்சியில் தனது

பாலேந்திரா ஆனந்தராணி தம்பதியின் கலைப்பயணம்

மாணிக்கவாசகர் வைத்தியலிங்கம்

காத்திரமான, விசாலமான பங்களிப்பை செலுத்தியிருக்கின்றார். இன்றும் தொடர்கிறார்.

இவர்களுக்கு வேடிக்கை (1974), கிரகங்கள் மாறுகின்றன (1974), தூரத்து இடி முழக்கம் (1976), மழை (1976), பலி (1978), நட்சத்திரவாசி (1978), ஒரு யுகத்தின் விம்மல் (1978), கண்ணாடி வார்ப்புகள் (1978), பசி (1978), புதிய உலகம் பழைய இருவர் (1978), ஒரு பாலை வீடு (1979), இடைவெளி (1979), யுகதர்மம் (1979), நாற்காலிக் காரர் (1979), முகமில்லாத மனிதர்கள் (1980), திக்கு தெரியாத காட்டில் (1980), இயக்க விதி -3 (1980), சவ ரொட்டிகள் (1980), சம்பந்தம் (1980), அரையும் குறையும் (1981), மூன்று பண்டிதர்களும் காலம் சென்ற ஒரு சிங்கமும் (1981), துக்ளக் (1982), மரபு (1982), வார்த்தை யில்லா நாடகம் (1983), பார்வையாளர்கள் (1985), எரிகின்ற எங்கள் தேசம் (1985), பசி (86) கவிதா நிகழ்வு (87) யுகதர்மம் (88) சம்பந்தம் (88) முகமில்லாத மனிதர்கள் (89) பலி (90) இடைவெளி (90) வேடரை உச்சிய வெள்ளைப் புறாக்கள் (1991), பாரத தர்மம் (1991), பிரத்தியேகக்காட்சி (1991), தரிசனம் (1991), தப்பி வந்த

தாடி ஆடு (1992), துன்பக் கேணியிலே (1992), நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் (1993), இரு துயரங்கள் (1993), ஐயா இலெக்சன் கேட்கிறார் (1994), போகிற வழிக்கு ஒன்று (1994), மலைகளை அகற்றிய மூடக்கிழவன் (1996), ஆற்றைக் கடத்தல் (1996), எப்போ வருவாரோ (1997), அயலார் தீர்ப்பு (1997), அவசரக்காரர்கள் (1997), மெய்ச்சுடரே (1997), பெயர்வு (1998), ஒரு பயணத்தின் கதை (1998), பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும் (1999), பார்வைக் கோளாறு (2000), காத்திருப்பு (2001), வேருக்குள் பெய்யும் மழை (2002), ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு (2003), அவன் . அவன் (2003), திக்கற்ற ஓலம் (2003), பெருங்கதையாடல் (2004), அரசனின் புத்தாடை (2004), சர்ச்சை (2006), மலைகள் வழிமறித்தால் (2006) பாவி (2007), எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் (2008), மரணத்துள் வாழ்வு (2009), படிக்க ஒரு பாடம் (2009), ஒற்றுமை (2010), இது ஒரு நாடகம் (2010), தர்மம் (2010) என் தாத்தாவுக்கு ஒரு குதிரை இருந்தது (2011) பாடம் (2011) துளிரும் சருகுகள் (2012) தூறாவளி (2013) சமூக விரோதி (2014) நெட்டை மரங்கள் (2015) யுகதர்மம் (2017) கண்ணாடி வார்ப்புகள் (2018) நீண்ட பயணத்தில் (2018)

இடைவெளி (2019) என்பன பாலேந்திராவினால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட நாடகங்கள். இவற்றில் மீள் தயாரிப்புகளும் அடங்கும்.

நாடகமே மூச்சாக இயங்கி, இத்தனை வருட காலம் இடைவிடாது நாடகங்களை நிகழ்த்துவது என்பது ஒரு சாதனை தானே?

40 தடவைகளுக்கு மேல் பல நாடுகளிலும் மேடையேறிய இவர் நெறிப்படுத்திய “மழை” நாடகத்தில் இவரும் துணைவி ஆனந்தராணியும் அதே பாத்திரங்களில் நடித்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந் நாடகம் 22.07.2010 அன்று கூத்துப்பட்டறை, மூன்றாம் அரங்கு ஆதரவில் சென்னையில் மேடையேறியது நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

இவர் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தை 1978 இல் ஆரம்பித்தார். இதன் மூலமாக ஈழத்து, தமிழகத்து, மற்றும் இந்தியப் பிறமொழி நாடகாசிரியர்கள், மேலும் பல நல்ல மேற்குலக நாடகாசிரியர்களின் நாடகங்களையும் நேர்த்தியாக மேடையேற்றி வருகிறார். ஈழத்து நாடகாசிரியர்கள் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்,

மாவை நித்தியானந்தன், சி.சிவசேகரம், சி.மொளனகுரு, தர்மு சிவராம், சேரன், செழியன், ச.வாசுதேவன், ஜோன்சன் ராஜகுமார், மனோ மனுவேற்பின்னை ஆகியோரின் நாடகங்களையும், குந்தவையின் “பெயர்வு” சிறுகதையைத் தழுவிய நாடகத்தையும், தமிழக நாடகாசிரியர்கள் இந்திரா பார்த்தசாரதியின் மழை, பசி, தூறாவளி, ந.முத்துசாமியின் நாற்காலிக்காரர், சவரொட்டிகள், ஞான ராஜசேகரனின் மரபு, அம்பையின் ஆற்றைக்கடத்தல், பாதல் சர்க்காரின் முகமில்லாத மனிதர்கள் (ஏவம் இந்திரஜித்), மோகன் ராகேஷின் அரையும் குறையும், கிரிஷ் கர்னாட்டின் துக்ளக், ரஞ்சித்ராய் சௌத்திரியின் பாரத தர்மம் போன்ற நாடகங்களையும்

தயாரித்து நெறிப்படுத்தியுள்ளார்.

இது தவிர, மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தழுவல் நாடகங்களாக ரென்னசி வில்லியம்சின் கண்ணாடி வார்ப்புகள் (1978) அலெக்ஸி ஆர்ப்புசோவின் புதிய உலகம் பழைய இருவர் (1978), பெர்டோல்ட் பிரெக்டின் யுகதர்மம் (1979), கார்சியா லோர்காவின் ஒரு பாலை வீடு (1979), அன்ரன் செக்கோவின் சம்பந்தம் (1980), வஸ்லாவ் ஹவலின் பிரத்தியேகக் காட்சி, தரிசனம், (91) பெக்கற்றின் எப்போ வருவாரோ (97), திக்குத் தெரியாத காட்டில் (93), ஏரியல் டோப்மனின் மரணத்துள் வாழ்வு (2009), ஜான் ஐயனஸ்கோவின் இடைவெளி (79), பாடம் (2011) ஹரோல் பின்டரின் போகிறவழிக்கு ஒன்று (94), ஹென்றிக் இப்சனின் சமூக விரோதி (2014) ஆகிய நாடகங்களையும் பாலேந்திரா தயாரித்து நெறியாள்கை செய்துள்ளார்.

பாலேந்திராவின் நாடகங்களில், மனித குலத்தின் பொது அவலங்களைச் சொல்லும் பிரெக்டின் “யுகதர்மம்” என்ற நாடகம் யாழ். கண்ணனின் இசையில் மிளிர்ந்த புதுமையான பாடல்களுடனும் மற்றும் கூத்துவகை ஆட்டத்துடனும் கூடியது. இந்நாடகம் 79-82

இல் இலங்கையில் மட்டும் 30 தடவைகள் மேடையேறியது. “இயக்கவிதி-03”, “துங்கள்” ஆகிய நாடகங்கள் இலங்கை அரசின் தணிக்கைக்கு உள்ளாகின. “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடகம் ஆறு நாடகங்கள் என்ற நூல் அச்சச் செலவிற்காக யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் பகல், இரவுக் காட்சிகளாக சிறப்பான காட்சி அமைப்புடன் மேடையேறியது.

பாலேந்திராவின் ஈழத்தவரின் போர்ச் சூழல் குறித்த எரிகின்ற எங்கள் தேசம், பாரத தர்மம், துன்பக் கேணியிலே, பெயர்வு, போகிற வழிக்கு ஒன்று, மரணத்துள் வாழ்வு போன்றன பார்வையாளர்களை நெருடிய நாடகங்களாகும். தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தின் நாடக விழாக்களை இலங்கை, ஐக்கிய இராச்சியம், நோர்வே, கனடா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, சுவீட்சர்லாந்து, நெதர்லாந்து, அவுஸ் திரேலியா மற்றும் இந்தியாவிலும் இடம்பெற வைத்துப் பெருமைகண்டார்.

பாலேந்திராவின் நாடகங்களில் பார்வையாளர்களுக்கும் நடிகர்களுக்குமான உறவு பலமாக இருந்து கொண்டிருக்கும். “மழை” என்ற நாடகத்துடன் எங்களைக் கட்டிப்போட்டு வைப்பதை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். கண்ணாடி வார்ப்புகள் - டொம், மழை - அண்ணன் பாத்திரங்கள் இவரது நடிப்புக்குப் புகழ் சேர்த்தவை. ஆயினும் “பசி” யில் இவரது நடிப்பு அபாரமாக இருக்கும். இவரது நாடகங்களில் இசை, ஒளி என்பன முக்கிய பாத்திரங்களாக அமையும். முகமில்லாத மனிதர்கள், யுகதர்மம் மற்றும் அனைத்துச் சிறுவர் நாடகங்களிலும் இசையும், பாடல்களும் நிறைந்து காணப்படும். கண்ணாடி வார்ப்புகள் நாடகத்தின் பிற்பகுதியில் இவர் கையாண்ட ஒளி அமைப்பும், இளையோடிய இசையும் பார்வையாளர்களை லோரா, விருந்தாளி ஜிம் ஆகிய அவ்விரு நாடகப்பாத்திரங்களின் உலகிற்கு அழைத்துச் சென்றதை மறக்கமுடியாது.

நாடகம் என்பது நிகழ்த்திக் காட்டுவது. ஒரு நிகழ்ச்சியை வர்ணிப்பதே நாடகம். ஒரு “நிகழ்தலின்” படிப்படியான முன்னேற்றத்தை நாடகம் காட்ட வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் மனித வாழ்வோடு இணைந்த ஒரு நிகழ்வுக் கோவையை காட்டுவது நாடகம். இது மேடை என்ற தளத்தில் அதன் கள பரிமாணத்துக்குட்பட்டதாக நீள, அகல உயரங்களுக்குட்பட்டதாக அதாவது ஒரு எல்லைக்குட்பட்ட வெளியில் நிகழ்கின்றது. காலத்தையும் “வெளி”யையும் சார்ந்து நிற்பது நாடகம். இந்த எல்லைக்குள் தான் இது நிகழ முடியும். நிகழ்த்திக் காட்டியவர் பாலேந்திராவர்கள்.

இவர் 08-08-1951இல் பிறந்தவர். இவருடைய நாடகப்பிரவேசமானது பதினேழு (17) வயதிலே ஆரம்பமாகிவிட்டது. பாலேந்திராவர்களின் நாடகப்பிரவேசமானது ஏனைய நாடக ஆளுமைகள் போன்று அமைந்துவிடவில்லை. தனது தாயாரைப் போன்றே

சிறுபராயம் தொட்டு காண்பவற்றையெல்லாம் வாசிக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்த இவருக்கு சிறு சஞ்சிகைகள், கட்டுரைகள் என்பவற்றின் ஊடாக ஜெயகாந்தன், சுந்தர ராமசாமி என பல எழுத்தாளர்கள் அறிமுகமாகின்றார்கள். இவர்களின் எழுத்துக்களினால் கவரப்பட்ட பாலேந்திராவர்கள் கலையுலகின்பால் ஈர்க்கப்பட்டார். வீட்டுச் சூழல் இவருக்கு இடம் கொடுக்காத போதும் கூட, திருட்டுத்தனமாக தாயாருக்குத் தெரியாமல் ஊர் நாடகங்களைப் பார்த்தல், அவற்றில் நடித்தல் என்றிருந்த இவருக்கு அவரது ஊரிலே வருடா வருடம் நடைபெற்ற சுதேசிய விழா நாடகங்களே ஆரம்ப அனுபவங்களாக இருந்தன.

1970களிலே உயர் கல்விக்காக இவர் கொழும்பு சென்ற பொழுது அங்கே நல்ல சிங்கள, ஆங்கில மொழி நாடகங்களையும், லயனல் வென்ற அரங்கில் நாடக திரைப்படச் செயற்பாடுகளையும் கண்ட இவருக்கு நாடகத்துறையின் மீதான ஈடுபாடும், ஆர்வமும் மேலும் ஊற்றெடுக்கத் தொடங்கியது.

1972இல் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்

கழகத்திலே பொறியியல் துறையில் கல்வி பயில்வதற்காகப் பிரவேசித்த இவர் தன்னுடைய 1ம் வருடத்திலே “சாவின்சதி” என்ற நாடகத்தில் நடித்தார். அங்கிருந்த தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீடான “நுட்பம்” சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும், சங்கத் தலைவராகவும் இருந்த போது கலைஞர்கள், அறிஞர்களுடன் ஏற்பட்ட தொடர்புகள் ஒரு சீரிய நாடகக் கலைப் பயணத்திற்கு இவருக்கு அடிகோலின. ஆயினும் இவரை முதன் முதலில் சிறந்த நடிகனாக அறியச் செய்தது. இவர் 1973ல் பிரதான பாத்திரம் ஏற்று நடித்த சுகைர் ஹமீட் அவர்கள் நெறிப்படுத்திய “ஏணிப்படிகள்” என்ற நாடகமாகும். இந்நாடகம் அப்போதைய அரசியல் கூட்டணிகளின் எதிர்பார்ப்புக்களையும், ஏமாற்றங்களையும் குறியீட்டு முறையில் வெளிப்படுத்தியிருந்தது. 1973 இல் இராம கிருஷ்ண மண்டபத்தில் மேடையேறிய இந்நாடகம் 1974 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிலும் மேடையேற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாலேந்திராவர்கள் நிறுவிய அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகமானது ஈழத்தில் இயங்குகின்ற பொழுது நடிகர்களை ஒன்று திரட்டவும், அவர்களை நாடகத்திற்காகத் தயார்படுத்தவும் பல சவால்களை எதிர்

கொண்டதோடு, நாடகத்தில் பேசும் பொருளுக்கான எதிர்ப்புகளையும், பல்வேறு தடைக்கற்களையும் எதிர்கொள்ளவும் நேரிட்டது. அத்தோடு ஈழத்தில் அன்று காணப்பட்ட துழலில் பெண்களை நாடகத்துறையில் ஈடுபடுத்துவதிலும் பெரும் சவால்களையும் எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது.

இது போலவே லண்டனிலும் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகமானது பல்வேறு சவால்களை இன்று வரையிலும் எதிர்நோக்கி வருகின்றது. அந்தவகையிலே லண்டனில் தமிழ் நடிகர்களை ஒன்றுதிரட்டுவது, தமிழ் இசைஞர்கள் உருவாக்குவது, தமிழ்மொழி மூலம் செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பது எனப் பலவகையான சவால்களை எதிர்கொண்ட பொழுதும் கூட அவர் ஓய்ந்து விடவில்லை. தொடர்ந்தும் தன்னுடைய நாடகப் படைப்பாக்கங்களையும், நெறிப்படுத்தல்களையும் யதார்த்த நாடகங்கள், காவியபாணி நாடகங்கள், குறியீட்டு நாடகங்கள், பரீட்சார்த்த நாடகங்கள், அபத்த பாணி நாடகங்கள், சரித்திர நாடகங்கள், கவிதா நாடக நிகழ்வுகள் எனப் பல பாணிகளிலும் மேற்கொண்டே வருகின்றார்.

ஒரு கலைக்குடும்பம் சாராத பின்னணியில் இருந்து கலையுலகில் பிரவேசித்த பாலேந்திரா அவர்கள் தன்னுடைய வாழ்வையும் தன்னுடைய குடும்பத்தார் வாழ்வையும் கலையுலகிற்கே அற்பணிப்புச் செய்து வருகின்றார். இந்த ரீதியில் பாலேந்திரா அவர்களின் மனைவி, மற்றும் மகளின் நாடகத்துறைசார் அற்பணிப்புக்களை நோக்கவேண்டியது எமது கடமை.

திருமதி. ஆனந்தராணி பாலேந்திரா

ஆனந்தராணி அவர்கள் ஈழத்தின் தலை சிறந்த பெண் நடிகையாகக் காணப்படுகிறார். எழுத்துலகில் பெண்களின் பங்களிப்பு அபரிதமாக இருப்பினும் நாடகம், நடப்பு என்று வரும்போது பெண்களின் வருகை அதிகளவில் இல்லை. சமூகம் கலைகளை நேசிக்கின்ற அளவிற்கு கலைத்துறைசார் அரங்குகளுக்கு அனுமதிக்கத் தயக்கம் காட்டவே செய்தனர். அதனால் அனேகமான அரங்குகளில் ஆண்களே பெண் பாத்திரங்களை ஏற்று வந்தனர். பெண்களின் கல்வி, சமூகம் சார்ந்த உணர்வு உத்வேகம் பெற நாட்களாயிற்று. எனினும் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களே அரங்கிற்கு வந்தார்கள். சிலர் ஓரிரு செயற்பாட்டுடன் தங்களைக் குடும்பம், சமூகம் என்று குறுக்கிக் கொண்டார்கள். பிறமொழி அரங்குகளில் பெண்களின் பங்களிப்பு அபரிமிதமாக இருப்பினும் இன்றும் அதிகளவில் பேசப்படவேயில்லை. குறிப்பாக சிங்கள அரங்கியலில் அரசு உதவிகள் கிடைத்த அளவிற்கு தமிழில் குறைவாகவே இருந்ததும் காரணம். பெண்ணின் மனவியல்பிற்கு ஏற்ற விதத்தில் குடும்பம் அமையாது போனாலும் பெண்களின் அரங்கச் செயற்பாட்டு வலு குறைந்துபோய் விட்டமைக்கான காரணமாகியது. மாறாக, நடனம், நாடகம், ஒலி, ஒளிபரப்பு, பாடல், பேச்சு, திரைப்படம் என பல்துறைசார் அரங்குகளில் இன்றுவரை மிளிரும் ஒருவராக நம்முன் தெரிபவர் ஆனந்தராணி பாலேந்திரா என்றால் மிகையாகாது.

இவரின் கல்வி, நடனப் பயிற்சி இவரின் கலை உலக வாழ்வைத் தீர்மானித்திருக்க வேண்டும். பரத

நாட்டிய ஆசிரியைகளான கமலா ஜோன்பிள்ளை, கார்த்திகா கணேசர், சிறீகாந்தம் சகோதரிகள் ஆகியோரிடம் பெற்ற பயிற்சிகள் இவரை பலருக்கு அடையாளம் காட்டின. பின்னாளில் நடிப்பிலும் முத்திரை பதிக்க உதவின. வல்வெட்டித்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தாலும் இளமைக் காலத்தை கொழும்பிலேயே கழித்திருக்கிறார்.

இவருடைய நாடகப் பிரவேசம் பற்றி நோக்குவோமானால், சிறுபராயத்திலே கதைகளை உரத்து வாசிக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்த இவர் கொழும்பில் சைவமங்கையர் வித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்றபோது பாடசாலை நிதிக்காக மேடையேறிய நாடகங்களில் ஆர்வத்துடன் பங்கேற்றார்.

1974ல் இலங்கை வானொலி நாடகங்கள், உரைச்சித்திரங்களில் நடிக்க ஆரம்பித்த இவர் நூற்றுக்கணக்கான வானொலி நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். பிரபல எழுத்தாளர் சுபைர் இளங்கீரன் எழுதிய “வாழப்பிறந்தவர்கள்” என்ற தொடர்நாடகத்தில் பிரதான பாத்திரம் ஏற்று நடித்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரின் தீவிர மேடை நாடகப் பிரவேசம் 1975ல் நிகழ்ந்தது. மொறட்டுவ பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்தில் பாலேந்திரா அவர்கள் தலைவராக இருந்த போது தயாரித்த “பிச்சைவேண்டாம்” என்ற முழுநீள நாடகத்தில் பிரதான பாத்திரம் ஏற்று பாலேந்திராவுடன் இணைந்து நடித்திருந்தார். பாலேந்திரா அவர்கள் நெறிப்படுத்திய “மழை” நாடகத்திலே முக்கிய பாத்திரமான நிர்மலா என்ற பாத்திரத்தில் நடித்து இலங்கையில் பலரின் மத்தியிலும் சிறந்த நடிகையாக இன்று வரையும் நிலைத்து நிற்கின்றார். இலங்கையில் பாலேந்திராவின் நெறியாள்கையில் மழை (1976) நட்சத்திரவாசி (1978), கண்ணாடி வார்ப்புகள் (1978), பசி (1978) ஒரு பாலை வீடு (1980), முகமில்லாத மனிதர்கள் (1980), அரையும் குறையும் (1981) துக்ளக் (1982) போன்ற நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். இவை பல மேடைகள் கண்ட நாடகங்களாகும். இவை அனைத்தும் ஆனந்தராணி திருமணத்தின் முன்னர் நடித்த நாடகங்களாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் நாடக அரங்கக் கல்லூரி 1979இல் நாடகங்களைத் தயாரித்தபோது பெண் நடிகைகளை எடுப்பதற்குக் கஷ்டப்பட்ட வேளையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் நோக்கோடு “கோடை” (1979), “அவள் ஏன் கலங்குகிறாள்” (1979) ஆகிய நாடகங்களில் நடித்துள்ளார்.

இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட எழுத்தாளர் செங்கையாழியான் எழுதிய நாவலை அடிப்படையாகக் கொண்ட “வாடைக்காற்று” என்ற திரைப்படத்தில் இரு கதாநாயகிகளில் ஒருவராகவும் “கோமாளிகள்” திரைப்படத்தில் ஐயரம்மாவாகவும் நடித்துள்ளார்.

ஆனந்தராணி அவர்கள் ஈழத்திலும், புலம் பெயர்விலும் பாலேந்திரா அவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட அத்தனை நாடகச் செயற்பாடுகளிலும் முக்கிய பங்காற்றி வருகின்றார். சிறந்த நடிகையாக பாலேந்திரா நெறிப்படுத்திய மரணத்துள் வாழ்வு, பிரத்தியேகக் காட்சி, காத்திருப்பு என சுமார் 40 நாடகங்களில் நடித்துள்ள ஆனந்தராணி நாடகங்களுக்கான நடனங்களை வடிவமைப்பது, பாடல்களைப் பாடுவது, நெறியாள்கையில் உதவி செய்வது, நடிகர்களுக்கான நடிப்பினை

வழிப்படுத்துவது, நடிகர்களுக்கு சிறந்த பயிற்சிகளை வழங்குவது என்று பல தரப்பட்ட பணிகளையும் நாடகத்துறையினுள் மேற்கொண்டு வருகின்ற பல்துறை பெண் ஆளுமையாகவும் காணப்படுகின்றார்.

அது மாதிரி அல்லாமல் லண்டன் துழி நாடகப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு தனது கணவர் பாலேந்திராவுடன் இணைந்து பயிற்றுவிப்பாளராகவும், தொழிற்பட்டு வருகின்றார்.

லண்டனுக்கு வந்த பின்னர் “சன்றைஸ்” வானொலியிலும் “தீபம்” தொலைக்காட்சியிலும் செய்தி வாசிப்பாளராகவும் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் பல வருடங்கள் பணியாற்றியுள்ளார்.

தற்போது லண்டன் எஸ்.ஆர்.எஸ் தமிழ் வானொலியில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளையும் கட்டுரைகளையும் வாசித்தளித்து வருகிறார். அத்தோடு யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிவரும் நூலகம் ஆவணகக் காப்பகத்தின் ஒலிநூல்கள் பிரிவிற்சாக சிறுகதைகள், பாடநூல்களை வாசித்து ஒலிப்பதிவு செய்து அனுப்பி வருகிறார். இதுவரை ஈழத்து எழுத்தாளர் பலரின் 225 க்கும் மேற்பட்ட கதைகளையும் நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகளையும் வாசித்து ஒலிப்பதிவு செய்து அனுப்பியுள்ளார். இந்த வகையில் ஒலிநூல்கள் பிரிவிற்கு அதி கூடிய பங்களிப்பைச் செய்து வருபவர் இவரேயாவார்.

மேடை நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்குவதில் பிரபலமாக விளங்கும் இவர் 200 க்கும் மேற்பட்ட அரங்கேற்றங்களையும், நிதியுதவி நிகழ்ச்சிகள் உட்பட 300க்கும் மேற்பட்ட ஏனைய நிகழ்ச்சிகளையும் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார்.

சிறீலங்கன் ஏயாலைன்ஸ் விமானத்தில் முதன் முதலில் ஒலித்த தமிழ் அறிவிப்புக் குரலுக்குச் சொந்தக்காரி இவர்.

1978 இல் இருந்து 1982 வரை வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் நடன மற்றும் கனிஷ்ட பாடசாலை ஆசிரியையாகப் பணியாற்றிய ஆனந்தராணி லண்டன் பிறென்ற் தமிழ் பாடசாலையிலும் 13 வருடங்கள் பரதநாட்டிய ஆசிரியையாகப் பணியாற்றியுள்ளார். இதே வேளை லண்டனில் உள்ள பல பொருள் அங்காடி ஒன்றில் காசாளராகவும் வேலை பார்த்த இவர் 1988ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அரசாங்கத் திணைக்களம் ஒன்றில் அரச உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றி 2020இல் பணியில் இருந்து இளைப்பாறியுள்ளார்.

சிறுவயதிலே நாடகத்துறையினுள் நடிகையாக பிரவேசித்த ஆனந்தராணி அவர்கள் அறுபத்தேழு வயதாகியும் இன்றுவரையிலும் நாடகத் துறைக்கு தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஈழத்தின் தலை சிறந்த பெண் நாடக ஆளுமையாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும் கூட ஈழத்தில் இவருடைய நாடகத் துறை சார்ந்த பங்கும், பணியும் பதிவேற்றங்கள் செய்யப்படவில்லை என்பது மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாகும். இதனால் இவர்கள் பற்றிய பதிவை நான் செய்ய முற்படுகிறேன்.

பாலேந்திரா, ஆனந்தராணி இருவரும் தம்மைப் போலவே தங்கள் மகள் மானசியையும் நாடகத் துறையில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவளாக வளர்த்து,

அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தில் நடிகையாகவும், பாடகியாகவும், நாடகப் பள்ளியின் உதவி ஆசிரியராகவும், குறு நாடகங்களின் தயாரிப்பும் நெறியாளராகவும் தயார்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. அத்தோடு மானசி தமிழில் தட்டச்சு செய்யப் பழகி கையெழுத்தில் இருந்த நாடகப் பிரதிகள் சில வற்றை தட்டச்சில் பதித்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

பாலேந்திரா....

பாலேந்திரா அவர்கள் இன்று வரையிலும் 70 நாடகங்களை மேடையேற்றியிருக்கின்றார். அவற்றிலே ஈழத்தில் 24 நாடகங்களையும், புலம்பெயர்வில் 44 நாடகங்களையும் நெறிப்படுத்தியிருக்கின்றார். இவற்றில் பல நாடகங்கள் இன்று வரையிலும் மீண்டும் மீண்டும் மேடையேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இந்த 70 நாடகங்களிலும் 47 சுயமொழி நாடகங்களும், 23 மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களும் உள்ளடங்குகின்றன. இந்த வகையில் சுதேசிய மொழிசார் நாடகங்களையே அதிகம் உருவாக்கியமை கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

ஈழத் தமிழர்களின் பிரச்சினைகளையே பேசுகின்றவராகவும், தன்னுடைய தமிழ், மற்றும் தாய்மண் பற்றினால் இன்றுவரையிலும் சுயமாக நாடகத்துறையிலே ஈடுபட்டு வருபவராகவும் காணப்படுகின்ற பாலேந்திரா அவர்கள் ஈழத்தில் தன்னுடைய நாடகப் பயணத்தினுள் காலடி பதித்து அதனை இன்று வரையிலும் புலம்பெயர் நாட்டிலும் முன்னெடுத்தும் வருகின்றார். இந்த ரீதியில் நாடகக் கலைசார் ஈர்க்கப்பட்ட கலைஞன் ஒருவன் எத்துறை சார்ந்து வேலைபுரிந்தாலும் அவனுடைய எண்ணம், சிந்தனைகள் நாடகத்துறையிலேதான் ஈடுபாட்டைக் கொண்டிருக்கும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகவும், ஈழத்தமிழர் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற ஈழத்து நாடக ஆளுமைகளுள் பெரிதும் பேசப்படக்கூடியவராகவும், சமகால நெறியாளர்களுக்கு சிறந்த வழிகாட்டியாகவும் காணப்படுகின்ற பாலேந்திரா அவர்கள் ஈழம் ஈன்றெடுத்த, நாடகப் படைப்பாளி, சிறந்தநெறியாளன், இளமையும் துடிப்பும் மிக்க செயல்பாட்டுவாதி என்பதை எல்லோரும் அறிதல் வேண்டும்.

“புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ் அரங்கக் கலைகள் - ஒரு மதிப்பீடு” என்ற ஆய்வரங்கிற்காக 1998இல் பாலேந்திரா எழுதிய கட்டுரையில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“1980 களை அடுத்த காலப்பகுதியில், விடுதலைப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து இந்தியாவுக்கும், ஐரோப்பாவுக்கும், அமெரிக்கா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளுக்கும் ஈழத்தமிழர் பெருமளவில் புலம் பெயர்ந்தனர். 1983 ஜூலையில் இருந்து மேற்கு நோக்கிய பெருமளவிலான புலப் பெயர் வானது யாழ்ப்பாணத்தின் சமூக அசைவாக்கத்தினை கணிசமாகத் துரிதமுறச் செய்திருந்தது. ஒரு சராசரி வயதான நபரின் அல்லது பல்கலைக் கழகக் கல்வியை முடித்துக் கொண்ட ஒருவரின் ஆதரச இலக்காக வெளிநாடு நோக்கிப் புலம் பெயர்வதொன்றே அமைந்தது.

1983 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து

வெளிநாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்கள் 2 லட்சம் பேர் அல்லது யாழ்ப்பாணக் குடிசனத்தொகையின் 25 வீதம் என்று சில ஆதாரங்களில் இருந்து தெரிய வருகிறது. ஈழத்தமிழர்களின் இப்புலம்பெயர் வாழ்வில் அவர்களது எதிர்காலம் குறித்த பிரச்சினைகளோடு கலாசார வாழ்வு, கூடிய அக்கறையையும், ஆய்வையும் வேண்டி நிற்கிறது. இந்தப் புலம்பெயர் கலாசார வாழ்வின் ஒரு முக்கிய வெளிப்பாடாக புலம்பெயர் இலக்கியம் ஸ்தாபிதம் கொண்டிருக்கிறது. நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் புதிய பரிமாணமாயும், சர்வதேச ரீதியில் இன்று முனைப்புற்றிருக்கும் புலம்பெயர்வு கலாசாரத்தின் இன்றியமையாத கூறாகவும் தமிழர் புகலிட இலக்கியம் திகழ்கிறது. ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், நெதர்லாந்து, நோர்வே, டென்மார்க் போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் தீவிர நாடகம் அறிந்த, பயின்ற ஆர்வலர்கள் இருந்தபோதும் அமைப்பு ரீதியாக தீவிர நாடக இயக்கம் வலுவாக வேரூன்ற முடியவில்லை. நாடகம் என்ற வடிவம் வேண்டி நிற்கும் குணாம்சங்களே நாடக இயக்கத்தினை நிர்ணயிப்பதாக அமைகிறது. அடிப்படியாக இங்கு வலியுறுத்தப்பட வேண்டியது, நாடகம் ஒரு கூட்டுக்கலை என்பதாகும்.” என்று கூறியுள்ளார்.

இதனை உணர்ந்து பாலேந்திரா செயற்படுவதால் இதுவும் ஒரு பரிணாம வளர்ச்சியே.

கண்ணாடி வார்ப்புகள்

இந்த நேரத்தில் பாலேந்திராவின் கண்ணாடி வார்ப்புகளைப் பற்றி குறிப்பிடுவது எனது கடமை எனக் கருதுகிறேன். பிறமொழிகளில் இருந்து நல்லவற்றை எமக்கு எடுத்து வரல் வேண்டும். அந்த வகையிலே அமெரிக்க நாடகாசிரியர் ரென்னஸி வில்லியம்ஸ் 1940 களில் எழுதிய “த கிளாஸ் மெனாஜரி” என்ற நாடகத்தின் தமிழ் வடிவமே “கண்ணாடி வார்ப்புகள்”. நான்கு கதாபாத்திரங்களைக் கொண்ட உன்னத கலைவார்ப்பாக மினிரும் இந்த நாடகத்தை, நிர்மலா நித்தியானந்தன், மல்லிகா ராஜரட்ணம் க.பாலேந்திரா ஆகியோர் தமிழில் “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” ளாக்கியிருக்கிறார்கள். 1978ஆம் ஆண்டு ஜான் மாதம் ஒன்பதாம் திகதி இந்த நாடகத்தின் முதல் மேடையேற்றத்தில் பாலேந்திரா, நிர்மலாவுடன் ஆனந்தராணி ராஜரட்ணம், ஜெரால்ட் ஜெயராஜா ஆகியோர் நடித்திருந்தனர். நாடகத்தை பாலேந்திரா நெறியாள்கை செய்திருந்தார். உலகப் பொதுமையான கதைக் கருவுடன் அழகான, மென்மையான நாடகமாக்கியிருந்தார் ரென்னஸி வில்லியம்ஸ். பிரபல சிங்கள நாடகாசிரியர் ஹென்றி ஜயசேன இந் நாடகத்தை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து பளிங்கு ரெனே என்ற பெயரில் நூலாக வெளியிட்டிருந்ததுடன் அஹாஸ் மாளிகா என்ற பெயரில் அதனை மேடையேற்றியிருந்தார். 2004 இல் அகலே என்ற பெயரில் மலையாளத்தில் திரைப்படமாக வெளியாகி பல தேசிய விருதுகளைப் பெற்றிருக்கிறது. 2011இல் ஈரானிய திரைப்படமாகவும் வெளியாகியிருக்கிறது. ஹொலிவுட்டில் மூன்று முறை திரைப்பட மாக்கப்பட்டது. பாலேந்திரா 1983 இற்குப் பின் இலண்டனுக்குக் குடிபெயர்ந்த பின்னர் ஆறேழு தடவைகள் மீள் தயாரிப்பாக வெவ்வேறு அரங்குகளில் இதனை மேடையேற்றியுள்ளார்.

இலக்கிய நூல்கள் இப்போதெல்லாம் எண்ணிக்கையில் வளர்ச்சி கண்டு வருகின்ற இன்றைய காலகட்டத்தில் ஓர் உயர்ந்த இலக்கியப் படைப்பாக கண்ணாடி வார்ப்புகள் மினிர்கின்றது. மொறுட்டுவை பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலத்தில் தமிழுக்காக எவ்வாறு பாலேந்திரா பாடுபட்டாரோ, அதனைவிடப் பன்மடங்கு அவரிடம் தமிழ் நேர்த்தியாய் மினிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நூலுக்கான முன்னுரையில் அவர் தமிழைக் கையாண்டிருக்கிற விதம் இன்றைய எழுத்தாளர்கள் கூர்ந்து கவனிக்கத்தக்கது. இந்த நாடகம் ஆங்கிலத்தில் அடைந்த வெற்றியைப் பார்க்கிலும் தமிழ் துழலுக்கு ஏற்றவாறு மாற்றம் செய்யப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டதால் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றிருக்கிறது என்றே சொல்ல வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நாடகத்தின் கரு - தமிழ் வடிவத்தில் உன்னதமாய் அமைக்கப்பட்டிருப்பதே வெற்றிக்குக் காரணம்.

பாலேந்திராவின் நாடக சாதனைகளுக்காக 2019ஆம் ஆண்டு வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது அளிக்கப்பட்டது. அதைவிடப் பெருமை “அண்ணாவி மேதை” என்னும் பட்டம் அளிக்கப்பட்டது சிறப்பானது.

ஈழத்திலும், லண்டனிலும் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தின் ஊடாகப் பல்வேறான நாடக முயற்சிகளை மேற்கொண்ட பாலேந்திரா அவர்கள், பெரும்பாலான பிறமொழி நாடகங்களைத் தானே தெரிவு செய்து நிர்மலா, மல்லிகா, ச. வாசுதேவன், சி. சிவசேகரம், சீ.ஞானச்செல்வதி, எம்.எல்.எம்.மன்தூர் போன்றோரின் உதவியுடன் மொழிபெயர்த்து நெறிப்படுத்தியிருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

புலம்பெயர்வு

ஈழத்தில் பல்வேறான நாடக முயற்சிகளை முன்னெடுத்த பாலேந்திரா அவர்கள் 1982 காலப்பகுதியிலே வெளிநாட்டுப் பயணத்தை மேற்கொள்ள நேர்ந்தது. வெளிநாட்டுப் பயணத்தினால் புதிய தேசம், புதிய வாழ்வியல் முறைகளை எதிர்கொண்டாலும்கூட ஈழத்தில் வாழ்ந்த அதே நாடக வாழ்வையே அங்கும் முன்னெடுத்தார். அந்த வகையில் 1982இல் நோர்வேயில் தான் தங்கியிருந்த 10 மாத காலமும் அங்கிருந்த தமிழர்களை இணைத்துக்கொண்டு நோர்வே நாட்ட வருக்காக வார்த்தையில்லா நாடகத்தினை நிகழ்த்தியிருந்தார். பார்வையாளர்கள் முழுவதும் நோர்வேஜிய மக்களாக இருந்தனர். அதனைத் தொடர்ந்து லண்டனிலே 1983ஆம் ஆண்டு தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக் கழகத்தினை திருமதி. ஆனந்தராணி பாலேந்திரா, சட்டத்தரணி மு.நேமீநாதன், சட்டத்தரணி ரெங்கன் தேவராஜன், சி.ராஜ்குமார், சபேஸ், சுதண சபேசன் ஜனார்த்தனன், விஜயன், பா.சந்தியேந்திரன் போன்றோரின் ஆதரவுடன் நிறுவி, லண்டன்வாழ் இலங்கைத் தமிழர்களை ஒன்று திரட்டி அதன்மூலம் பல்வேறான நாடகங்களையும் இன்றுவரையும் மேடையேற்றி வருகின்றார். அத்தோடு 1991ல் இருந்து வருடா வருடம் நாடக விழாக்களையும் நடாத்தி வருகின்றார். இதுவரை லண்டனில் 37 நாடக விழாக்களையும், மற்றும் கனடா, ஓஸ்ரேலியா, நோர்வே, இந்தியா, பிரான்ஸ், ஹொலன்ட், சுவீற்சலன்ட், ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளில் 23 நாடக விழாக்களையும் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

ஓவ்வொரு நாடக விழாவிலும் குறைந்தது மூன்று நாடகங்கள் மேடையேறியுள்ளன. இவை நாடக விழாக்கள் மட்டுமே. வேறு சங்கங்கள், நலன்புரி அமைப்புகள், பழைய மாணவர் சங்கங்கள் என இதுவரை சுமார் 800க்கும் மேற்பட்ட நாடக மேடையேற்றங்களை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

அது மாத்திரம் அல்லாமல் அந்நியச் சூழலில் வாழும் எமது சிறுவர்கள் தமது சுய அடையாளங்களை இனங்காணவும், தன்னம்பிக்கையுடன் ஒரு பலமான அத்திவாரத்தைக் கட்டியெழுப்பவும், தமிழ் மொழியைச் சரளமாகப் பேசிப் பயிலவும் சிறுவர்களுக்கான பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடாத்தி, தொடர்ச்சியாக இன்றுவரையும் பல்வேறான சிறுவர் நாடகங்களையும் மேடையேற்றி வருகின்றார். அந்தவகையில் பேராசிரியர் மௌனகுருவின் வேடரை உச்சிய வெள்ளைப் புறாக்கள், மாவை நித்தியானந்தனின் அரசனின் புத்தாடை, பேராசிரியர் சிவசேகரம் எழுதிய மலைகளை அகற்றிய மூடக் கிழவன் போன்ற நாடகங்களைக் குறிப்பிட முடியும்.

லண்டன் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக் கழகத்தின் நாடகங்கள் ஊடாக, ஈழத்தவரின் போர்ச் சூழலையும், அதனால் தமிழ் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் வேதனைகளையும் கூட லண்டன் வாழ் மக்களிடம் இன்றுவரையிலும் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார். அந்த வகையில் எரிகின்ற எங்கள் தேசம், பாரத தமம், துன்பக்கேணியிலே, பெயர்வு, போகிற வழிக்கு ஒன்று, மரணத்துள் வாழ்வு, நெட்டை மரங்கள் போன்றன ஈழத் தமிழரின் துயரங்களை வெளிக்காட்டி பார்வையாளர்களை நெருடிய நாடகங்களாகும். இவருடைய நாடகங்களில் பல, பெண்ணியம் குறித்த கருப்பொருளைக் கொண்டவையாகவும் உள்ளன. மோகன் ராகேஷின் அரையும் குறையும், அம்பையின் ஆற்றைக் கடத்தல், சேரனின் அவன். அவன், துன்பக்கேணியிலே கவிதா நாடக நிகழ்வு போன்றவற்றை குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

பாலேந்திரா அவர்களுடைய நாடகத் தயாரிப்பு முறைமை என்பது பெரும்பாலும் இயற்பண்புவாத நடிப்பு மோடியையே அதிகம் அழுத்துகின்றதான ஒரு போக்கினைக் கொண்டிருப்பதை அவருடைய பல நாடகத் தயாரிப்புகளில் இருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். குறியீட்டு நாடகங்கள், மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள், புத்தாக்க நாடகங்கள், சுயமொழியில் தயாரிக்கப்படுகின்ற புதிய நாடகங்கள் என எந்த வகையினதாக அவை இருந்தாலும் அளிக்கை என்ற வகையில் அவை யதார்த்தப் பாங்கான ஒரு ஊடாட்டத்தையே பார்வையாளருக்கும் தமக்கும் இடையே ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன எனக் கூறலாம்.

பாலேந்திரா தனது துணைவி ஆனந்த ராணியுடன் அண்மைக் காலங்களில் இலங்கை சென்று பல இடங்களிலும் கலைஞர்களுக்கான பயிற்சி மற்றும் கருத்தரங்குகளையும் நடத்தியுள்ளனர். தொடங்கிய காலம் முதல் இன்று வரை அதே உற்சாகத்துடன் தொய்வின்றி நாடகங்களைப் புதிது புதிதாக அரங்கம் நிறைந்த ரசிகளுடன் நடத்தி வருகின்றனர். இதற்கு மேலும் முத்தாய்ப்பாக புலம் பெயர் நாட்டில் வாழும் சிறுவர்களை அரங்க செயற்பாட்டிக்குள் இணைக்கும் வகையில் நாடகப் பள்ளியையும் நடத்து வருவதும்

சிறப்பென கூறலாம். இன்னும் உயிர்ப்புடன் வாழும் இலங்கை ரசிகர்கள் மத்தியில் அரங்கம் சார்ந்த பயிற்சிக்களை ஆர்வத்துடன் மக்கள் கலந்து சிறப்பித்த தும், திரைப்படங்கள் போன்று ஹவுஸ்புல் அரங்காக மக்கள் நிறைந்ததும் ஆனந்தராணி, க.பாலேந்திரா தம்பதிகள் உருவாக்கிய நாடகப்பதிவுகளே சான்றாகும்.

இலங்கையிலும் லண்டனிலும் கண்ணாடி வார்ப்புக்கள் நாடக நூலை வெளியிட்டு மேலும் ஒரு படி மேல் சென்று அடுத்த தலைமுறைக்காக தங்கள் செயல்பாட்டை முன்வைக்கின்றமை வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

அவைக்காற்றுக் கலைக் கழகம் 1978இல் இலங்கையில் முகிழ்த்து 1982இல் இருந்து லண்டனில் விழுதுகளைப் பரப்பி வருகிறது. கூடவே, பல்கலைக் கழக மாணவர்களும் தங்கள் கற்கைநெறிப் பாடத்திட்டத்திற்குமைய அவைக்காற்றுக் கலைக்கழக நாடகங்கள், அதன் ஸ்தாபகர் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்டு கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்தமையும் ஈழத்து அரங்கம் வாழ்கிறது என்பதன் சாட்சியங்களாகும். ஈழத்துக் கலை உலகம் அவைக் காற்றுக் கலைக் கழகத்தினரை மறந்துவிடாது. அதே போல் ஈழத்து பெண் கலைஞர் ஆனந்தராணி பாலேந்திராவை ஓவ்வொரு மேடையும் பெயர சொல்லும். ஒரு ஆணின் வெற்றிக்கு பின்னால் ஒரு பெண் என்றும் இருப்பான் இன்று பாலேந்திராவின் கலை சார்ந்த வெற்றிக்கும் இதர வெற்றிகளுக்கும் ஆனந்தராணியும் அச்சாணியாக அமைகிறார்.

Jaffna, for many years has seen a considerable amount of trash that was produced for the consumption of the theatre -hungry. But it must be recognised that several noteworthy efforts too are being made here to orient the stage towards modern drama.

As Jaffna is yet to produce a playwright of great promise, it is the rapid import of reputed foreign plays by a young group of enthusiastic and talented producers that

has contributed towards the start of a new theatre. Thus, in recent months the curtain rose for Tennessee Williams, Ionesco, Garcia Lorca, Indra Parthasarathy and others.

After a long period of harm by the cinema, theatre in Jaffna today is different to what it was in the last few decades.

One of these talented men is K. Balendra, a young engineering graduate from Katubedde, who is busy directing and producing Tamil plays.

With him is a promising group of actors, translators and directors- some of them with considerable experience in the traditional Tamil theatre who have banded together in the newly-formed and Jaffna- based Performing Arts Society of Sri Lanka and are making a serious and concerted attempt to give new dimensions to the theatre in Jaffna.

Prof Indrapala

Daily news 30-04-1979

கண்ணும் கருத்தும் கருமமும் ஆயினார்

தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகம் தனது அரங்கப் பணியில் நாற்பது ஆண்டுகளை நிறைவு செய்கிறது என்பதை அறியும் போது வியப்பை விஞ்சிய பெருமிதம் நெஞ்சை நிறைக்கிறது. தமது தாய் மண்ணிலும், தம்மைத் தத்தெடுத்த தண்ணளி மிக்க மேலைப் புலங்களிலும், கருமமே கண்ணாக நின்று, தமிழுக்காகவும் தமிழ் அரங்குக்காகவும் அரும்பணி ஆற்றிவருகின்ற இக்கழகத்தாரை வாழ்த்தி வணங்குவ தல்லால் வேறொன்றறியேன். அவர்தம் பற்றுறுதியும் பரந்த நோக்கும் பணியின் பால் அவர் கொண்ட நேசமும் எம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன.

பலரை இணைத்து, தளராது தொடர்பணி ஆற்றிவருதல் என்பது தமிழர்தம் வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையில் - அரும் பெரும் சாதனையாகவே அமைகிறது. பெரியவர் தமக்கான அரங்கப் பணிகளோடு, சிறுவர் தம்மைத் தம்தாய்மொழியோடும் தம்கலைகளோடும் வளர்த்தெடுக்கும், சிறுவர் அரங்க மற்றும் இளையோர் அரங்க முயற்சிகளையும் ஒன்றிணைத்து வளர்த்து வரும் அவர்களது செயற்றிட்டமானது முழுமை நிறைந்த ஒன்றாக இருப்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது; அத்தோடு அதுநீண்ட நோக்கினைக் கொண்டதாகவும் உள்ளது.

தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகம் 1978ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, 1982 வரை இலங்கையில் மிகச்சிறப் புறத் தனது பணியினை ஆற்றி வந்தது. இக்காலப் பகுதியில் ஏறக்குறைய 20 நாடகங்களைத் தயாரித்த தோடு 120 தடவைகளுக்கு மேலான மேடையேற்றங் களையும் நிகழ்த்தியுள்ளது. இந்நாடகங்கள் சுய படைப்புக்களாகவும், பிறர் படைத்த தமிழ் நாடகங் களாகவும், பிறநாட்டுப் படைப்புக்களின் மொழி பெயர்ப்புக்களாகவும் அமைந்திருந்தன. இவை வெவ்வேறு வகையினவாகவும் பல்வேறு மோடிகளில் அமைந்தனவாகவும், உலகப் பொதுமையான மானிடப் பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்வனவாகவும் அமைந் திருந்தன. பல்பரிமாணங் கொண்ட இப்படைப்புக்கள் பொதுமக்களுக்கும் அரங்கவியலாளர்களுக்கும் பல வழிகளில் பயன்பட்டு வந்தன. திரு.பாலேந்திராவும் ஆனந்தராணியும் அண்மைக்காலங்களில் மீண்டும் இலங்கைக்கு அடிக்கடிவந்து நாடகக் களப்பயிற்சி களையும், நாடக மேடையேற்றங்களையும் நிகழ்த்தி வருகின்றனர். வளர்ந்து வரும் தமது பட்டறிவினைத் தாய்மண்ணில் விதைப்பதென்பது, அவர்களது பரந்த உள்ப்பாங்கின் உயரிய சாட்சியாக அமைந்துள்ளது.

1982 முதல் லண்டனைத் தளமாகக் கொண்டு உற்சாகத்தோடு செயலாற்றி வரும் தமிழ் அவைக் காற்றுக் கலைக்கழகம் 80க்கு மேற்பட்ட நாடகங் களைப் படைத்ததோடு 400 வரையிலான ஆற்றுகை

களையும் நிகழ்த்தியுள்ளது. எம்மை பொறுத்தவரையில் இது ஓர் அசுரசாதனையாகவே உள்ளது.

தொழில்முறை அரங்காக இல்லாது, பயில் நிலையாளர் தம் அரங்காக இருந்து கொண்டு இத்தனை வல்லமையோடும், வலுவோடும், இடையறாத் தன்மையோடும், பலரையும் இணைத்துக்கொண்டு தொடர் கருமமாற்றுதல் என்பது போற்றப்படவேண்டிய ஒன்றே. இவ்விடத்தில், 65 ஆண்டுகளாக இடையறாத் தன்மையோடு தொடர்ந்து சிறப்புற இயங்கிவரும் திருமறைக் கலாமன்றமும் என் ஞாபத்தில் வந்து முன்நிற்கின்றது. இந்த வகையில் அரங்கப் பணிமூலம் உலகளந்து நெடி துயர்ந்து நிற்கும் திரு. பாலேந்திரா ஆனந்தராணி தம்பதியினரையும் அருட்திருமரியசேவியர் அடிகளாரையும் நீடு வாழ வாழ்த்தி நிற்பதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

சிறுவர், கட்டிளமைப் பருவத்தினர், வயது வந்தவர், வயதாலும் வளைத்து விட முடியாத முதியவர் என அனைத்து வயதினரும் இணைந்து செயற்படும் தழ் நிலைமையை 40 ஆண்டுகளாக நிலைநிறுத்தி வருவ தென்பது பாலேந்திரா தம்பதியினரதும் அவர்களோடு இணைந்து கலைப்பணிபுரியும் ஏனையோரினதும் மனிதநேயம் தழுவிய கலைப்பற்றினை எடுத்துக் காட்டி நிற்கிறது. இத்தோடு 28 வருடங்களாகச் சிறுவர் நாடகத் துறையிலும் ஈடுபாட்டோடு உழைத்து வரும் இவர்கள் கடந்த 15 வருடங்களாக லண்டனில், "நாடகப் பள்ளி" என்ற தூய தமிழ்ப் பெயரினைக் கொண்டதொரு அமைப்பினை உருவாக்கி வாரந்தோறும் நாடக வகுப்புக்களையும் நடத்திவருகிறார்கள். சந்ததிக்கையளிப்பாக தந்தையர், தம்மைந்தரையும் அரங்கக் கற்கையிலும் பணியிலும் ஈடுபடுத்தி வருகின்றனர். இப்பணிகளின் விளைவாக, புலம்பெயர் தமிழ்ச் சந்ததியினர் மத்தியில், தாய்மொழிப் பரிச்சயமும் பற்றும் மெல்லச் செறிந்து விடுகிறது. இதனால், வெற்று வெறிகலவாத மொழிப் பற்று, தயான்பினைப்போல அவர்களை ஆரத்தழுவிக்கொள்கிறது.

தொடர்ச்சி அறுபடாது 27 ஆண்டுகளாக லண்டனில் நாடக விழாக்களை நடத்தி வரும் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தினர் ஏனைய புலம் பெயர் நாடுகளிலும், நாடக மேடையேற்றங்களையும் நாடகப் பயிற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இந்த வகையில் தமிழர் இருக்கும் நாடெலாம் சென்று கலைப்பணி ஆற்றிவரும் பாலேந்திரா ஆனந்தராணி தம்பதியினர் இருவரும் உலகளந்து நின்று கலைப்பணி புரிந்த பெருமையைப் பெறுகின்றனர். தமிழ் அவைக் காற்றுக் கலைக்கழகத்தின் பணி பல்லாண்டு பல்லாண்டு தொடர் இறையருள் வேண்டி வாழ்த்துவதில் மனமகிழ் வெய்துகிறேன். வாழ்க பல்லாண்டு.

11.07.2018

நேர்காணல்

க. பாலேந்திரா
சந்திப்பு : பரணீ

ஈழத்து நாடக உலகின் பெருமைக்குரிய கலைஞராக விளங்குபவர் க.பாலேந்திரா அவர்கள். நடிகராக, நெறியாளராக, அவைக்காற்றுக்கழகத்தின் இயக்குனராக தன் வாழ் நாளை நாடகத்திற்காக அர்ப்பணித்த நாடகப் பொக்கிஷமாக விளங்குபவர் க. பாலேந்திரா. பல இடங்களில் இவரது நேர்காணல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அங்கு கேட்கப்பட்ட வினாக்களை தவிர்த்து முடிந்தளவு அவரிடமிருந்து புதிதாகப் பெறக்கூடிய தகவல்களை இந்நேர்காணல் வாயிலாக பெற்றுள்ளேன். ஒரு கலைஞன் என்றால் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என, எடுத்துக்காட்டாக வாழ்பவர் பாலேந்திரா. அவரது நேர்காணலை ஜீவநதி வாசகர்களுக்கு தருவதையிட்டு மகிழ்கின்றோம்.

பரணீ:

உங்கள் பிறந்த இடம், உங்கள் பெற்றோர்கள், பாடசாலைக் கல்வி பற்றி அறிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகின்றோம்.

க.பாலேந்திரா:

நான் பிறந்த இடம் யாழ்ப்பாணத்தில் அரியாலை. எனது தந்தை Dr. சி. கனகரத்தினம், தாயார் சரோஜினிதேவி. எனது ஆரம்பக் கல்வியை அரியாலை ஸ்ரீபார்வதி வித்தியாசாலையிலும் பின்னர் நான்காம் வகுப்பில் இருந்து கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தரம் வரை யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்றேன்.

பரணீ:

பாடசாலைக் காலத்தில் உங்களுக்கு நாடகத்தின் மீது ஈடுபாடு ஏற்பட்டதா? யார் அந்த ஈடுபாட்டைத் தொற்ற வைத்தவர்கள்?

க.பாலேந்திரா:

பாடசாலைக் காலத்தில் நாடகங்களில் ஈடுபடுவதற்கான தழுவல் அமையவில்லை. எனது ஊர் நாடகப் பாரம்பரியம் கொண்ட ஊர். இங்கு நான் பார்த்த நாடகங்கள் என்னை நாடகத்துறையில் ஆர்வம் கொள்ள வைத்தன. சிறு வயதில் இருந்து எனக்கு வாசிப்புப் பழக்கம் இருந்தது. அதுவும் எனக்கு கலை இலக்கியத்துறையில் ஈடுபடுவதற்கு ஊக்கியாக இருந்தது. திரைப்படங்களிலும் ஆர்வம் இருந்தது. பதினம் வயதில் நிறைய திரைப்படங்களும் பார்த்திருக்கிறேன். எனது ஊரில் நாடகங்களைப் பார்த்திருந்தாலும் பெரிய அளவில் நான் பங்குபற்றவில்லை. பங்குபற்றுவதற்கான ஆதரவு வீட்டில் இருக்கவில்லை. எனது குடும்பத்தில் கலைத்துறை மற்றும் நாடகத்துறையில் யாரும் ஈடுபட்டதில்லை. ஆனால் எனது தாயாருக்கு இலக்கியத்தில் நல்ல ஆர்வம் இருந்தது. நிறைய வாசிப்பார். அந்தப் பழக்கம் என்னை யும் தொற்றிக் கொண்டது.

பரணீ:

நாடக நடிகராக உருவெடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏன்? எப்பொழுது உங்களிடம் உருவாகியது?

க.பாலேந்திரா:

பதினம் வயதில் நான் பார்த்த தமிழ், ஆங்கிலத் திரைப்படங்களின் அருட்டுணர்வில் முதலில் திரைப்பட இயக்குனராக வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்குள் எழுந்தது. அப்பொழுது நான் நடிகராக வரவேண்டும் என்று பெரிதாக ஆசைப்படவில்லை. 1970

பரணீ:

மரபு வழிப்பட்ட நாடகங்களாலும், கூத்துக்களாலும் இலங்கைத் தேசம் கட்டுண்டு கிடந்த காலத்தில் உங்கள் நாடகங்கள் மேடையேற ஆரம்பித்து, வெற்றியும் காண ஆரம்பித்தது. எவ்வாறு இந்த நிலமையை தகர்த்துக்கொண்டு முன்னுக்கு வந்தீர்கள்?

க.பாலேந்திரா:

நான் தயாரித்து நெறிப்படுத்திய நவீன நாடகங்களின் கருப் பொருட்களும், நாடகத் தெரிவுகளும் செய்நேர்த்தி யும், வலுவான அளிக்கையும், தொடர்ந்த மேடை யேற்றங்களும் இதனை சாத்தியப்படுத்தியது என்று நினைக்கிறேன்.

பரணீ:

ஆரம்ப கால உங்கள் நாடகங்களையும், அவற்றை நெறிப் படுத்தியவர்களையும் பற்றிக் கூறுங்கள்?

க.பாலேந்திரா:

1972இல் மொரட்டுவ (கட்டுபெத்தை) பல்கலைக் கழகத்தில் நான் பொறியியல் துறை முதலாம் ஆண்டு மாணவனாக இருந்தபோது அங்கு இறுதியாண்டு மாணவராக இருந்த தற்போது கனடாவில் வசிக்கும் கு. புனிதவேல் இயக்கிய “சாவின சதி” என்ற நாடகத்தில் முதலில் நடித்தேன். அதனைத் தொடர்ந்து 1973இல் நான் மொரட்டுவ பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக் கொண்டு தயாரித்த, நாடக நெறியாளர் அமரர் சுகைர் ஹமீட் நெறிப்படுத்திய “ஏணிப்படிகள்” என்ற நாடகம் நவீன நாடகப் பரப்பில் என்னுள் பெரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. சுகைர் ஹமீட் ஈழத்து நவீன நாடக முன்னோடிகளில் ஒருவர். கொழும்பு ஸாகிராக் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற ஆங்கிலப் புலமை மிக்கவர். அக்குவைனஸ் கல்வி நிறுவனத்தில் நாடகத்துறையில் பயிற்சி பெற்றவர். 1960களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து கொழும்பில் பல நவீன தமிழ் நாடகங்களையும் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் பல தழுவல் நாடகங்களையும் தயாரித்து நெறிப்படுத்தியவர். “பொம்மலாட்டம்”, “நகரத்துக் கோமாளிகள்” போன்ற நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

1973 இல் கொழும்பில் இயங்கிய நடிபர் ஒன்றியம் என்ற அமைப்பில் நான் இணைந்து 1974இல் அ. தாசீசியஸ் நெறிப்படுத்திய “கந்தன் கருணை” என்ற நாடகத்தில் நடித்தேன். இது கூத்துக் கலந்த நாடகமாகும். இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில மூலம் கல்வி கற்ற கலைத்துறைப் பட்டதாரி. தாசீசியஸும் அக்குவைனஸில் நாடகத்துறையில் பயிற்சி பெற்றவர். 1968-71 காலப்பகுதியில் “கோடை”, “புதியதொரு வீடு”, “கரடி” போன்ற நாடகங்களை நெறிப்படுத்தியிருந்தார். 1975ஆம் ஆண்டு நான் மொரட்டுவ பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக் கொண்டு தயாரித்த, ஞானம் லம்பேர்ட் மொழிபெயர்த்த “பிச்சை வேண்டாம்” என்ற நாடகத்தை தாசீசியஸ் நெறியாள்கை செய்திருந்தார். இவர் தற்போது லண்டனில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

1975ஆம் ஆண்டு மொரட்டுவ பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக் கொண்டு நான் தயாரித்த ந. முத்து சாமியின் “நாற்காலிக்காரர்” நாடகத்தை என்னுடன் இணைந்து நெறிப்படுத்தியவர் ஈஸ்வரன் செல்வராஜா. இவர் ஒரு கட்டடக்கலைஞர். நகரத்திட்ட வடிவமைப்பு முதுமாணிப் பட்டப்படிப்பினை அப்போது மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொண்டிருந்தார். இவரும் அக்குவைனஸில் நாடகத்துறையில் பயிற்சி பெற்றவர். அத்தோடு ஹிந்துஸ்தானி சித்தார் இசையிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். தற்போது அமெரிக்காவில் பொஸ்டன் நகரில் வசித்து வருகிறார்.

பரணீ:

“கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடகம் உங்களைத் தனியாக இனம் காட்டியது என நினைக்கின்றோம். அந்த நாடகம் இவ்வளவு தூரம் பேசப்படும் என்று எண்ணினீர்களா? அந்த நாடகத்தின் வெற்றிக்கு என்ன காரணம்?

க.பாலேந்திரா:

“கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடகத்தை நான் தயாரித்த போது அது இவ்வளவு தூரம் இப்போதும் பேசப்படும் என்று நான் நினைத்திருக்கவில்லை. நான் நெறிப்படுத்திய 70 நாடகங்களில் எனக்கு மிகவும் பிடித்த நாடகமும் இதுவே. 1977இல் இடம்பெற்ற இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகம் மூடப்பட்ட நிலையில் நான் யாழ்ப்பாணத்தில் எனது வீட்டிற்கு போயிருந்த வேளையில் இந்த நாடகத்தின் ஆங்கிலப் பிரதியை யாழ்ப்பாணம் பொதுநூலகத்தில் எடுத்து வாசித்தேன். அப்போது சரியான முறையில் தயாரித்தால் இந்த நாடகம் வெற்றிபெறும் என்று நம்பினேன். அமெரிக்க நாடகாசிரியர் ரென்னஸி வில்லியம்ஸ் தன் சொந்த வாழ்க்கையை வைத்து எழுதிய “த கிளாஸ் மனாஜரி” என்ற இந்நாடகத்தின் கதை எனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கும் கிட்டியது. இதில் வரும் ரொம் என்ற கதாபாத்திரத்துடன் நான் என்னை அடையாளம் கண்டேன். இதில் வரும் உடல் நலம் குன்றிய லோரா பாத்திரம் போல எனக்கும் ஒரு சகோதரி இருந்தார். இந்த நாடகத்தில் வரும் தாயாரைப் போலவே எனது தாயாரும் சில வேளைகளில் நடந்து கொள்வதுண்டு. எமது தழுவல்க்குப் பொருத்தமான இந்த நாடகத்தினை எப்படி யாவது தமிழில் தயாரிக்க வேண்டும் என்று நான் முடி வெடுத்தேன். எனது அடுத்த சகோதரியான மல்லிகாவுடன் சேர்ந்து இதனை முதலில் மொழி பெயர்த்தேன். மல்லிகா அப்போது யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டிருந்தார்.

“கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடகத்தை எப்படி மேடைக்குக் கொண்டுவருவது என்பது அப்போது ஒரு சவாலாகவே இருந்தது. நான்கு பாத்திரங்கள் கொண்ட இந்நாடகத்தில் இரண்டு பெண் பாத்திரங்கள். நான்குமே முக்கியமான பாத்திரங்கள். லோரா பாத்திரத்திற்கு ஏற்கனவே நான் நெறிப்படுத்திய “மழை”, “நட்சத்திரவாசி” ஆகிய நாடகங்களில் நடித்த ஆனந்தராணியைத் தெரிவு செய்திருந்தேன். நல்ல தோற்றப் பொலிவுள்ள விருந்தாளி ஜிம் பாத்திரத்திற்கு ஜெரால்ட் பொருத்தமாக இருப்பார் என்று எண்ணி அவரைத் தெரிவு செய்தேன். அவரை எனது நெருங்கிய நண்பர் சாந்திநாதன் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். ரொம் பாத்திரத்தில் நான் நடிக்க முடிவு செய்தேன்.

“கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடகத்தின் பிற்பகுதியில் வரும் மகள் லோராவும் விருந்தாளி ஜிம்மும் நடிக்கும் ஒரு காட்சி மிக நீண்டதாகும். சுமார் 20 நிமிடங்கள்வரை இருவரும் உரையாடும் இந்தக் காட்சிக்கான ஒத்திகைகளை கொழும்பில் ஆரம்பித்து நடத்திக்கொண்டிருந்தேன். ஜெரால்டும் நானும் அப்போது கொழும்பில் வசித்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆனந்தராணி 77 இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து கொழும்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு தனது குடும்பத்துடன் குடி பெயர்ந்துவிட்டார். ஆனால் அவர் இலங்கை வானொலி நாடக ஒலிப்பதிவுகளுக்காகவும் எனது நாடக மேடையேற்றங்களுக்காகவும் அடிக்கடி கொழும்பு வந்து செல்வார். அப்போது “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” ஒத்திகைகளைச் செய்வதுண்டு. ஜெரால்ட் நவீன நாடகங்களில் முன் அனுபவம் இல்லாத நடிபர். அவருக்கு நிறையப் பயிற்சி தேவைப்பட்டது.

இந்த வேளையில் தாய் பாத்திரத்தில் நடிப்பதற்குப் பொருத்தமான நடிக்கையைத் தேடிக்கொண்டிருந்தேன். நீண்ட தேடலுக்குப் பின் நிர்மலா இந்தப் பாத்திரத்திற்குப் பொருத்தமானவர் என்று இனம் கண்டேன். அவரை நடிக்கக் கேட்டபோது முதலில் அவர் சம்மதிக்கவில்லை. சிறிது காலம் காத்திருந்த பின்னர் நடிப்பதற்குச் சம்மதித்தார். நாடக ஒத்திகைகளின் போது பிரதியை செம்மைப்படுத்துவதிலும் உதவினார். நிர்மலாவும நடிப்பில் முன் அனுபவம் இல்லாதவர். நால்வரினதும் பாத்திரப் பொருத்தங்களும் அவற்றை உணர்ந்து நடித்ததும் இந்த நாடகத்தின் வெற்றிக்கு ஒரு காரணம். இந்த நாடகத்திற்கான மேற்கத்தையப் பாணி பின்னணி இசையை, பாத்திர உணர்வுச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு நான் மிகவும் கவனமாகத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தேன். மேடையமைப்பு, ஒளி, ஒலி அனைத்தையும் நுணுக்கமாகக் கையாண்டேன். இவையும் நாடகம் வெற்றி பெற உதவின. பார்வையாளர்களுக்கு இது ஒரு புதிய அனுபவமாக இருந்தது. பேராசிரியர் சித்திரலேகா மௌனகுரு இந்நாடகம் பற்றி ஒரு நீண்ட விமர்சனத்தை எழுதியிருந்தார். அது தினகரனில் வெளியாகியிருந்தது. அதில் அவர் இந்த நாடகம் ஏற்கனவே தமிழகத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருந்ததாக எழுதியிருந்தார். அப்போது தான் இப்படி ஒரு மொழிபெயர்ப்பு வந்த விபரம் எனக்குத் தெரிய வந்தது. நான் அதனைப் பார்க்கவில்லை.

“கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடகம் இலங்கையில் மட்டுமல்லாது லண்டனில் இரண்டு மீள்தயாரிப்புகளாக 1999இலும் 2018இலும் என்னால் நெறிப்படுத்தப்பட்டு லண்டன், கனடா, நோர்வே, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளிலும் மேடையேறி பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. இலங்கைத் தயாரிப்பில் மகள் லோராவாக நடித்த ஆனந்தராணி லண்டன் தயாரிப்புகளில் தாயாக நடித்தார். 2018 தயாரிப்பில் ஆனந்தராணியுடன் லண்டனில் பிறந்து வாழும் இளையோர் நடித்தார்கள்.

பரணீ:

பல்கலைக்கழகத்தில் கற்ற காலத்தில் உங்கள் நாடகச் செயற் பாடுகள் பற்றியும், உங்களுடன் இணைந்து நடித்த நடிபர்கள் பற்றியும் கூறுங்கள்?

க.பாலேந்திரா:

மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகத்தில் 1973இல் நான் தயாரித்த “ஏணிப்புகள்” நாடகத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். 1974இல் ஜெயகாந்தனுடைய சிறுகதையை அடிப்படையாகக் கொண்ட “இவர்களுக்கு வேடிக்கை” என்ற நாடகத்தினையும் “கிரகங்கள் மாறுகின்றன” என்ற நாடகத்தினையும் நான் முதல் முதலாக எழுதி நெறிப்படுத்தினேன். 1975இல் நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட “பிச்சை வேண்டாம்” என்ற நாடகத்தைத் தயாரித்ததுடன் ஈஸ்வரன் செல்வராஜாவுடன் இணைந்து இந்திய நாடக ஆளுமை ந. முத்துசாமியின் “நாற்காலிக்காரர்” நாடகத்தை நெறிப்படுத்தியிருந்தேன். அப்போது நான் மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தேன். ஈஸ்வரன் செல்வராஜாவைப் பற்றி நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன். 1977இல் “தூரத்து இடிமுழக்கம்” என்ற

வார்த்தை இல்லாத நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்திருந்தேன்.

1973இல் மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகத்தில் மேடையேறிய “ஏணிப்புகள்” நாடகத்தில் என்னோடு நடித்தவர்கள் அனைவருமே எனது சக பொறியியல் துறை மாணவர்கள். அவர்கள் எனது நெருங்கிய நண்பர்கள். இந்த நாடகத்தில் மேலாடை இல்லாமல் நடிப்பதற்குப் பலர் மறுத்தபோது நெருங்கிய நண்பர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி நடிக்க வைத்தேன். இதில் நடித்தவர்களில் ஒருவரான சுப்ரமணியம் “பிச்சை வேண்டாம்”, “முகமில்லாத மனிதர்கள்” போன்ற நாடகங்களில் நடித்ததோடு மட்டுமல்லாது எனது பல நாடகங்களின் மேடை நிர்வாகத்திலும் எனக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தவர். ஓஸ்ரேலியாவில் வசிக்கும் இவர் கடந்த வருடம் அங்கு மேடையேற்றப்பட்ட “அவசரக் காரர்கள்” நாடகத்தில் என்னோடு நடித்தார்.

சிறு வயதில் பாடசாலைக் காலத்தில் இருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை என்னோடு பயணித்த ஆ. ஜெயக்குமார் “ஏணிப்புகள்” நாடகத்தில் நடித்ததோடு நான் நெறியாள்கை செய்த பல நாடகங்களுக்கு ஒலி, ஒளி நிர்வாகத்தைக் கையாண்டார். “பிச்சை வேண்டாம்” நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரத்தில் நடித்த பி. சுகந்தன் பின்னர் 1976ஆம் ஆண்டு நடிக்கர் ஒன்றியத்திற்காக நான் நெறிப்படுத்திய பேராசிரியர் இந்திரா பார்த்தசாரதி எழுதிய “மழை” நாடகத்திலும் தர்மு சிவராம் எழுதிய “நட்சத்திரவாசி” நாடகத்திலும் முக்கிய பாத்திரம் ஏற்று நடித்திருந்தார். இவர் பல்கலைக்கழகத்தில் எனக்கு அடுத்த ஆண்டு பொறியியல்துறையில் பயின்றவர். தற்போது ஓஸ்ரேலியாவில் வசித்து வருகிறார்.

“பிச்சை வேண்டாம்” நாடகத்தில் என்னோடு நடித்தவர் அமரர் ந. சாந்திநாதன். இவர் பின்னர் கனடாவில் வாழ்ந்த காலத்தில் அங்கு நான் மேடையேற்றிய “ஐயா இலெக்சன் கேட்கிறார்”, “யுகதர்மம்” ஆகிய நாடகங்களில் நடித்ததோடு பல வழிகளிலும் எனக்கு மிக உறுதுணையாக இருந்தார். இவர் கனடாவில் பல நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றியுள்ளார்.

“ஏணிப்புகள்” நாடகத்தில் நடித்த எனது சக மாணவரான சிதம்பரப்பிள்ளை நான் மொரட்டுவையில் இருந்த காலத்தில் என்னோடு ஒரே அறையில் தங்கியிருந்து படித்தவர். இவரும் பல நாடக மேடையேற்றங்களுக்கு எனக்கு உதவிய ஒருவர். இவர் தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்து வருகிறார். “ஏணிப்புகள்”, “பிச்சை வேண்டாம்” ஆகிய நாடகங்களில் நடித்த வை.எல். பாருக் எனது சக மாணவர். சில நாடகங்களுக்கு மேடையின் பின் உதவிய ஒருவர். இவர் கொழும்பில் வசித்து வருகிறார்.

பரணீ:

உங்களது பெயர் சொல்லும் இன்னொரு நாடகமான “யுகதர்மம்” பற்றிக் கூறுங்கள்?

க.பாலேந்திரா:

எமது “யுகதர்மம்” நாடகமே பிறெக்ட்டை முதன் முதலில் தமிழ்மேடைக்கு அறிமுகப்படுத்தியது.

1979இல் நான் நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றிய “யுகதர்மம்” எனக்கு மிகவும் பிடித்த நாடகங்களில் ஒன்று.

சவாலான நாடகமுமாகும். இந்த நாடகம் இதுவரை 1979இல் முதல் தடவை இலங்கையிலும் பின்னர் லண்டனில் 2017 வரை மூன்று தடவைகளும் என்னால் தயாரிக்கப் பட்டுள்ளது.

“யுகதர்மம்” ஜெர்மனிய நாடகாசிரியர் பெர்டோல்ட் பிறெக்ட் எழுதிய “த எக்செப்ஷன் அன்ட் த றூால்” என்ற நாடகத்தின் மொழி பெயர்ப்பாகும். சுரண்டும் ஒருவனதும் சுரண்டப்பட்ட இருவரதும் நீண்ட பயணத்தில் நடந்த கதையைச் சொல்லும் இந்த நாடகம் நீதியும் அதிகாரத்துடன் ஒத்துப்போகும் என்ற கருத்தை மிகச் சிறப்பாகச் சொல்லும்.

எழுபதுகளின் ஆரம்பக் களில் மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகத்தில் நான் மாணவனாக இருந்தபோது பிரபல சிங்கள நாடக நெறியாளர் ஹென்றி ஜெயசேனா நெறிப்படுத்திய பிறெக்டின் நாடகமான “கோகேசியன் சோக் சேர்க்கிளை” கொழும்பில் பாக்கைச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அந்தக் காலங்களில்தான் நான் தீவிர நாடகத்துறையில் பிரவேசித்தேன். தீவிரமான நாடகத் தேடலில் நான் ஈடுபட்ட காலம் அது. “ஹூனுவட்டயே கதாவ” என்ற பெயரில் மேடையேறிய அந்தச் சிங்கள நாடகம் என்னில் மிகப் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து பிறெக்ட் பற்றி நிறைய ஆங்கிலத்தில் வாசித்து அறிந்தேன். அவருடைய நாடகம் ஒன்றைத் தமிழில் செய்ய விரும்பினேன்.

கொழும்பில் பிரிட்டிஷ் கவுன்சில், அமெரிக்கன் சென்ரர் மற்றும் நூல் நிலையங்களில் தேடிய போது “த எக்செப்ஷன் அன்ட் த றூால்” நாடகத்தின் ஆங்கிலப் பிரதி 1979இல் என்னில் கண்ணில் பட்டது. இந்த நாடகத்தைத் தயாரிக்க முடிவு செய்தேன். எனக்குப் பிடித்த நாடகமாகவும் எமக்குப் பொருத்தமானதாகவும் அந்நாடகம் இருந்தது. இது கற்பித்தலுக்குரியது என்று வகைப்படுத்தி 1930இல் அவரால் எழுதப்பட்டது. எனது நண்பன், கவிஞன் ச. வாசுதேவனிடம் இந்த நாடகத்தைக் கொடுத்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கச் சொன்னேன். கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற அவர் அப்போது இலங்கை வானொலியில் இளைஞர் நிகழ்ச்சிகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார். வாசுதேவனே முதலில் முழு நாடகத்தினையும் மொழிபெயர்த்துத் தந்தார். பாடல்களையும் மிக அருமையாக எழுதியிருந்தார். நாடகத் தயாரிப்பின் போது நிர்மலா பிரதியை செம்மைப்படுத்தினார்.

மொரட்டுவ பல்கலைக்கழக மாணவர்களை வைத்து இந்த நாடகத்தை 1979இல் நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றினேன். ஒரு குறிப்பிட்ட மாணவ சமூகத்துள் இந்த நாடகப் பாத்திரங்களுக்குப் பொருத்தமான நடிகர்களைக் கண்டு பிடிப்பது ஒரு சவால். 79இல் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு நாடகப் பயிற்சிப்பட்டறையை நடத்திப் பொருத்தமான நடிகர்களைக் கண்டு பிடித்தேன். இந்த நாடகத்திற்குப் பொருத்தமான நடிகர்கள்

கிடைத்தமையும் வெற்றிக்குக் காரணம் என்று சொல்லலாம். முதல் தயாரிப்பில் பிரதான பாத்திரங்களான வியாபாரியாக நடித்த ரவிச்சந்திரா, கூலியாளாக நடித்த பாஸ்கரன், வழிகாட்டியாக நடித்த சண்முகானந்தா, நீதிபதியாக நடித்த வினோதராஜா, கூலியின் மனைவியாக நடித்த சாந்தி சச்சிதானந்தம் ஆகியோரைச் சொல்லலாம்.

“யுகதர்மம்” நாடகத்தில் வரும் பாடல்களுக்கு இசையமைத்தவர் யாழ்.எம். கண்ணன். இந்தப் பாடல்களும் நாடகத்தின் வெற்றிக்கு ஒரு முக்கிய காரணம்.

இலங்கையில் எழுபதுகளில் நல்ல காத்திரமான நாடகங்கள் ஓரிரு மேடையேற்றங்களுடன் முடிந்துவிடும் நிலைதான் இருந்தது. அந்த அவலச் சூழலில் “யுகதர்மம்” நாடகம் இலங்கையில் 1979இல் இருந்து 1982 வரை 29 தடவைகள் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், மட்டக்களப்பு, பதுளை, பண்டாரவளை, திருகோணமலை என்று பல இடங்களில் மேடையேறியது. யாழ்ப்பாணத்தில் பலபாடசாலைகளில் பகல் காட்சிகளாகவும் மேடையேறியது.

நான் புலம் பெயர்ந்த பின்னர் லண்டனில் 1988இல் “யுகதர்மம்” நாடகத்தை இங்குள்ள நடிகர்களைக் கொண்டு மீள் தயாரிப்பாக மேடையேற்றினேன். அதனைத் தொடர்ந்து 1998இல் லண்டன் வாழ் தமிழ்ச் சிறுவர்களை வைத்து “ஒரு பயணத்தின் கதை” என்ற பெயரில் சுருக்கிய வடிவமாக மேடையேற்றினேன். 2017இல் எமது லண்டன் தமிழ் நாடகப்பள்ளி இளையோரை வைத்து மீள்தயாரிப்பாக இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இங்கும் “யுகதர்மம்” நாடகம் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

பரணீ:

சமூக நாடகங்களை இயக்கும் பொழுது நீங்கள் கவனத்தில் எடுக்கும் விடயங்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

க.பாலேந்திரா:

நாடகத்தின் கரு எமது வாழ்வியலுக்குப் பொருத்தமானதாக இருக்க வேண்டும். என்னுடைய நாடகத் தெரிவுகளைக் கூர்ந்து கவனித்தால் பல்வேறு நாடக வடிவங்

களையும் வகைகளையும் நான் கையாண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்பாட்டுக்குள் அடங்கியதாக இருக்காது. பேசாய் பொருட்களைப் பேசும் நாடகங்களாகவும் இருக்கின்றன. பெண்கள் சம்பந்தமான கருப்பொருட்களைக் கூடிய அளவு கையாண்டிருக்கிறேன். இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் பிறந்தவன் நான். பலவிதமான சமூக மாற்றங்களையும் வன்முறைகளையும் சந்தித்தவன். இந்த வன்முறை எனது நாடகங்கள் பலவற்றிலும் வரலாற்றுப் பதிவுகளாகப் பிரதிபலித்திருக்கிறது. நான் நெறிப்படுத்திய நாடகங்களில் சித்திரவதைக்குள்ளானவர்களின் பிரச்சினையைக் கூறும் “மரணத்துள் வாழ்வு”, “போகிற வழிக்கு ஒன்று” ஆகிய நாடகங்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியன. “துக்ளக்” நாடகத்தில் கொடூரமும் குரோதமும் அதிகாரவெறியும் ஏமாற்றுதல்களும் கண்துடைப்புகளும் நீலிக்கண்ணீரும் பதவி மோகமும் மத அரசியல் இழுபறிகளும் அராஜகமும் புரட்டும் இதர பாதகங்களும் எங்கள் ஜனநாயகத்திற்கு அந்நியமானது அல்ல” என்று அலை சஞ்சிகையில் முருகவேள் எழுதிய விமலசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நான் எந்தவொரு அரசியல் அமைப்பிலும் சாராமல், சமரசம் செய்யாமல் சுயாதீனமாக நான் எனக்குச் சரியெனப்பட்டதைச் சுதந்திரமாகத் தெரிவு செய்து செயலாற்றி வந்திருக்கிறேன். மேற்கூறியவற்றின் அடிப்படையில்தான் எனது நாடகத் தெரிவுகளும் ஆற்றுகை முறைமைகளும் இருந்திருக்கின்றன. அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். சமூக நாடகங்களை இயக்கும்போது பாத்திரங்களுக்குப் பொருத்தமான நடிகர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். நாடகப் பிரதியை திரும்பத் திரும்ப வாசித்து மனதில் காட்சிப்படுத்திய பின்னர் அதற்கமைய காட்சிக் கோலங்களையும் அசைவியக் கத்தையும் தீர்மானித்து நடிகர்களை அதற்கேற்றவாறு தயார் படுத்த வேண்டும். நாடகத்தின் உணர்வுச் சூழலுக்கும் லயத்திற்கும் ஏற்ப இசை, மேடையமைப்பு, ஒளி, ஒலி ஆகியவற்றைத் திட்டமிட்டு செயல்படுத்த வேண்டும். இவையெல்லாம் ஒரு நாடகத்தின் வெற்றிக்குக் காரணமாக அமையும். இந்த வகையில்தான் நான் ஐம்பது வருடங்கள் நிலைத்து நிற்கிறேன் என்று கருதுகிறேன்.

பரணீ:

மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களை எமது பண்பாட்டோடு ஒத்து ஓடக்கூடிய வகையில் ஆக்க முடிகின்றதா?

க.பாலேந்திரா:

ஆம். நான் தெரிவு செய்த மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களில் ஒன்றைத் தவிர மற்ற அனைத்துமே எமது வாழ்விய லுக்குப் பொருத்தமானதாக அமைந்ததாலும் மேடைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட முறைமையாலும் எமது பார்வையாளர்கள், விமர்சகர்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. 70களில் எம்மால் மேடையேற்றப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் இன்றும் பேசப்படுகின்றன. மீள எம்மால் தயாரிக்கப்பட்டு வெற்றி பெறுகின்றன. புலம்பெயர் நாடுகளிலும் நான் புதிய

மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களையும் மேடையேற்றி அவையும் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்று வருகின்றன. அதனால்தான் ஐம்பது ஆண்டுகள் எம்மால் இன்றும் தொடர்ந்து தமிழ்நாடகத்துறையில் இயங்க முடிகிறது.

பரணீ:

தாங்களும் தங்கள் துணைவியாரும் இணைந்து பல நாடகங்கள் அரங்கேற்றியுள்ளீர்கள். அந்த அனுபவங்களைக் கூறமுடியுமா?

க.பாலேந்திரா:

நான் நெறிப்படுத்திய எழுபது நாடகங்களில் எனது துணைவி ஆனந்தராணி நாற்பது நாடகங்களில் நடித்திருக்கிறார். நான் இயக்கிய பல சிறுவர் நாடகங்களுக்கு உதவி நெறியாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். நானும் ஆனந்தராணியும் முதன் முதல் இணைந்து நடித்த நாடகம் 1975இல் மேடையேறிய “பிச்சை வேண்டாம்” நாடகமாகும். இதுவே அவரது முதலாவது நாடகம். தொடர்ந்து 1976இல் நான் நெறிப்படுத்திய “மழை” நாடகத்தில் (இதில் ஒரேயொரு பெண் பாத்திரம்) மிகச் சிக்கலான பாத்திரமேற்று நடித்தார். அவர் நடித்த பல நாடகங்களில் அவர் ஏற்ற பாத்திரங்கள் பெண்களை முக்கியத்துவப்படுத்தும் பாத்திரங்களாகும்.

1982இல் எமது திருமணம் நடைபெற்றது. அதற்கு முன்னர் இலங்கையில் “நட்சத்திரவாசி”(78), “கண்ணாடி வார்ப்புகள்”(78) “பசி (78) “ஒரு பாலை வீடு”(80) “முகமில்லாத மனிதர்கள் (80) “சம்பந்தம்” (80) “அரையும் குறையும்” (81) “துக்ளக்” (82) ஆகிய நாடகங்களில் மிகக் காத்திரமான பாத்திரங்களை ஏற்று நூற்றுக்கணக்கான மேடையேற்றங்களில் பங்கெடுத்துள்ளார். ஆனந்தராணி பாத்திரங்களை விளங்கிங் கொள்ளும் தன்மையும் வெளிப்படுத்தும் தன்மையும் எனது சிந்தனைப்போக்கிற்கு உகந்ததாக இருந்தது. நான் எப்படி ஒரு பாத்திரம் வரவேண்டும் என்று கற்பனை செய்தேனோ அதை மிக லாவகமாக வெளிப்படுத்தினார்.

எமது திருமணத்தைத் தொடர்ந்து நாம் புலம்பெயர்ந்த பின்னரும் ஆனந்தராணி தொடர்ந்தும் “பிரத்தியேகக் காட்சி”, “பெயர்வு”, “மரணத்துள் வாழ்வு”, “சமூகவிரோதி”, “காத்திருப்பு” போன்ற பல நாடகங்களில் நடித்துள்ளதுடன் நாடக மேடையேற்றம் தொடர்பான பல்வேறு பணிகளிலும் எனக்கு மிகவும் உறுதுணையாக இருந்து வருகிறார். அவர் அரச ஊழியராகவும் நான் பொறியியலாளராகவும் தொழில் புரிந்துகொண்டுதான் நாடகமுயற்சிகளையும் நாம் தொடர்ந்தோம். புலம்பெயர் சூழலில் கணவர்-மனைவி இருவருமே இப்படி ஒரே துறையில் இயங்கும்போது சில சாதகங்களும் பாதகங்களும் உண்டு. வீட்டுப் பொறுப்பு, சமையல், பிள்ளை வளர்ப்பு என எல்லாவற்றையும் இங்கு நாமேதான் பார்க்க வேண்டும். குறைந்த பாத்திரங்களைக் கொண்ட நாடக ஒத்திகைகள் பெரும்பாலும் எமது வீட்டிலேயே நடைபெறும். மேடைப் பொருட்களையும் எமது வீட்டிலிருந்தே கொண்டு செல்வோம். நாடக மேடையேற்றக் காலங்களில் எமது வீடு தலை கீழாக மாறி விடும். இதற்கு மத்தியில் நாடகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும்போது சரியான புரிந்துணர்வு அவசியம். இப்படியான சூழலில்தான் எமது நாடகப் பயணம் இத்தனை ஆண்டுகள் தொடர்கின்றது.

பரணீ:

உங்கள் நாடகங்கள் ஊடாக என்ன விடயத்தைப் பார்வையாளரிடம் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் என எண்ணுகிறீர்கள்?

க.பாலேந்திரா:

சமகாலத்தில் எரியும் பிரச்சினைகளை பார்வையாளர்களுக்குக் கலைத்துவமாகக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் என விரும்புகிறேன். மனிதநேயம் உடையதாகவும் இருக்க வேண்டும் என எண்ணுகிறேன். எனது நாடகங்களில் பல இவ்வாறாக இருந்தபடியால் மீண்டும் மீண்டும் மேடையேறி பார்வையாளர்களின் ஆதரவைப் பெற்றன.

பரணீ:

நீங்கள் நெறிப்படுத்திய நாடகங்கள்?

க.பாலேந்திரா:

இலங்கையில் (1-23) புலத்தில் (24-70)

இவை முதல் மேடையேற்றங்கள்

01. இவர்களுக்கு வேடிக்கை - 1974

02. கிரகங்கள் மாறுகின்றன - 1974

03. தூரத்து இடிமுழக்கம் - 1976

04. மழை - 1976

05. பவி - 1978

06. நட்சத்திரவாசி - 1978

07. ஒரு யுகத்தின் விம்மல் - 1978

08. கண்ணாடி வார்ப்புகள் - 1978

09. பசி - 1978

10. புதிய உலகம் பழைய இருவர் - 1978

11. ஒரு பாலை வீடு - 1979

12. இடைவெளி - 1979

13. யுகதர்மம் - 1979

14. நாற்காலிக்காரர் - 1979

15. முகமில்லாத மனிதர்கள் - 1980

16. திக்குத் தெரியாத காட்டில் - 1980

17. இயக்க விதி-3 - 1980

18. சுவரொட்டிகள் - 1980

19. சம்பந்தம் - 1980

20. அரையும் குறையும் - 1981

21. மூன்று பண்டிதர்களும் காலம் சென்ற ஒரு சிங்கமும் - 1981

22. துக்ளக் - 1982

23. மரபு - 1982

24. வார்த்தையில்லா நாடகம் - 1983

25. பார்வையாளர்கள் - 1985

26. எரிகின்ற எங்கள் தேசம் - 1986

27. வேடரை உச்சிய - வெள்ளைப்புறாக்கள் - 1991

28. பாரததர்மம் - 1991

29. பிரத்தியேகக் காட்சி - 1991

30. தரிசனம் - 1991

31. தப்பி வந்த தாடி ஆடு - 1992

32. துன்பக் கேணியிலே - 1992

33. நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் - 1993

34. இரு துயரங்கள் - 1993

35. ஐயா இலெக்சன் கேட்கிறார் - 1994

36. போகிற வழிக்கு ஒன்று - 1994

37. மலைகளை அகற்றிய மூடக் கிழவன் - 1996

38. ஆற்றைக் கடத்தல் - 1996

39. எப்போ வருவாரோ - 1997

40. அயலார் தீர்ப்பு - 1997

41. அவசரக்காரர்கள் - 1997

42. மெய்ச்கடரே - 1997

43. பெயர்வு - 1998

44. ஒரு பயணத்தின் கதை - 1998

45. பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும் - 1999

46. பார்வைக் கோளாறு - 2000

47. காத்திருப்பு - 2001

48. வேருக்குள் பெய்யும் மழை - 2002

49. ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு - 2003

50. அவன். அவள் - 2003

51. திக்கற்ற ஓலம் - 2003

52. பெருங்கதையாடல் - 2004

53. அரசனின் புத்தாடை - 2004

54. சர்ச்சை - 2006

55. மலைகள் வழிமறித்தால் - 2006

56. பாவி? - 2007

57. எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் - 2008

58. மரணத்துள் வாழ்வு - 2009

59. படிக்க ஒரு பாடம் - 2009

60. ஒற்றுமை - 2010

61. இது ஒரு நாடகம் - 2010

62. தர்மம் - 2010

63. என் தாத்தாவிற்கு ஒரு குதிரை இருந்தது - 2011

64. பாடம் - 2011

65. துளிரும் சருகுகள் - 2012

66. தூறாவளி 2013

67. சமூகவிரோதி 2014

68. நெட்டை மரங்கள் - 2015

69. அமைதிப் பூங்கா 2018

70. நீண்ட ஒரு பயணத்தில் - 2018

மீள் தயாரிப்புகளாக பின்வரும் நாடகங்கள் என்னால் நெறிப்படுத்தப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டன.

மழை 1980, 1985, 1993, 2010

ஒரு பாலை வீடு 1980

சம்பந்தம் - 1980, 1988, 1999, 2004, 2016

யுகதர்மம் - 1988, 1998, 2017

முகமில்லாத மனிதர்கள் - 1989, 1995

பாவி 1981, 2008

இடைவெளி 1990, 1992, 2019

அவசரக்காரர்கள் - 2004, 2012, 2015, 2017

காத்திருப்பு 2005

மரணத்துள் வாழ்வு 2015

தூறாவளி 2015

பாடம் - 2016

இவை தவிர மீள் தயாரிப்புகளாகப் பின்வரும் சிறுவர் நாடகங்கள் என்னால் நெறிப்படுத்தப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டன.

வேடரை உச்சிய வெள்ளைப்புறாக்கள் - 2000

தப்பி வந்த தாடி ஆடு 2012

அயலார் தீர்ப்பு 2011

அரசனின் புத்தாடை 2014

பரணீ:

நீங்கள் வெளியிட்ட நூல்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

க.பாலேந்திரா:

நான் நெறிப்படுத்திய “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடகம் நூலாக 2013ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இதனை தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகமும் கொழும்பு குமரன் புத்தக இல்லமும் இணைந்து வெளியிட்டன.

நான் இயக்கிய “யுகதர்மம்” நாடகம் 2017இல் நூலாக வெளிவந்தது. இதனையும் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகமும் கொழும்பு குமரன் புத்தக இல்லமும் இணைந்து வெளியிட்டன.

“கண்ணாடி வார்ப்புகள்” “யுகதர்மம்” ஆகிய இரண்டு நூல்களும் 2023இல் மறுபிரசுரம் செய்யப் பட்டன.

“அரங்கக் கட்டுரைகள்” என்ற தலைப்பில் நான் வெவ்வேறு காலப்பகுதியில் பத்திரிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலாக கொழும்பு குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் 2023 ஜனவரியில் பிரசுரிக்கப் பட்டது. 2023 ஜீன் மாதம் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டது.

“பாலேந்திரா நேர்காணல்கள்” என்ற தலைப்பில் நான் பல்வேறு நாடுகளில் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகை களுக்கு வழங்கிய நேர்காணல்களின் தொகுப்பு இது. இந்நூல் யாழ்ப்பாணம் ஜீவநதி வெளியீடாக 2023இல் வெளிவந்தது.

எழுத்தாளர்கள் மு. புஷ்பராஜன், மணிவாசகன், குமார் மூர்த்தி, செல்வம், துஷி ஞானப்பிரகாசம், ஈழகேசரி ராஜகோபால், அப்பணசாமி, சி. அண்ணா மலை, எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரன், சிவகுமார், பொன். பூலோகசிங்கம், டொக்டர். கனக. சுசுமார், ஈ.கே. ராஜ கோபால், அ. பரசுராமன், நிரோஷா தியாகராஜா, எம்.எச்.எம்.கூம்ஸ், என். சண்முகராசா, ஜீவா சதாசிவம், சோ. ராமேஸ்வரன், ஆர்.டி. ராஜா, ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன், அருள் எழிலன், முல்லை அமுதன் ஆகியோர் என்னை நேர்காணல் செய்திருந்தனர். இவை ஒரு பேப்பர், காலம், தாய் வீடு, மனிதம், கதம்பம், குமுதம் - தீராநதி, அரும்பு, ஆறாந்திணை, சிரித்திரன், தினகரன், தினக்குரல், வீரகேசரி, மித்திரன், காலைக்கதிர், உடல் ஆகிய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் பிரசுரமானவை. அச்ச ஊடகங்களில் வந்த நேர்காணல்கள் மட்டுமே பிரசுரமாகியுள்ளன.

“அரங்கக் கட்டுரைகள்” “பாலேந்திரா நேர்காணல்கள்” ஆகிய இரண்டு நூல்களின் அறிமுக நிகழ்வுகள் இவ்வருடம் கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம்,

மட்டக்களப்பு, கனடா, பிரான்ஸ், லண்டன் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்றுள்ளன.

பரணீ:

தங்கள் துணைவியாரை விட நாடகங்களில் உங்களுக்குத் துணையாக நின்றவர்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

க.பாலேந்திரா:

எனது நீண்ட நாடகப் பயணத்தில் வெவ்வேறு கால கட்டங்களில் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் என்னோடு பயணித்திருக்கிறார்கள். துணையாக நின்றிருக்கிறார்கள். அவரவர் வசதிக்கேற்ப சில மாதங்கள், சில வருடங்கள், பல வருடங்கள் என அவர்களது ஈடுபாடும் உழைப்பும் அமைந்திருக்கிறது. இவர்கள் அனைவருக்கும் நான் நன்றியுடையவனாக இருக்கிறேன். நாடகம் என்பது ஒரு கூட்டு முயற்சி. இவர்களது ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இவற்றை சாதித்திருக்க முடியாது. இவர்கள் அனைவருமே தன்னார்வத் தொண்டர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

லண்டனில் எமது நாடகக் குழுவில் நடிப்பு, இசை, மேடையமைப்பு, மேடை நினைவகத்தில் காத்திரமான பங்களிப்பினை வழங்கிய தற்போது அமரத்துவம் எய்திய ராஜ்குமார், வேந்தன், ஆனந்தநடேசன், சஞ்சீவ் ராஜ் ஆகியோரையும் இலங்கையில் பணியாற்றிய சாந்தி சச்சிதானந்தனையும் இலங்கையிலும் பின்னர் கனடா நாட்டில் வசித்துக்கொண்டு எனது நாடக முயற்சி களுக்கு ஆதரவாக இருந்த நா. சாந்திநாதனையும் பிரான்ஸ் நாட்டில் எமது நாடக மேடையேற்றத்திற்கு மிகவும் உதவியாக இருந்த கலைச்செல்வனையும் இவ்வேளையில் நான் நினைவுகூரக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இவர்களின் பங்களிப்பு எமது நாடக இயக்கத்திற்கு வலுச் சேர்த்தது என்பது மறக்க முடியாதது.

இந்த நாடகப் பயணத்தில் தாம் இணைந்து கொண்ட காலம் முதல் இன்றுவரை என்னுடன் பயணிக்கின்ற பலர் என்னுடன் தொடர்ந்து இருப்பது எனக்கு ஒரு பலம். தற்போது என்னுடன் மிக ஆர்வமாகப் பங்கெடுத்து வருபவர்களை முதலில் குறிப்பிடுகிறேன்.

அந்த வகையில் ஈழத்தின் பிரபலமான மெல்லிசைப் பாடகர் மா. சத்தியமூர்த்தி 1978-79 காலப் பகுதியில் என்னோடு இணைந்து இன்றுவரை எமது நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றி வருகிறார். 1978இல் நான் தயாரித்த ஈழத்து மெல்லிசைப் பாடல்கள் நிகழ்ச்சியான “கானசாகரம்” நிகழ்ச்சியில் “ஓ வண்டிக்காரா” என்ற பாடலை சிறப்பாகப் பாடிய இவர் ஒரு நடிக்கராக 1980இல் “முகமில்லாத மனிதர்கள்” நாடகத்தில் நடித்தார். இவர் லண்டனுக்குப் புலம்பெயர்ந்த பின்னரும் 1985ல் நான் மேடையேற்றிய “பார்வையாளர்கள்” நாடகத்திலும் தொடர்ந்து “எனிகின்ற எங்கள் தேசம்”, “முகமில்லாத மனிதர்கள்” மீள் - தாயாரிப்பு, “துன்பக்கேணியிலே, “பெயர்வு” போன்ற நாடகங்களில் நடித்துள்ளதுடன் பல சிறுவர் இளையோர் நாடகங்களுக்கும் பாடி வருகிறார். வெளிநாடுகளில் எமது மேடையேற்றங்களிலும் பங்குபற்றியுள்ளார்.

எமது நாடகக் குழுவின் வயதில் மூத்த கலைஞரான மனோகரன் மனுவேற்பிள்ளை கடந்த 33 வருடங்களாக லண்டனில் எம்மோடு இணைந்து பங்குபற்றி

வருகிறார். ஒரு நடிகராக மட்டுமல்லாது பிரதியாக்கத்திலும் ஈடுபட்டு வருகிறார். 1991ஆம் ஆண்டு நான் நெறிப்படுத்திய வெற்றி நாடகமான “பிரத்தியேகக் காட்சி” நாடகத்தில் முதன் முதலாக நடித்தார். இவருக்கு இதுவே முதலாவது நவீன நாடக அனுபவம் ஆகும். இதனைத் தொடர்ந்து “மழை”, “காத்திருப்பு”, “சம்பந்தம்”, “ஐயா எலக்கூன் கேட்கிறார்”, இவரே எழுதிய “தர்மம்” நாடகம், இவர் மேடைப்பிரதியாக்கம் செய்த “மரணத்துள் வாழ்வு” போன்ற நாடகங்களில் நடித்துள்ளதுடன் எமது பல வெளிநாட்டு நாடக மேடையேற்றங்களிலும் பங்குபற்றியுள்ளார். இலங்கையில் 2013இல் நடந்த எமது நாடகவிழாவிலும் எம்மோடு கலந்து கொண்டுள்ளார். இந்தப் பயணம் வெற்றியடைந்ததில் மனோவின் பங்கு முக்கியமானது.

ச. வாசுதேவன் எமது நாடகக் குழுவில் ஒரு நடிகராக, பாடகராக, நாடகப்பிரதியை எழுதுபவராக 30 வருடங்களுக்கு மேல் இயங்கி வருகிறார். காணாமல் போனோர் பற்றிய “காத்திருப்பு” என்ற நாடகப்பிரதியை எழுதி நடித்துள்ளதுடன் “வேருக்குள் பெய்யும் மழை”, “என் தாத்தாவிற்கு ஒரு குதிரை இருந்தது”, “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” மற்றும் பல நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். வெளிநாட்டு நாடகப் பயணங்களிலும் வெவ்வேறு பாத்திரங்களில் நடித்துள்ளார். எந்தப் பாத்திரத்தையும் நடிக்கும் திறமையான கலைஞர். இவருடைய இரண்டு பிள்ளைகளான சாருஷன், சுஷாருகா இருவரும் எமது லண்டன் தமிழ் நாடகப்பள்ளி மாணவர்கள். மனைவி சசிகலா நான் நெறிப்படுத்திய “போகிற வழிக்கு ஒன்று” என்ற நாடகத்தில் நடித்துள்ளதுடன் எமது நாடகங்கள் பலவற்றிற்கு ஒப்பனையாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

றோகினி என்று எல்லோராலும் அன்பாக அழைக்கப்படும் விஜயகுமாரி பரமகுமரன் எமது நாடகக் குழுவின் முக்கிய பாடகியாக 30 வருடங்களுக்கு மேலாக இருந்து வருகிறார். நல்ல கம்பீரமான குரல்வளம் கொண்டவர். நான் மேடையேற்றிய சிறுவர் நாடகம் ஒன்றினைப் பார்த்து அதில் இடம்பெற்ற பாடல்களாலும் ஈர்க்கப்பட்டு எம்மோடு இணைந்தவர் இவர். இன்றுவரை எமது நாடக மேடையேற்றங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நிகழ்ச்சிகளிலும் எல்லா ஒத்திகைகளிலும் அர்ப்பணிப்புடன் பங்குபற்றும் ஒரு கலைஞர். இவரது கணவர் பரமகுமரனும் எமது நாடக மேடையேற்றங்களின்போதுமண்டப நிர்வாகத்தில் உதவி வருபவர்.

பா. சத்தியேந்திரன் லண்டனில் நாம் அவைக் காற்றுக் கலைக் கழகத்தை ஆரம்பித்தபோது எம்மோடு இணைந்தவர். இடையில் வேலைப்பளு காரணமாக சிலகாலம் ஒதுங்கியிருந்தாலும் இன்றுவரை தொடர்ந்து பயணிப்பவர். இவர் “யுகதர்மம்”, “சம்பந்தம்”, “அவன் . அவன்”, “ வேருக்குள் பெய்யும் மழை” வேறும் பல நாடகங்களில் நடித்துள்ளதோடு ஒரு பாடகராக, இசையமைப்பாளராக, ஒலியமைப்பாளராக பணியாற்றியவர். இவரது துணைவி மஞ்சளா எமது “காணசாகரம்” நிகழ்ச்சியில் பாடியுள்ளார். பிள்ளைகள் வீணா, சுஜன் எமது நாடகப்பள்ளி மாணவர்களாக இருந்துள்ளனர். மூத்த மகன் ஜனன் எமது பல நாடகங்களுக்குத் தளவாத்தியக் கலைஞராகப் பங்குபற்றியுள்ளார்.

தர்ஷினி சிவசுதன் எமது நாடகக் குழுவின் முக்கிய நடிகைகளுள் ஒருவர். பாடகராவும் இருந்து வரு

கிறார். இவர் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் போது 1997இல் அங்கு நான் நெறிப்படுத்திய “மெய்ச்சுடரே” நாடக நிகழ்வில் பங்குபற்றியதன் மூலம் எம்முடன் இணைந்து பின்னர் “கண்ணாடி வாடிப்புகள்”, “பெயர்வு”, அவன். அவன் போன்ற நாடகங்களில் நடித்துள்ளதுடன் எமது சிறுவர் நாடகங்களுக்கும் தொடர்ந்து பாடி வருகிறார். இவரது கணவர் சிவசுதனும் எமது நாடகக் குழுவின் முக்கியமான அங்கத்தவர். “கண்ணாடி வார்ப்புகள்”, “காத்திருப்பு” போன்ற நாடகங்களில் நடித்துள்ளதுடன் ஒலி, ஒளி நிர்வாகத்தினையும் திறம்படக் கையாண்டு வருகிறார்.

நான் பொறியியலாளராகத் தொழில் புரிந்த இடத்தில் எனக்கு அறிமுகமானவர் ரமேஷ். இவர் எமது நாடக மேடையேற்றங்களில் தொழில்நுட்பவியலாளராக இணைந்து பின்னர் “பெருங்கதையாடல்”, “சம்பந்தம்” ஆகிய நாடகங்களில் நடிகராகவும் பங்குபற்றியுள்ளார். கடந்த இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக எம்முடன் பயணிக்கிறார். இவரைப்போலவே வேலைத்தளத்தில் நான் சந்தித்த மற்றொருவர் வி.கே. தேவலிங்கம். பொறியியலாளரான இவர் ஒரு சிறந்த இசையமைப்பாளர். நான் நெறிப்படுத்திய “மரணத்துள் வாழ்வு”, “அவன்.அவன்” ஆகிய நாடகங்களுக்கு இசையமைத்ததுடன் “காணசாகரம்” மெல்லிசை நிகழ்ச்சியில் சில பாடல்களை இசையமைத்ததோடு சில சிறுவர் நாடகங்களுக்கும் இசைநிர்வாகத்தினைக் கையாண்டுள்ளார்.

பாசிசில் இருந்து லண்டனுக்குக் குடிபெயர்ந்த கணேசலிங்கம் 2006இல் நான் தயாரித்த “சர்ச்சை” நாடகத்தில் முதல் முதல் நடித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து “சமூக விரோதி”, “அவசரக்காரர்கள்”, “சம்பந்தம்” ஆகிய நாடகங்களில் நடித்துள்ளதுடன் “தூறாவளி” நாடகத்திற்குப் பின்னணிக் குரல் வழங்கியுள்ளார். எமது நாடகக் குடும்பத்தின் ஒன்றுகூடல்களைக் கலகலப்பாக்கும் ஒருவர். எமது நாடகக் குழுவின் எல்லோராலும் குரு மாமா என அன்பாக அழைக்கப்படும் எஸ். குமரகுரு எனது ஊரவரும் உறவினருமாவார். இவர் 2012இல் “துளிரும் சருகுகள்” நாடகத்தில் நடித்தார். தொடர்ந்து “சமூக விரோதி”, “மரணத்துள் வாழ்வு” ஆகிய நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்ததோடு “தூறாவளி” நாடகத்திற்குப் பின்னணிக் குரல் வழங்கியுள்ளார். 90களில் “எரிகின்ற எங்கள் தேசம்” போன்ற கவிதா நாடக நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றிய யசோமன் நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் மீண்டும் எம்மோடு இணைந்து நடித்து வருகிறார்.

கடந்த 30 வருடங்களாக நான் தயாரித்த “யுகதர்மம்”, “முகமில்லாத மனிதர்கள்” மற்றும் சிறுவர் இளையோர் நாடகங்களுக்கு பல இசைக்கலைஞர்கள் அவ்வப்போது இசைப் பங்களிப்பினை வழங்கியிருந்தார்கள். ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டவர்களைத் தவிர முத்து சிவராஜா, துஷி-தனு சகோதரிகள், எஸ்.கே.பஞ்ச், அமர் க. ஆனந்தநடேசன், சி. ஜலதரன், க. சிதம்பரநாதன் இவர்களுடன் இளையவர்களான ஜனன் சத்தியேந்திரன், சஞ்சரன் கீர்த்திகுமார், தர்ஷினி கங்கைநாதன், றொஷான் ஆகியோர் சிறப்பான பங்களிப்பினை வழங்கியிருந்தனர். இவர்களோடு கவிதா, சுமதி போன்ற பாடகர்களும் கலந்து சிறப்பித்துள்ளனர்.

லண்டனில் எம்மோடு தமது நாடகப்

பயணத்தைச் சிறுவர்களாக ஆரம்பித்து பெரியவர்களான பின்பும் தொடர்ந்து எம்மோடு பயணிக்கும் கலைஞர்களை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியம். எமது நாடக இயக்கத்தின் எதிர்காலம் இவர்கள்தான்.

இவர்களில் சரிதா அண்ணாத்துரை 12 வயதில் 1996இல் நான் தயாரித்த “மலைகளை அகற்றிய மூடக் கிழவன்” என்ற நாடகத்தில் நடிக்க ஆரம்பித்து பல சிறுவர், இளையோர் நாடகங்களிலும் பின்னர் வளர்ந்தோர் நாடகங்களான “வேருக்குள் பெய்யும் மழை”, “யுகதர்மம்”, “கண்ணாடி வார்ப்புகள்”, “பாடம்”, “இடைவெளி” ஆகிய நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார். அத்துடன் நெதர்லாந்து, பிரான்ஸ், இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் இடம்பெற்ற எமது நாடக நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றியுள்ளார். இவரது பிள்ளைகள் இருவரும் எமது நாடகப்பள்ளி மாணவர்கள். இவரது கணவரும் எமது நாடக மேடையேற்றக் களுக்கும் நாடகப் பயணங்களுக்கும் நிர்வாகத்தில் உதவி வருகிறார்.

சந்தோஷ ஆனந்தன் துடிப்பான ஒரு இளம் நடிக்கர். 2003இல் நான் தயாரித்த “ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்ற சிறுவர் நாடகத்தில் 13 வயதில் நடிக்க ஆரம்பித்து பின்னர் பல சிறுவர் இளையோர் நாடகங்களில் தொடர்ந்து நடித்துள்ளார். இவற்றுள் “அரசனின் புத்தாடை” நாடகம் குறிப்பிடத்தக்கது. “திக்குத் தெரியாத காட்டில்” தனிநடிப்பு நாடகம் மற்றும் “பாடம்”, “யுகதர்மம்”, “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” போன்ற வளர்ந்தோர் நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார்.

பிறந்தது முதல் நாடகச் சூழலில் வளர்ந்த எனது மகள் மானசி தனது 6 வயதில் நாடகங்களில் நடிக்க ஆரம்பித்தார். “ஒரு பயணத்தின் கதை”, “அயலார் தீர்ப்பு” போன்ற சிறுவர் நாடகங்களிலும் “சூறாவளி”, “நெட்டை மரங்கள்” போன்ற இளையோர் நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளதுடன் “பாடம்”, “சமூக விரோதி”, “யுகதர்மம்” போன்ற வளர்ந்தோர் நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார். “அது” என்ற நாடகத்தை நெறிப்படுத்தியுள்ளார். எமது லண்டன் தமிழ்நாடகப் பள்ளியின் உதவி பயிற்சியாளராகவும் அவ்வப்போது செயலாற்றி வருகிறார். தமிழில் தட்டச்சு செய்யப்பழகி கையெழுத்தில் இருந்த சில நாடகப் பிரதிகளை எமக்கு தட்டச்சு செய்துள்ளார்.

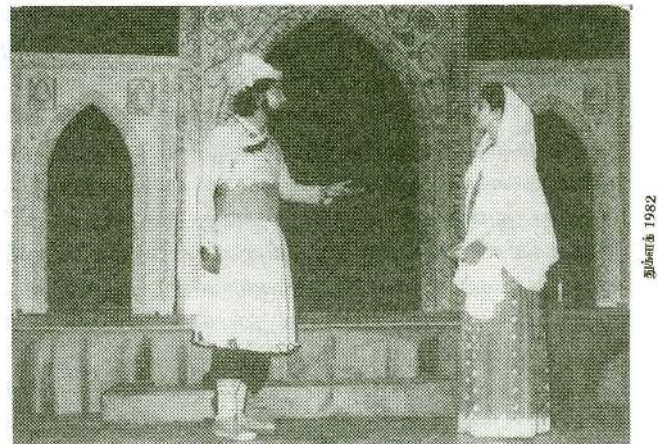
6 வயதில் எமது சிறுவர் நாடகங்களில் நடிக்க ஆரம்பித்தவர் சிந்து பசுபதி. பல சிறுவர் நாடகங்களில் நடித்துள்ள இவர் இளையோர் நாடகங்களான “சூறாவளி”, “படிக்க ஒரு பாடம்” போன்ற நாடகங்களிலும் தொடர்ந்து “யுகதர்மம்” போன்ற வளர்ந்தோர் நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார். எமது நாடகப்பள்ளி மாணவரான சந்தோஷத் திருமணம் செய்துள்ளார். இவர்கள் இருவரும் இணைந்து “சூறாவளி” நாடகத்தில் வரும் சில நடனக் காட்சிகளை வடிவமைத்து நடனமாடியுள்ளனர்.

நான் மேடையேற்றிய ஒரு சிறுவர் நாடகத்தைப் பார்க்க வந்து அதனால் ஈர்க்கப்பட்டு நாடகம் நடிக்க வந்தவர் செல்வி சற்குணானந்தன். இளையோர் நாடகங்களான “சூறாவளி”, “நெட்டை மரங்கள்” போன்றவற்றில் நடித்துள்ளதுடன் “பாடம்”, “யுகதர்மம்” ஆகிய வளர்ந்தோர் நாடகத்திலும் நடித்துள்ளார். 6 வயதில் எமது நாடகப் பள்ளியில் இணைந்த ஜெனுசன் ரொபின்சன் பல சிறுவர், இளையோர் நாடகங்களில்

நடித்துள்ளதுடன் 2018இல் தனது 19 வயதில் நான் தயாரித்த “கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடகத்தில் ரொம்ப பாத்திரத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடித்தார். இவரது சகோதரி லுக்ஷியாவும் எமது சிறுவர், இளையோர் நாடகங்களிலும் “நீண்ட பயணத்தில்” நாடக நிகழ்விலும் பங்குபற்றியுள்ளார்.

இவர்களோடு சிறுவர் நாடகங்களிலும் பின்னர் இளையோர் நாடகங்களான “சூறாவளி”, “புதிய பயணம்”, “அது” போன்ற நாடகங்களிலும் நடித்த ஹிந்துஷா, சுலக்ஷி, அனுஷன், சாருஷன், ரிஷாப், ராம்கீரன், ஆதிசங்கர் ஆகியோரின் பங்களிப்பும் பாராட்டப்பட வேண்டியது. ஆதிசங்கர் வளர்ந்தோர் நாடகமான “சமூக விரோதி”, “யுகதர்மம்” நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார். இவர்களைத் தவிர நூற்றுக்கணக்கான சிறுவர்கள் நான் தயாரித்த இருபதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுவர் நாடகங்களிலும் மீள் தயாரிப்புகளிலும் நடித்திருக்கிறார்கள். இவர்களின் பங்களிப்பான சிறுவர் நாடகங்களைத் தொடர்ந்து தயாரிப்பதற்கு எனக்கு ஊக்கமளித்தது.

நான் தெரிவு செய்து கொடுத்த பிறமொழி நாடகங்களை எமக்காக மொழிபெயர்த்துத் தந்தவர்களை இங்கு நன்றியுடன் நினைவு கூருகிறேன். நான் லண்டனிலும் பிறநாடுகளிலும் மேடையேற்றிய “பிரத்தியேகக் காட்சி”, “தரிசனம்”, போகிற வழிக்கு ஒன்று”, “சமூக விரோதி”, “மரணத்துள் வாழ்வு” ஆகிய நாடகங்களை மொழிபெயர்ப்பு-தழுவுலாக்கம் செய்தவர் பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம். இவர் எமக்காகவே “அயலார் தீர்ப்பு”, “மலைகளை அகற்றிய மூடக் கிழவன்”, பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்”, “ஒரு பயணத்தின் கதை” போன்ற சிறுவர் நாடகங்களையும் எழுதித் தந்துள்ளார். இவையும் பல தடவைகள் வெற்றிகரமாக மேடையேறியுள்ளன. இதுபோலவே நான் இலங்கையில் இயங்கிய 1978-79 காலப்பகுதியில் நான் தேர்ந்தெடுத்த “புதிய உலகம் பழைய இருவர்”, “இடைவெளி” ஆகிய நாடகங்களையும் “ஒரு பாலை வீடு” நாடகத்தையும் மொழிபெயர்த்தவர் நிர்மலா. “கண்ணாடி வார்ப்புகள்”, “யுகதர்மம்” ஆகிய நாடகப்பிரதிகளை செம்மைப் படுத்துவதிலும் உதவினார். நான் இலங்கையில் மேடையேற்றிய “கண்ணாடி வார்ப்புகள்”, “ஒரு பாலை வீடு”, “புதிய உலகம் பழைய இருவர்” உட்பட வேறும் சில நாடகங்களில் நடித்துள்ளதுடன் பாடகர் குழுவிலும் அங்கம் வகித்துள்ளார். லண்டனில் இசைத்துறையிலும் சில வருடங்கள் எம்மோடு பங்குபற்றியுள்ளார்.

இலங்கையில் இவரது பங்களிப்பு முக்கியமானது. ஆரம்ப காலங்களில் நித்தியானந்தனின் பங்களிப்பும் பெரும் உதவியாக இருந்தது. எனது வேண்டுகோளுக்கிணங்க “யுகதர்மம்” நாடகத்தை மொழிபெயர்த்ததுடன் “முகமில்லாத மனிதர்கள்” நாடகப் பாடல்களையும் எழுதியவர் எனது நெருங்கிய நண்பர் அமரர் ச. வாசுதேவன். இந்த நாடகங்களின் வெற்றிக்கு இந்தப் பாடல்களும் ஒரு முக்கிய காரணம். கிரீசுக் கர்னாட்டின் “துக்ளக்”, விஜய் தண்டல்கரின் “அமைதி வழக்கு நடக்கிறது” (மேடையேற்றப்படவில்லை) ஆகிய நாடகங்களை எனக்காக மொழிபெயர்த்தவர் சிறந்த எழுத்தாளரான எம்.எல்.எம்.மண்தூர்.

நான் 1976இல் முதன்முதலாக நெறியாள்கை செய்த முழுநீள நாடகமான “மழை” நாடகத்தை எழுதியர் பேராசிரியர் இந்திரா பாஹத்தசாரதி. இந்த நாடகம் நாற்பது தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேறியது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் எழுதிய “பசி”, “சூறாவளி” ஆகிய நாடகங்களையும் நான் தயாரித்துள்ளேன். 1994இல் சுவீட்சர்லாந்தில் நடைபெற்ற எழுத்து நான் நாடகச்சுற்றுலாவில் எம்மோடு கலந்துகொண்டு நாம் மேடையேற்றிய பல நாடகங்களையும் பார்த்து ரசித்தார். இன்றும் என்னோடு தொடர்பில் இருப்பவர். வயது வித்தியாசம் இல்லாமல் நண்பராகப் பழகுவார். சென்னை கூத்துப்பட்டறை நிறுவனர் அமரர் ந.முத்துசாமியின் “நாற்காலிக்காரர்”, “சுவரொட்டிகள்” ஆகிய நாடகங்களை நான் 1975-79 காலப்பகுதியில் தயாரித்து மேடையேற்றினேன். தமிழக நாடக ஆளுமைகளை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்ததுடன் 2010இல் சென்னையில் நாம் நடத்திய நாடகவிழாவிற்கும் பெரிதும் உதவியாக இருந்தார். பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு, குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், மாவை நித்தியானந்தன், சேரன், செழியன், குந்தவை, ஜோன்சன் ராஜ்குமார் ஆகியோரின் நாடகப் பிரதிகளையும் நான் தயாரித்து நெறிப்படுத்தியுள்ளேன். இவர்களுக்கும் நான் நன்றியுடையவன். நான் நெறிப்படுத்திய “நட்சத்திர வாசி”, “யுகதர்மம்”, “முகமில்லாத மனிதர்கள்”, “ஒரு பாலை வீடு”, “நெட்டை மரங்கள்” ஆகிய நாடகங்களுக்கும் 1978இல் முதல் மேடையேற்றம் கண்ட எழுத்து “கானசாகரம்” ஈழத்து மெல்லிசை நிகழ்ச்சிக்கும் இசையமைத்தவர் இசைவாணர் யாழ். எம். கண்ணன். அந்தக் காலங்களில் பல்வேறு இடங்களில் நடைபெற்ற நாடக மேடையேற்றங்களுக்கும் எம்மோடு வந்து இசை வழங்கியவர். நாடகச் சூழலுக்கு ஏற்ற இசையை உருவாக்குவதில் வல்லவர். நன்கு ஒத்துழைக்கின்ற நல்ல நண்பர்.

இலங்கையில் எனது நாடக மேடையேற்றங்களில் சிறப்பான மேடை வடிவமைப்பினைச் செய்தவர் தற்போது சிட்னியில் வசிக்கும் கட்டடக்கலைஞர் சி. குணசிங்கம். இவர் “முகமில்லாத மனிதர்கள்”, “அரையும் குறையும்” “மழை” ஆகிய நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார். “முகமில்லாத மனிதர்கள்” நாடகத்தில் இந்திரஜித் பாத்திரத்திற்கு நான் தேர்ந்தெடுத்த நடிகர் கு. கானகலாதரன். “துக்ளக்” நாடகத்திலும் இவர் என்னோடு நடித்துள்ளார். ஒரு நடிகராக மட்டுமல்லாது இலங்கையில் எனது நாடகங்கள் சிலவற்றிற்கு மேடையமைப்பு, உடையமைப்பினையும் திறம்படச்

செய்தவர். இலங்கையிலும் லண்டனில் சில வருடங்களும் எழுது நாடகத் தயாரிப்புகளுக்குப் பெருந்துணையாக இருந்தவர் ஓவியர் க. கிருஷ்ணராஜா. இவர் ஒரு நடிகராக மட்டுமல்லாது மேடையமைப்பு, ஒப்பனை, உடைவண்ணம், நாடகமலர் வடிவமைப்பு எனப் பல துறைகளிலும் பணியாற்றியவர். “பிரத்தியேகக் காட்சி”, “காத்திருப்பு”, “மழை”, “யுகதர்மம்” போன்ற நாடகங்களில் நடித்தவர். இலங்கையில் “மழை”, “அரையும் குறையும்” ஆகிய நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரம் ஏற்று நடித்தவர் இர. சிறீனிவாசன். நடிப்பதுடன் கொழும்பில் எழுது நாடகச் செயற்பாடுகளுக்கு மிக உறுதுணையாக இருந்தவர். நிதி சேகரிப்பு, நிர்வாகம் போன்றவற்றில் பெரிதும் உதவியவர். இவர் தற்போது ஓஸ்ரேலியாவில் வசித்து வருகிறார். தொடர்ந்தும் தொடர்பில் இருக்கிறார்.

எனது நீண்ட நாடகப் பயணத்தில் என்னோடு துணை நின்ற மொரட்டுவ பல்கலைக்கழக நடிகைகளைப் பற்றி நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன். லண்டனில் எனது ஆரம்ப கால நாடக முயற்சிகளில் இணைந்து பணியாற்றிய சுகுணசபேசன், மு. நேமிநாதன், ரெங்கன் தேவராஜா, ஜனார்த்தனன், ந. கமலகாந்தன், ராஜேந்திரன், சாந்தகுணம், ஞானஸ்கந்தன், லக்ஷ்மி, திவாகரன், பத்மா சிவகுமார், சிறீக்குமார் போன்றவர்களையும் தற்போது என்னோடு துணை நிற்கும் சிவசுப்ரமணியம், நியூட்டன், சிவபாலன், மாலா, சோமா ஈசன், வனஜா, அனுக்ஷா ஆகியோருக்கும் நான் நன்றிகூறக்கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

கனடாவில் வசிக்கும் எனது ஊரவரும் நெருங்கிய நண்பரும் எழுத்தாளருமான ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன் இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை எழுது முயற்சிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுத்து வருபவர். அவர் இலங்கையில் இருந்தபோது நான் நெறிப்படுத்திய சில நாடகங்களின் பிரதிகளை அவர் பாதுகாத்து வைத்திருந்தார். எனது வீட்டில் இருந்த பிரதிகள் இல்லாமல் போனபொழுது அவரிடமிருந்த பிரதிகள்தான் எனக்கு மீள்தயாரிப்புகளுக்கு உதவின. கனடாவில் நடைபெற்ற எழுது நாடகவிழாக்களை சாத்தியப்படுத்தியவரும் அவரே. எனது நூலாக்க முயற்சிகளுக்கு மிக உறுதுணையாக இருந்துள்ளார்.

எனது நாடகப் பயணத்தில் துணை புரிந்தவர்களில் ஊடகத்துறையில் இருப்பவர்கள் பலரும் அடங்குவர். ஈ.கே. ராஜகோபால் 70களில் இருந்து இன்றுவரை எழுது நாடக முயற்சிகளுக்கு ஆதரவாக இருந்து வருகிறார். இலங்கையில் நான் நாடகங்களை மேடையேற்றிய காலங்களில் பொதுவாக எல்லாப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், ஆதரவு வழங்கியிருந்தன. தினகரன் பத்திரிகை ஆர். சிவகுருநாதன், வீரகேசரி பொன். இராஜகோபால் சிரித்திரன் ஆசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் போன்றவர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். புலம்பெயர் நாடுகளில் சன்றைஸ் வானொலி, தீபம் தொலைக்காட்சி, கனடாவில் டி.பி.எஸ் ஜெயராஜ், கனேடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் - இளைய பாரதி ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். இது தவிர பல சிறுவர் நாடகங்களை நான் தயாரிப்பதற்கும் மேடையேற்றுவதற்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்த லண்டன் பிரென்ட் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கும் நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

பரணீ:

இன்றைய ரசிகர்கள், பார்வையாளர்களின் எதிர்பார்ப்பு என்ன?

க.பாலேந்திரா:

தமிழ் ரசிகர்களின் எதிர்பார்ப்பு நாட்டுக்கு நாடு வேறுபட்டிருப்பதை நான் அவதானித்திருக்கிறேன். இப்போது தொலைக்காட்சி மற்றும் இணையத்தள நிகழ்ச்சிகள் இருந்தாலும் நேரடியாகப் பார்க்கின்ற நாடகத்திற்கு ஒரு ரசிகர் கூட்டம் எப்போதுமே இருக்கும். அன்றும் இன்றும் சிரிப்புத்தோரணங்களை மட்டுமே ரசிக்கும் ஒரு பார்வையாளர் கூட்டம் இருக்கவே செய்கிறது. அதில் சிலர் எமது நாடகங்களைப் பார்த்துவிட்டு இப்படியும் நாடகங்கள் இருக்கின்றனவா என்று அதிசயப்பட்டு பின்னர் எமது நாடகங்களுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். எப்போதுமே நவீன நாடகங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை பார்வையாளர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பான்மையினர் சினிமா மோகத்தில் இருப்பதை மறுக்க முடியாது.

பரணீ:

ஏன் உங்களது கவனம் சினிமாவை நாடவில்லை?

க.பாலேந்திரா:

எனது பதின்ம வயதில் எனக்கு சினிமாவில்தான் கூடிய நாட்டம் இருந்தது. ஒரு திரைப்பட இயக்குனராக வரவேண்டும் என்று கூட விரும்பியிருக்கிறேன். மாணவப் பருவத்தில் ஏராளமான தென்னிந்திய தமிழ்ப் படங்களையும் ஆங்கிலத் திரைப்படங்களையும் பார்த்திருக்கிறேன். கொழும்பில் மேற்படிப்பிற்காகச் சென்ற பின்னர் அங்கு நடைபெற்ற உலக திரைப்பட விழாக்களிலும் லயனல் வென்ற், பிரிட்டிஷ் கவுன்சில், அமெரிக்கன் சென்ரர் போன்ற இடங்களில் காண்பிக்கப்பட்ட நல்ல காத்திரமான திரைப்படங்களையும் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அந்த நேரங்களில் மேடை நாடகத்

தயாரிப்புகளிலும் நான் ஈடுபட்டிருந்தேன். கொழும்பில் சில சினிமா பயிற்சிப் பட்டறைகளுக்கும் சென்றிருக்கிறேன். குறிப்பாக 80களின் ஆரம்பத்தில் கொழும்பில் இருந்த ஜேர்மன் கலாச்சார நிலையத்தில் நடைபெற்ற ஒரு வார ஊடக திரைப்படப் பயிற்சிப் பட்டறையில் கலந்துகொண்டிருக்கிறேன். இதில் எழுத்தாளர்கள் எஸ். பொ. அ. யேசுராசா, போன்ற பலரும் பங்குபற்றி யிருந்தனர். லண்டனில் கூட கோல்ட்ஸ்மித் பல்கலைக் கழகத்தில் சினிமா சம்பந்தமான சில குறுகிய காலப் பயிற்சிகளில் பங்குபற்றியுள்ளேன். ஆனால் மேடை நாடகத்தின் உயிர்ப்புள்ள நேரடி அனுபவம் என்னை மேடை நாடகத்துறையில் மட்டும் ஈடுபட வைத்தது. திரைப்படம் தொழில்நுட்பம் சார்ந்ததும் பெரும் பொருட்செலவு கொண்டதுமாக இருந்ததனாலும் நான் அந்த முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை.

பரணீ:

லண்டனுக்குப் புலம்பெயர்ந்த பின் ஆரம்ப காலங்களில் உங்கள் நாடக முயற்சிகள் எவ்வாறு அமைந்தன?

க.பாலேந்திரா:

லண்டனில் ஆரம்ப காலங்களில் நாடகங்களை மேடையேற்றுவது ஒரு பெரும் சவாலாக இருந்தது. இலங்கையில் நாம் சம்பாதித்த ரசிகர் கூட்டத்தை முற்றாக இழந்து புதிய நாட்டில் புதிய சூழலில் எல்லாவற்றையுமே முதலில் இருந்து புதிதாக ஆரம்பிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருந்தோம். என்றாலும் சளைக்காமல் 1985 ஆம் ஆண்டு “பார்வையாளர்கள்” என்ற நாடகத்தை ஒரு கூட்டு முயற்சியாகப் பிரதியை ஆக்கி நான் தயாரித்தேன்.

வாழ்க்கைப் பொருளாதாரப் போராட்டம் புலம் பெயர்ந்த இடத்தில் அனைவருக்குமே பொதுவான பிரச்சினையாக அமைந்தது. வாரோட்டமான வாழ்க்கைச் சூழலில் ஒத்திகைக்கான பொது நேரத்தைக் கண்டு

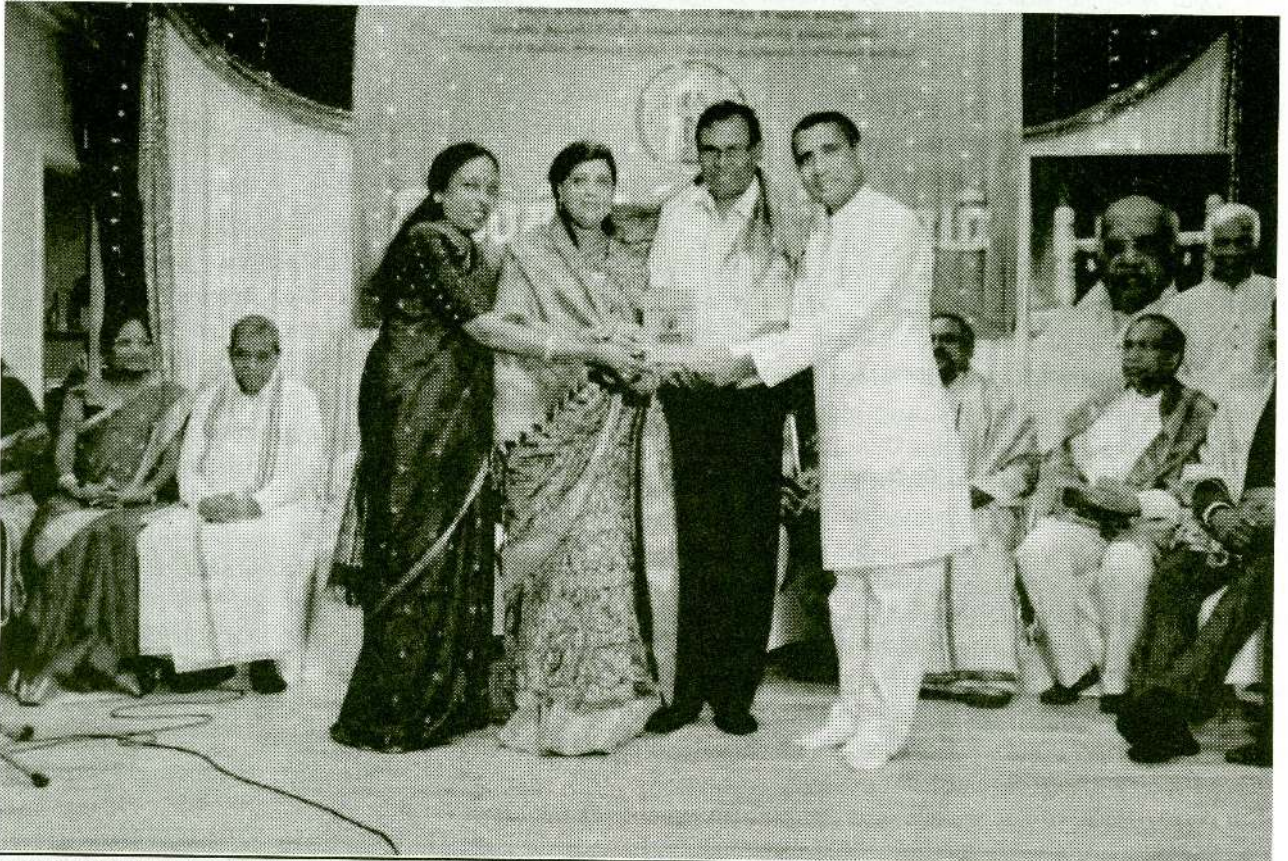
பிடிப்பது என்பது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. சுகுண சபேசன், நேமிநாதன் இருவரையும் தவிர நான் உட்பட மற்ற எல்லோருமே லண்டனில் புதிதாகக் குடியேறியவர்கள். நாம் பின்பற்றிச் செல்ல முன்மாதிரியான ஒரு தமிழ் நாடக அமைப்பு லண்டனில் நிலை கொண்டிருக்கவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் தமிழியல் நூல் வெளியீட்டு நிதிக்காக முதலாவது நாடகமாக “பார்வையாளர்கள்”, “மழை” ஆகிய நாடகங்களை மேடையேற்றினோம். இந்த நிதியில் கிழக்கிலங்கைக் கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களது “நீர் வளையங்கள்” நூல் வெளியிடப்பட்டது.

நாடக ஒத்திகைகளுக்கு வாடகைக்கு இடம் எடுப்பதே கடினமாக இருந்த வேளையில் சுகுணசபேசன் தான் வேலை பார்த்த அலுவலகத்தை மாலை வேளைகளிலும் வார இறுதி நாட்களிலும் நாம் பாவிப்பதற்கு கட்டணம் எதுவும் இன்றி ஒழுங்குபடுத்தித் தந்தார். “பார்வையாளர்கள்” நாடகத்திலும் அவர் நடித்தார். இந்த நாடகத்தில் இவருடன் ஜனார்த்தனன், ஆனந்தராணி, விஜயன், சத்தியமூர்த்தி, சுனில் (பா. சத்தியேந்திரன்) மூர்த்தி, ராஜ்குமார், ரெங்கன் தேவராஜன், டேவிட், கிருபானந்தன், செல்வி சிதம்பரநாதன் ஆகியோர் பங்குபற்றியிருந்தனர். இவர்களில் என்னோடு இலங்கையில் நாடக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்கள் சத்தியமூர்த்தி, ஆனந்தராணி, ராஜ்குமார் மட்டுமே. மற்றவர்கள் எனக்குப் புதியவர்கள். இவர்களில் பலரை ராஜ்குமாரே நாடகக் குழுவில் இணைத்தவர். “மழை” நாடகத்தில் என்னுடன் சட்டத்தரணி மு. நேமிநாதன், ரெங்கன் தேவராஜன், ஆனந்தராணி ஆகியோர் நடித்தனர். நேமிநாதன் ஆரம்பத்தில் எமது நாடக முயற்சிகளுக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்த ஒருவர். அவர் எழுதிய ஒரு நாடகப்பிரதியை நான் லண்டன் தமிழ்

மாணவர் அமைப்பிற்காக நெறிப்படுத்தியிருந்தேன். அதில் பாடகர் மாணிக்கம் யோகேஸ்வரன், தற்போது ஊடகவியலாளராக இருக்கும் நடா மோகன் மற்றும் பலர் பங்குபற்றியிருந்தனர்.

80களின் நடுப்பகுதியில் லண்டனில் தமிழ் ஊடகங்கள் எதுவுமே இருக்கவில்லை. கைத்தொலை பேசி இல்லாத காலம். தமிழ் கணனி, அச்ச வசதி எதுவுமே இல்லை. பார்வையாளர்களுக்கு நாடக மேடையேற்றும் பற்றி எப்படி அறிவிப்பது என்பதே பெரும் பிரச்சினை. முதலாவது நிகழ்ச்சி பற்றி ஒரு துண்டுப் பிரசுரத்தை இலங்கையில் இருந்து ஞாயிறு தோறும் வரும் தமிழ்ப் பத்திரிகையில் இருந்து ஒவ்வொரு எழுத்தாக வெட்டி ஒட்டித் தயாரித்து பிரதி செய்து அதனை அப்போது இங்கிருந்த இரண்டு கோவில் களுக்கு வரும் மக்களுக்கு விநியோகித்தோம். அப்போது கோயில்கள் மட்டுமே தமிழ் மக்கள் கூடும் இடமாக இருந்தது. நண்பர்கள், உறவினர்களைத் தொடர்பு கொண்டு தெரியப்படுத்தினோம். தமிழ் மக்கள் தொகை குறைவாக இருந்த நேரத்தில் இந்த நிகழ்ச்சிக்கு சுமார் 300 பேர் அளவில் வந்திருந்தார்கள். இந்த நிகழ்ச்சியின் வெற்றி என்னைத் தொடர்ந்து நாடகங்களை மேடையேற்ற ஊக்கம் தந்தது. படிப்படியாக நாடகங்களைத் தொடர்ந்து மேடையேற்றியபோது எமக்கான ஒரு ரசிகர் கூட்டம் உருவானது.

இதனைத் தொடர்ந்து 1986இல் பேராசிரியர் இந்திரா பார்த்தசாரதி எழுதிய “பசி” நாடகத்தை நான் தயாரித்தேன். இதில் நானும் ஆனந்தராணியும் நடித்தோம். இதே ஆண்டில் ஈழத்துக் கவிஞர்கள் பல்வேறு காலங்களில் எழுதிய பல்வேறு கவிதைகளைத் தொகுத்து “கவிதா நிகழ்வு” என்ற பெயரிலும் பின்னர் சில புதிய கவிதைகளைச் சேர்த்து புதிய நடிப்புகள் சிலரையும்

இணைத்து “எளிகின்ற எங்கள் தேசம்” என்ற தலைப்பில் கவிதா நாடக நிகழ்வாக மேடையேற்றி னோம். இதில் கவிதைகள் அரங்கப் பார்வைப் படிமங் களாக பாடல்கள், நடனம், ஊமம், பின்திரையில் ஓவியம் என காட்சிப்படிமங்களாக அளிக்கை செய்யப்பட்டது. இந்த வடிவத்தினை நான் தமிழில் முதலில் அறிமுகப் படுத்தினேன்.

இலங்கையின் போர்க்காலக் கவிதைகள் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டதுடன் போருக்கு முந்திய ஈழத்தவர்களின் வாழ்வும் போர்க்கால வாழ்வும் ஒரு சிறுவனை மையமாகக் கொண்டு அவனுடைய பார்வையில் வெளிப்படுவதாக அமைந்த ஆற்றுகை இது.

நோர்வே, சுவிற்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் பிற கலாச்சார முயற்சிகளுக்கு அரச ஆதரவு இருக்கிறது. ஆனால் லண்டனில் நிலைமை வேறு. மண்டப வாடகை மற்றும் இதர செலவுகளை தமிழ் மக்களின் ஆதரவுடனும் சில வர்த்தகர்களின் ஆதரவுடனும் தான் இன்றும் நாம் முன்னெடுத்து வருகிறோம்.

பரணீ:

உங்களுடைய Master Piece நாடகமாக நீங்கள் கருதுவது?

க.பாலேந்திரா:

“கண்ணாடி வார்ப்புகள்” நாடகம். எனது சொந்த வாழ்க்கைக்கு பல விதங்களிலும் மிகவும் நெருக்கமான நாடகம் இது. எமது மேடையளிக்கையும் எனக்கு மிகவும் முழுத்திருப்தியைத் தந்த நாடகம். ஒவ்வொரு முறை மேடையேறும்போதும் இந்த நாடகத்தின் ஆழத்தையும் அழகையும் கவித்துவத்தையும் பாத்திர வார்ப்பின் நுணுக்கத்தையும் புதிதாக உணர்கிறேன். 45 ஆண்டுகள் கடந்தும் இன்றும் பேசப்படும் இந்த நாடகம் 1978இல் முதலில் இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்டு பின்னர் லண்டனில் 1999இலும் 2018இலும் மீளத் தயாரிக்கப்பட்டு நோர்வே, கனடா, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளிலும் மேடையேறியது. இலங்கை வானொலியில், வானொலி ஒலிபரப்பிற்கான சில மாற்றங்களுடன் 1979இல் முதலில் ஒலிபரப்பாகி, பின்னர் பல தடவைகள் மீள் ஒலிபரப்புச் செய்யப்பட்டது.

1982இல் இலங்கை தேசிய தொலைக் காட்சியான ரூபவாஹினியில் முதல் தமிழ் நாடகமாக ஒளிபரப்பாகியது. வானொலிக்கும் தொலைக் காட்சிக்கும் இதனைத் தயாரித்தவர் பி. விக்னேஸ்வரன்.

பரணீ:

புதிதாக வருகின்ற நடிகர்கள், நெறியாளர்களுக்கு உங்கள் ஆலோசனைகள் என்ன?

க.பாலேந்திரா:

உண்மையான உழைப்பு ஒருபோதும் வீண் போகாது. தடங்கல்கள், சவால்கள் வரும்போது அவற்றை எதிர் கொண்டு சளைக்காமல் முன்னேறுவது அவசியம். நாடகப் பிரதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது அவை எமது வாழ்வியலைப் பேசுவவையாக இருக்க வேண்டும். யாருக்கும் சமரசம் செய்யாமல் சரியெனப்பட்டதைச் செய்து முடிக்கும் மனத்திடமும் மனோபலமும்

அவசியம். நாடகம் என்பது மனிதர்களை இணைப்பது. சகமனித ஊடாட்டம் இதில் முக்கியமானது. மனிதர்களைப் புரிந்துகொண்டு அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் ஒரு தனித்துவம் உண்டு. அதனையும் உள்வாங்கி அதற்கேற்ப புரிந்துணர்வுடன், பொறுமையுடன் செயற்பட வேண்டும். தொடர்ச்சியான இயக்கம் தகுந்த பலனைக் கொடுக்கும். இந்த ரீதியில்தான் என்னுடைய நாடகச் செயற்பாடுகள் ஐம்பது வருடங்களாகத் தொடர்கிறது.

பரணீ:

நீங்கள் பெற்ற விருதுகள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

க.பாலேந்திரா:

நான் இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் விருதுகளுக்காக அரச விழாக்களிலோ போட்டிகளிலோ ஒருபோதும் கலந்து கொண்டதில்லை. விருதுகளுக்கு விண்ணப்பித்த தும் இல்லை. நான் புலம்பெயர்ந்த பின்னர் 1985இலும் 1987இலும் மட்டும் லண்டன் பாரதிய வித்ய பவன் அழைப்பின் பேரில் பன்மொழி நாடகவிழாவில் கலந்து கொண்டு சிறந்த நாடகம், சிறந்த நெறியாளருக்கான விருதுகள் உட்பட நான்கு விருதுகளைப் பெற்றோம். அமைப்புகள் தாங்களாகவே எனது செயற்பாடுகளைக் கௌரவிக்கும் முகமாக சில விருதுகளை வழங்கியபோது அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளேன். அந்த வகையில் ஈழகேசரி விருது (1994) கனேடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன விருது (2000) லண்டன் பிறென்றர் தமிழ்ச் சங்க விருது (2001) சிவயோகம் விருது (2003) தமிழினி விருது (2004) கனடா சுயாதீன திரைப்படக் கழகத்தின் அகேனம் விருது (2008) கனடா தமிழர் தகவல் விருது (2012) லண்டன் சைவமுன்னேற்றச் சங்க விருது (2017) பிரான்ஸ் நாட்டின் இலங்கைப் பழைய மாணவர் சங்க விருது (2018)

பரணீ:

எதிர்காலத்தில் தயாரிக்க இருக்கும் நாடகங்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

க.பாலேந்திரா:

2020இல் இலங்கைக்கு வந்து “யுகதர்மம்”, “சமூக விரோதி” ஆகிய நாடகங்களைத் தயாரிக்கத் திட்டமிட்டிருந்தேன். ஆனால் கொரோனா தடுத்துவிட்டது. அதற்கான சில ஆயத்தங்களையும் செய்திருந்தேன். இவ்வருடம் இலங்கை சென்றபோது கொழும்பில் இருந்த ஊடகம் ஒன்று எங்களை நேர்காணல் செய்த பின்னர் எமது மேடையேற்றத்திற்கு ஆதரவு வழங்குவதாகவும் எம்மை அங்கு வந்து நாடகத்தைத் தயாரித்து மேடையேற்றுமாறும் அழைப்பு விடுத்ததுள்ளது. கொரோனா காலத்தில் முடக்கப்பட்ட எமது செயற்பாடுகள் தற்போதுதான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நடைபெற ஆரம்பித்துள்ளன.

முதலில் லண்டனில் மீள் தயாரிப்பாக அதிகம் மேடையேற்றப்படாத “மரணத்துள் வாழ்வு” நாடகத்தையும் “சமூக விரோதி” நாடகத்தையும் மேடையேற்ற எண்ணியுள்ளேன். நான் மொழிபெயர்த்த ஒரு குறு நாடகம் “எக்ஸ்யூ”. இதனையும் தயாரிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளேன்.

பரணீ:

இன்றைய சினிமாக்களும் தொலைக்காட்சி நாடகங்களும் நாடகக்கலையை அழித்து வருகின்றது என்ற கருத்து பற்றி உங்கள் கருத்து?

க.பாலேந்திரா:

வர்த்தக சினிமாவை விட சின்னத்திரைதான் கூடுதலான ஆபத்தானது என்று நான் நினைக்கிறேன். இவை வீட்டுக்குள்ளேயே வந்துவிடுகின்றன.

குறிப்பாக தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் என்ற பெயரில் தயாரிக்கப்படும் வர்த்தக நோக்குடைய சீரியல்கள் எமது மக்களை அதற்கு அடிமைப்படுத்தி மிக மோசமான ரசனையை வளர்த்து வருகின்றன. என்றாலும் நல்ல மேடை நாடகங்களுக்கு குறிப்பிட்ட பார்வையாளர் கூட்டம் இருந்துகொண்டே இருக்கும். இதனைத் தொடர்ச்சியான மேடையேற்றங்கள் மூலம் வளர்த்தெடுக்கலாம்.

பரணீ:

ஒரு நடிகன் நாடகத்தை நடப்பதன் மூலம் அடையும் இன்பம் யாது?

க.பாலேந்திரா:

இதனை சொல்லி விளங்கப்படுத்த முடியாது என்று கருதுகிறேன். அனுபவித்து உணர் வேண்டும். இரத்தமும் சதையுமாக பார்வையாளர்கள் முன் நேரடியாக நிகழ்த்தப்படும் உணர்ச்சித் தகிப்பு நிலை ஒரு அற்புதமான அரங்க அனுபவம். இதில் சுவை அறிந்தவர்கள் அரங்கை விட்டுப் போவதில்லை.

பரணீ:

எதிர்கால உங்கள் நாடகச் செயற்பாடுகள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

க.பாலேந்திரா:

நாடக ஆற்றுகைகளுடன் எனது நாடக முயற்சிகள் பற்றிய முழுமையான ஆவணப் பதிவுகளையும் வெளிக்கொண்டுவரத் திட்டமிட்டுள்ளேன்.

தற்போது எமது நாடக முயற்சிகள் பற்றிய பதிவுகள் முழுமையற்றதாகவும் தகவல் பிழைகள் அடங்கியதாகவும் உள்ளன.

இவற்றுள் பாடத் திட்டங்களும் அடங்கும். நாடக ஆற்றுகையாளர்களே ஆய்வாளர்களாகவும் பாடத் திட்டங்களை வகுப்பவர் களாகவும் இருக்கும் பட்சத்தில் ஒரு தலைப்பட்டமான, உண்மைக்குப் புறம்பான பதிவுகளுக்குக் காரணமாக இது அமைந்துள்ளது என்று நான் நம்புகிறேன்.

பதிவுகளை மேற்கொள்ளும் போது அவை நேர்மையாகவும் பாரபட்சமின்றி ஆதாரங்களுடன் காலக்கிரமப்படி பதியப்பட வேண்டும். அப்படி அமைந்தால்தான் உண்மையான தகவல்கள் அடுத்த சந்ததியினருக்குப் போய்ச் சேரும். எனது நாடக முயற்சிகள் பற்றி பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வந்த குறிப்புகள், விமர்சனங்களின் மூலப் பிரதிகள் மற்றும் துண்டுப்பிரசுரங்கள், நாடக மலர்கள் எனது சேகரிப்பில் உள்ளன. இவற்றை நூலாக்கும் பணியில் இப்போது ஈடுபட்டு வருகிறேன். இதுதான் எதிர்காலத்தில் எனது முக்கியமான பணியாக அமையவுள்ளது. அந்த வகையில் இதன் ஆரம்ப முயற்சியாக இவ்வாண்டு எனது இரண்டு நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

பரணீ:

புலம்பெயர் தேசத்தில் உங்கள் நாடக ஆற்றுகைகள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

க.பாலேந்திரா:

வெறெந்தத் தமிழ் நாடகக் குழுவையும் விட பல நாடுகளுக்கும் சென்று நாடகங்களை நிகழ்த்திய நாடகக் குழு எம்முடையது. நாம் இருக்கும் அந்நியச் சூழலில் நாடகங்களை நிகழ்த்துவதே பெரும் சவால். அதிலும் நாடு விட்டு நாடு சென்று நாடகங்களை மேடையேற்று வது அதைவிட சிரமமானது. ஆரம்பத்தில் விசா கெடு பிடிகள், குழுவினர் எல்லோரும் ஒரே நேரத்தில் பணி யிடத்தில் லீவு எடுப்பதில் உள்ள சிக்கல்கள், பயணச் செலவைச் சமாளிக்க வேண்டிய தேவை, மொழிப்பிரச் சினை என்று இன்னும் பல நடைமுறைச் சிக்கல்களுக்கு முகம் கொடுத்தே எமது நாடகப் பயணங்கள் அமைந்தன.

1993இல் லண்டனில் இருந்து எமது முதல் வெளிநாட்டுப் பயணம் நிகழ்ந்தது. நெதர்லாந்து நாட்டில் “மழை”, “எளிகின்ற எங்கள் தேசம்” ஆகிய நாடகங்களை மேடையேற்றினோம். அதனைத் தொடர்ந்து 1997இலும் 2016இலும் மீண்டும் நெதர்லாந்தில் எமது நாடகங்கள் மேடையேறின. 1994இல் சுவிற்சர்லாந்தில் சூரிச், பாசல், பேர்ண், சென்.காலன் ஆகிய மாநிலங்களில் ஐந்து நாடக விழாக்களை நடத்தியிருந்தோம். நான் நெறிப் படுத்திய 9 நாடகங்களையும் “காசசகரம்” ஈழத்து மெல்லிசை நிகழ்ச்சியையும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒரே மாதிரி இல்லாமல் வெவ்வேறு ஒழுங்கில் நிகழ்த்தினோம். சுமார் 20 பேர் இந்த நிகழ்ச்சிக்காக லண்டனில் இருந்து பயணம் ஆனோம்.

புலம்பெயர் தேசத்தில் ஒரு குழுவினர் ஒரு நாடகத்தை ஒத்திகை செய்து தயார் படுத்துவதே சிரமமான காரியம். வெவ்வேறு சுவை கொண்ட ஒன்பது நாடகங்களையும் ஒரே நேரத்தில் ஒத்திகை பார்த்து நேர்த்தியான அளிக்கைக்குத் தயார் படுத்தி மேடையேற்றுவது பெரும் சவால். அதிலும் வெவ்வேறு தொழில் புரியும் தன்னார்வத் தொண்டர் களை இணைத்து இவ்வாறான ஆற்றுகைகளை நிகழ்த்தியதை இப்போது நினைத்துப் பார்க்கும்போது எனக்கே பிரமிப்பாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் கணிசமான பார்வையாளர்கள் திரண்டிருந்தனர்.

“மழை”, “பசி” ஆகிய நாடகங்களை எழுதிய இந்திய நாடக ஆளுமை பேராசிரியர் இந்திரா பார்த்தசாரதி அவர்கள் இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சாட்சியாக பத்து நாட்களும் எம்மோடு பயணித்து இவ்வாறு பதிவு செய்திருந்தார்.

“வெளிநாடுகளில் வாழும் இலங்கைத் தமிழர்கள் பாலேந்திராவின் நவீனத் தமிழ் நாடகங்களுக்குக் கொடுக்கும் வரவேற்பு எனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.

இதை 1994இல் அவர் குழுவுடன் நான் சுவிஸ் நாட்டிற்குச் சென்றபோது பார்க்க முடிந்தது.”

வெளிநாடுகளில் நான் கூடுதலாக நாடகங்களை மேடையேற்றிய நாடு கனடாவாகும். 1994இல் எமது முதலாவது நாடக விழா அங்கு நடைபெற்றது.

ஐந்து நாடகங்களை மேடையேற்றியிருந்தோம். அதனைத் தொடர்ந்து 97இல் அரங்காடல் நிகழ்வில் நான்கு நாடகங்களையும், தொடர்ந்து நடைபெற்ற விமர்சன நிகழ்வில் ஒரு நாடகத்தையும் மேடையேற்றியிருந்தோம். பின்னர் 2000ஆம் ஆண்டிலும் 2015இலும் கனடாவில் எமது நாடகங்களை மேடையேற்றியிருந்தோம்.

பார்வையாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் இலங்கைக்கு அடுத்தபடியாக கூடுதலான பார்வையாளர்கள் நாடகம் பார்க்க வந்தது கனடாவில்தான். கனடா நாட்டில் வசிக்கும் நாடகரும் எழுத்தாளருமான துஷி ஞானப்பிரகாசம் “தாய்விடு” 2012 இல் என்னுடனான நேர்காணலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“புலம்பெயர்ந்த நாடுகள் எங்கும் பல்வேறு நாடக அமைப்புக்கள் தோன்றி வளர உங்கள் நாடகப்பணி உந்துசக்தியாகவும் முன்னுதாரணமாகவும் இருந்திருக்கிறது. உதாரணமாக கனடாவின் மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவையும் அது உருவாக்கிய அல்லது அடையாளம் காட்டிய பல நாடகங்களையும் தொடர்ந்து அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட நாடக அமைப்புகளையும் கூறலாம்.”

1995இல் பிரான்ஸ் நாட்டில் இரண்டு நாள் நாடக விழாவினை நடத்தியிருந்தோம். தொடர்ந்து 2016இல் இரு தடவைகளும் 2018இல் இரு தடவைகளும் எமது நாடகங்களை அங்கு மேடையேற்றியுள்ளோம். நோர்வே நாட்டில் 1995ஆம் ஆண்டு இரண்டு நாள் நாடக விழாவினை நடத்தியிருந்தோம். பின்னர் 1996இலும் 1999இலும் எமது நாடகங்களை நிகழ்த்தியிருந்தோம். ஜேர்மன் நாட்டில் 2003 இல் எமது நாடகவிழா நடைபெற்றது.

1996இல் ஒஸ்ரேலியாவில் சிட்னி, பிரிஸ்பேர்ண், மெல்பேர்ண் ஆகிய நகரங்களில் எமது நாடக விழாக்கள் நடைபெற்றன. மிகக் குறைந்த நடிக்களுடன் நீண்ட தூரம் பயணம் செய்து ஒரே மேடையில் ஐந்து நாடகங்களை நிகழ்த்தியது ஒரு சவாலான விடயம். மெல்பேர்ணில் நாடக விழாவைத் தொடர்ந்து மெல்பேர்ண் கலைவட்டம் நடத்திய நிகழ்விலும் ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்றியிருந்தோம்.

ஒஸ்ரேலியாவில் எமது நாடகவிழாவினைப் பார்த்த எழுத்தாளர் காவலூர் இராசதுரை அவர்கள் வீரகேசரி பத்திரிகையில் “நாடகம் சமுதாயத்தின் மனச்சாட்சி என்னும் உண்மையை நிலை நிறுத்திய பெருமைக்குரியவர்களில் க. பாலேந்திராவின் மூச்சில் இயங்கும் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக் கழகத்தினர் முக்கியமானவர்கள்” என்று பதிவு செய்துள்ளார்.

2010ஆம் ஆண்டு சென்னையில் த ஸ்பேசல் என்ற அரங்கில் எமது நாடகவிழா நடைபெற்றது. “மழை”, “பிரத்தியேகக் காட்சி” ஆகிய நாடகங்களை மேடையேற்றியிருந்தோம்.

சூத்துப்பட்டறை, மூன்றாம் அரங்கு ஆகிய நாடக அமைப்புகளின் ஆதரவில் இடம்பெற்ற இந்த நாடக நிகழ்விற்கு ந. முத்துசாமி, பேராசிரியர் இந்திரா பார்த்தசாரதி, ஞானி போன்ற நாடக ஆளுமை களுடன் நாடகம், இலக்கியம், திரைப்படங்களைச் சேர்ந்த பலரும் வந்து சிறப்பித்தனர்.

பார்வையாளர்கள் நாடகம்

இந்த நாடகம் 9-11-1985 அன்று லண்டனில் உள்ள அன்சன் மண்டபத்தில் தமிழியல் நூல் பிரசுர நதிக்காக க. பாலேந்திரா நெறியாள்கையில் மேடையேறியது. லண்டனில் இவர்களது முதல் முயற்சி இது. இந்த நாடகப்பிரதியை பாலேந்திரா நாடகப் பட்டறை மூலம் நடிக்கர்களுடன் கூட்டாக ஆக்கினார். பாதல் சர்க்காரின் ஊர்வலம் என்ற நாடகத்தின் அடிப்படையில் பிரதி ஆக்கப்பட்டது. இந்த நாடகம் லண்டனில் ஆறு தடவைகள் மேடை கண்டது. 1985 இல் லண்டன் பாரதிய வித்யா பவன் நாடாத்திய பல்மொழி நாடக விழாவில் சிறந்த நாடகம், சிறந்த நெறியாளர் உட்பட நான்கு விருதுகளைப் பெற்றது. இந்த நாடகத்தின் மூலம் பெறப்பட்ட நிதியில் ஈழத்து கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களது "நீர் வளையங்கள்" தொகுப்பு வெளியானது.

(மணி அடிக்கிறது. கோரஸ் 1,2,3,4,6 பார்வையாளர்களுடன் கலந்து ஆசனங்களில் உட்காருகிறார்கள். ஒளி அணைகிறது.)

ஒன்று : என்ன நடந்தது? ஏன் லைற் நூர்ந்தது?

இரண்டு : Fuse போட்டுதா?

மூன்று : இதென்னப்பா... சீ... சீ...

நான்கு : இல்லை. இது ஆரோ வேணுமெண்டு செய்திருக்கு

இரண்டு : கவனம்...

ஆறு : ஒண்டுமே தெரியேல்லை... என்ன நடக்கப்போகுதோ!

ஒன்று : ஏய்! என்னிலை இடறுப்படாதை. பாத்து நட.

இரண்டு : என்னெண்டு நான் இருட்டிலை நடக்கிறது? நான் என்ன புகனையா

மூன்று : கொஞ்சம் தள்ளப்பா, சும்மா மரக்கட்டைமாதிரி நிக்காமல்..

நான்கு : எந்தக் கிடங்குக்குள்ளை காலை வைக்கிறனோ தெரியேல்லை

ஆறு : ஒண்டுமே தெரியேல்லை. என்ன நடந்தது? (மரண ஓலம்)

ஒன்று : என்ன... என்ன அது?

இரண்டு : ஆர் கத்தினது?

மூன்று : கொலை. கொலையாத்தான் இருக்கவேணும்.

நான்கு : இல்லை, இல்லை. ஆரோ கிடங்குக்குள்ளை காலை வைச்சிருப்பாங்கள்

மூன்று : இது கொலை தான்

ஆறு : ஒளி... ஒளி... லைற்றைப் போடுங்கோ

ஒன்று : ஆரிட்டையும் ரோச் இருக்கா... ரோச்?

இரண்டு : இங்கை ஆர் ரோச் கொண்டு திரியப் போகினம்

மூன்று : நெருப்புப் பெட்டி? இல்லாட்டி லைற்றர்?

நான்கு : எதாவது கொளுத்துங்கோவன்

இரண்டு : ஂஅமுமந பண்ணுற ஆக்கள் இல்லையா?

ஆறு : ஏன் இண்டைக்கு வெளிக்கிட்டு வந்தன் சீ... (தீக்குச்சி வெளிச்சம் பரவுகிறது)

ஒன்று : எனக்கு ஒருத்தரையும் தெரியேல்லை

இரண்டு : ஆரோ கத்தினது. ஆரோ ஓராள் இருக்கவேணும்

மூன்று : ஆரோ ஓராள் செத்திருக்கவேணும்

நான்கு : இல்லை... இல்லை... ஆரோ கிடங்குக்குள்ள

விழுந்திருக்கவேணும். நோட்டை எல்லாம் கிண்டியிருக்கிறாங்கள்.

மூன்று : ஆரையோ சாக்கொண்டு போட்டு. பிரேதத்தைக் கொண்டு போட்டாங்களோ?

ஆறு : நான் வீட்டை போப்போறன் ஂயோ வீட்டை... (Army Officer ன் குரல்)

ஒபிசர் : ஏய்! என்ன நடக்குது?

(மண்டபத்தின் பின்பகுதியிலிருந்து முன்பகுதி வரை இருதடவை வேகமாக நடக்கிறார்?)

இரண்டு : ஆரோ அவலமாக கத்தினாங்கள்

மூன்று : ஆரோ கொல்லப்பட்டிருக்க வேணும்.

நான்கு : இல்லை. இல்லை உயிரோடை இருக்க வேணும் கிடங்குக்குள்ளை

இரண்டு : இல்லை. கொலை செய்யப்பட்டு உடம்பையும் கொண்டு போட்டாங்கள்

ஆறு : பொலீஸ்... பொலீஸ்...

ஒபிசர் : நிப்பாட்டுங்கோ!

(ஒளி வருகிறது. அமைதி)

ஒபிசர் : யார் கொலை செய்யப்பட்டது

(எல்லோரும் தேடுகிறார்கள்)

ஒபிசர் : ஒருத்தரும் கொல்லப்படேல்லை.

(சலசலப்பு)

ஒன்று : ஆனால் நாங்கள்...

மூன்று : கொலையாத்தான் இருக்கவேணும்

நான்கு : கிடங்குக்குள்ளை வழக்கி விழுந்திருக்கவேணும்

ஆறு : இதென்ன கரைச்சல்

(ஒபிசர் அமைதியாக்குகிறார்)

ஒபிசர் : மண்ணாங்கட்டி. பொய் வதந்திகள். எல்லாரும் வீட்டுக்குப் போங்கோ

(ஒருவர் மேடையின் நடுவே விழுகிறார். எல்லோரும் மேடையை நோக்கி ஓடுகிறார்கள்)

ஒன்று : அங்கை அவன் தான்.

இரண்டு : நான் சொன்னன். கத்தினது.
 மூன்று : நான் உனக்குச் சொன்னான் ஒரு கொலையெண்டு.
 நான்கு : கிடங்குக்குள்ளே விழுந்து செத்திருக்கலாம்.
 ஆறு : ஐயோ அம்மா...
 ஒபிசர் : அமைதி!

ஒருத்தரும் கொல்லப்பட்டேல்லை
 எல்லாரும் வீட்டுக்குப் போகலாம்

கோரஸ் : ஆனால்...

ஒபிசர் : எல்லாரும் வீட்டுக்குப் போகலாம் நான் சொல்லுறன்.
 (சின்னவன் எழுந்து வருகிறார். முன்குகிறார்)

சின்னவன்: நான் கொல்லப்பட்டேன். நான் இங்கை இருக்கிறன்.

நான்... நான்தான் கொல்லப்பட்டேன். இங்கை,
 நான். நான்தான். அவர்கள் என்னைக்
 கொன்றார்கள். இப்ப நடந்தது.

இப்பொழுது இந்த நிமிடம் கொல்லப்பட்டேன். இன்று
 நான் கொல்லப்பட்டேன். நேற்று நான் கொல்லப்
 பட்டேன். முந்திய நாட்களில் கொல்லப்பட்டேன்.
 அதுக்கு முந்திய, முந்திய நாட்களில் கொல்லப்
 பட்டேன். போன கிழமை, போன மாதம், போன
 வருஷம். ஒவ்வொரு நாளும் கொல்லப்படுகிறேன்.
 கொலை ஒவ்வொரு நாளும். மரணம் ஒவ்வொரு
 நாளும். நாளையும் கொல்லப்படுவேன். மறுநாளும்,
 அடுத்த நாளும். அடுத்த மாதம் அடுத்த வருடம்

நான்... நான்... என்னை உங்களுக்குத் தெரியுதா?
 நான் இங்கை இருக்கிறன். நான் கொல்லப்பட்டேன்.
 இறந்து விட்டேன். ஒவ்வொரு நாளும் கொல்லப்
 பட்டேன். ஒவ்வொரு நாளும் கொலை. ஒவ்வொரு
 நாளும் கொலை. சிறீலங்காவிலை, தென்னாபிரிக்கா
 விலை, தென் அமெரிக்காவிலை, உலகத்திலை.

(மயான யாத்திரைப் பாடல்)

(இறந்தவரைச் சுமந்தபடி மரண ஊர்வலம்
 போகிறது)

கதை சொல்பவர் : யாத்திரை. மயான யாத்திரை. ஊர்வலம்.

ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம். புனித யாத்திரை. புனிதமற்ற
 யாத்திரை. யாத்திரையில்லாத யாத்திரைகள்,
 வாருங்கள், வாருங்கள். ஊர்வலம் போய்கொண்டிருக்க
 கிறது. சீக்கிரம் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள்
 ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொள்ளுங்கள். வாருங்கள்,
 வாருங்கள். வந்து அமருங்கள். ஊர்வலம் உணவுக்
 காக, உடைக்காக, புரட்சிக்காக, இராணு அமைப்புக்
 காக. யாத்திரை. அகதிகள் யாத்திரை, விழா யாத்திரை
 யாத்திரை...யாத்திரை...

கோரஸ் : யாத்திரை... யாத்திரை... யாத்திரை... யாத்திரை

(குழப்பமான ஒலிகள் எழும்பித் தேய்கின்றன. பூபாள் இசை)

ஒன்று : மனிதன் பூவுலகின் மகோன்னத பிறவி

இரண்டு : மனிதன்

கோரஸ் : மனிதன்

மூன்று : பூமி

கோரஸ் : பூமி

நான்கு : மனிதனின் பிறப்பு, உயர்ந்த பிறப்பு

கோரஸ் : உன்னத பிறப்பு

ஒன்று : மனிதன்

கோரஸ் : மகோன்னத பிறவி

ஒன்று : அ...ம்...மா... அம்மா

அ...ம்...மா... அம்மா

இரண்டு : மூன்று ஒன்றுகள் சேர்ந்தால் மூன்று

இரண்டு மூன்றுகள் ஆறு

மூன்று மூன்றுகள் ஒன்பது

மூன்று : தசரதருக்குக் குழந்தைகள்

ராமன், லட்சுமணன்...

நான்கு : Baa Baa Black Sheep, Have you any wool?

ஐந்து : இலங்கையின் பெரிய ஆறு, மகாவலி

கோரஸ் : தாம் தித்தாம்... தெய் தெய்...

ஒன்று : இலங்கையின் பிரதான ஏற்றுமதி. தேயிலை

இரண்டு : $S = ut + \frac{1}{2}ft^2$

மூன்று : உற்பத்தியின் அடிப்படை அம்சங்கள்

நிலம், ஊழியம், முதல், நிர்வாகம்

நான்கு : எமது நாட்டு நிர்வாகம் பாராளுமன்ற

ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

கோரஸ் : தத்தித்தாம் தெய்ய, தித்தித்தெய்யா தெய்ய

ஒன்று : பெரியவர்களுக்கு மரியாதை கொடு.

இரண்டு : ஒரு கன்னத்தில் அடித்தால் மறு கன்னத்தைக் காட்டு

மூன்று : வெய்யிலுக்குள்ளே போனால் காய்ச்சல் வரும்.

நான்கு : அரபியல் ஒரு சாக்கடை

கோரஸ் : தத்தித்தாம் தெய்ய தித்தித் தெய்யா தெய்ய

ஒன்று : ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கையில் தொழில் மந்திரி
 சொன்னார்...

இரண்டு : "இந்த வருடம் விற்பனை வரி அதிகரிக்கிறது" வர்த்தக
 மந்திரி

மூன்று : இளைஞனின் சடலம், அடையாளம் காணப்பட
 வில்லை.

நான்கு : இந்தக் கேள்வி U.N security councilஇல் விவாதிக்கப்
 படலாம்.

ஒன்று : ஜனாதிபதி மாளிகையில்

ஒரு சுவாரஸ்யமான சம்பவம்.

ஐந்து : சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் கடைப்பிடிக்கவில்லை
 என்ற குற்றச்சாட்டை மறுக்கிறார் மந்திரி

ஒன்று : கௌரவ மந்திரி சொன்னார்...

இரண்டு : அதி கௌரவ மந்திரி சொன்னார்...

மூன்று : மாண்புமிகு மந்திரி சொன்னார்...

நான்கு : அதி உத்தம ஜனாதிபதி சொன்னார்...

கோரஸ் : இனிமேலும் இதனைச் சகித்துக்கொள்ள முடியாது.
 பூண்டோடு நசுக்கி விட வேண்டும்.

Hei hoop!

(அணிவகுப்பு, துப்பாக்கிச் சூடு)

ஆண் : நினைச்சப்பாரும். நான் இந்த வேலையிலை 21
 வருஷம். இந்த Section க்கு 3 வருடம் நான்தான்
 incharge. உண்மையில் ரெண்டு வருஷத்துக்கு முந்திக்
 கிடைச்சிருக்க வேணும். எனக்கு influence இல்லை.
 எனக்குப் பந்தம் பிடிக்கத் தெரியாது. எனக்குத் தெரியும்

அவனுக்கு எப்படி எனக்கு மேலாலை அந்த வேலை கிடைச்சதெண்டு. நான் எனக்குள்ளை சொல்லிக் கொண்டன். "பொறு பொறு" உனக்கும் ஒரு காலம் வரும் எண்டு. அப்ப பண்டா G.M ஆ வந்தான். முதல் நான் சொல்லக் கவனிக்கேல்லை பிறகு File ஐக் கொண்டு போய் இவன்ரை Delaying tactics ஐ விளக்கப்படுத்தினன். ரெண்டு கிழமையிலை ஆளுக்கு Transfer. நான் Section க்கு incharge ஆ வந்தன். பிறகு ஒரு புது G.M. அவருக்கு மச்சான்காரன்ரை influence. வந்து ஒரு மாதம் கூட ஆகேல்லை என்ரை File entries ஐப் பற்றிக் குறை சொல்லுறார். நேராச் சொன்னன். ஓம் அவருக்கு நேராச் சொன்னன். I told him straight. என்ன? போறியா? tea குடிக்கேல்லையா! ஏய் தம்பி ஒரு நிமிசும! கொஞ்சம் பொறாடாப்பா!

பெண் : ஓபிஸ் எண்டாலும் சனி ஞாயிறு மூடும். எனக்கு இங்கை ஒரு மாழடனையலம் இல்லை. காலமை தொடக்கம் நிண்ட நிலைதான். காலமை சின்னவனுக்குச் சாப்பாடு கட்டிக் குடுக்க வேணும். பிறகு மத்தியானம் அவர் வந்திடுவார். பிறகு கோப்பை பாத்திரங்கள் கழுவ வேணும்.

தேத்தண்ணி குடியுமன்!

அவர் சொன்னார் நீர் கனகாலம் இந்தப் பக்கம் வரேல்லை யெண்டு. அவருக்கு அவ்வளவு சுகமில்லை. High blood pressure ஆம். அவர் ஒரு கவனமும் இல்லை. ஒரு சொல்லும் கேக்க மாட்டார். சும்மா இஞ்சை அவங்க ளோடை cards விளையாடுவார்.

எனக்குப் பொல்லாத உடம்பு நோ தம்பி. மூச்செடுக்க ஏலாது. மகள் பலகாரம் கொண்டு வந்தவ. சாப்பிட்டுப் பாருமன். அவள் இப்ப சரியாய் மாறீட்டாள். புருசனோடை பிரச்சினை போல கிடக்கு. புருசன் நல்ல பெடியன். தாய்க்காறிதான் தொடக்கத்திலை இருந்து... என்ன தம்பி போறீரே!

அப்ப பலகாரம்...

இரண்டு : (ஒளிவட்டத்துள் வருதல். பேசுதல்)

மூன்று : (ஒளிவட்டத்துள் வருதல். பேசுதல். (அபிநயம்) இறந்தவர் வந்து போகிறார்.)

நான்கு : (ஒளிவட்டத்துள் வருதல். பேசுதல். (அபிநயம்) இறந்தவர் வந்து போகிறார்.)

ஐந்து : (ஒளிவட்டத்துள் வருதல். பேசுதல். (அபிநயம்) இறந்தவர் வந்து போகிறார்.)

க.சொ : சின்னவனைக் காணவில்லை.

கோரஸ் : சின்னவனைக் காணவில்லை.

ஒன்று : சின்னவா! திரும்பி வா! வா!

இரண்டு : ஆராவது சின்னவனைக் கண்டியாளா?

ஐந்து : சப்பை மூக்கு, பெரிய கண்கள்...

மூன்று : வயதில் சின்னவன், அறிவில் சின்னவன்...

நான்கு : ஓரளவு கட்டை, ஓரளவு நிறம்...

ஒன்று : ஆராவது சின்னவனைக் கண்டியாளா?

இரண்டு : காணவில்லை, காணவில்லை. பெயர் சின்னவன். வயது... இளைஞன். சப்பை மூக்கு. மெலியவன். இப்படியாவது ஒரு நபரைப் பற்றி விபரம் தெரிந்தால்...

மூன்று : பெடியன். அரசியல் நிலைப்பாடு தெரியவில்லை. உயிருடனோ இல்லாமலோ கண்டுபிடித்தால் சன்மானம்.

நான்கு : Hello! Hello! Boarder Security! சின்னவனைக் காணவில்லை. பெரிய சின்னவன் Alert everybody.

ஒன்று : இலங்கை வானொலி ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனம் தகவல்கள் தேவைப்படுகிறது. சின்னவனின் இருப்பிடம் தெரிந்தால்...

க.சொ : அவனுடைய பெற்றோர் அவனுக்கு சின்னவன் எனப் பெயரிட்டார்கள். ஆயிரம் ஆயிரம் பெற்றோருக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் சின்னவன்கள் உண்டு. சின்னவன் பசுமையானவன். அப்பட்டமானவன். முதிர்ச்சியில்லாதவன். சின்னவன் தொலைந்து போனான். சின்னவனைக் காணவில்லை. அவன்திரும்பி வரமாட்டான் இந்த பழைய வீட்டிற்கு

கோரஸ் : சின்னவா! திரும்பி வா!

க.சொ : ஒருக்காலும் இல்லை. அவன் இந்தப் பழைய வீட்டிற்குத் திரும்பி வரவேமாட்டான்.

ஒன்று : அரிசி விலை நினைச்சுப் பாக்கேலாது.

இரண்டு : இ.போ.ச மீண்டும் நடத்தல்.

மூன்று : ரயில் மீண்டும் தாமதம்.

நான்கு : பரீட்சைகள் மீண்டும் பின்போடப்பட்டுள்ளன.

ஒன்று : எல்லாருக்கும் பாண்டல் எண்ணையிலை சமைச்சுப் போட்டு வயித்துவலி. வைத்தியச் செலவுக்குக் காசில்லை.

இரண்டு : என்ரை தம்பியைப் பொலீஸ் பிடிச்சுக் கொண்டு போய் அடிச்சுச் சாக்காட்டிப் போட்டாங்கள்.

மூன்று : சந்திரா என்னைக் கலியாணம் செய்யமாட்டாளாம். சொல்லீட்டாள்.

நான்கு : மூத்த அண்ணாவும் மச்சாளும் குடும்பத்திலை யிருந்து பிரிஞ்சிட்டினம். கடிதம் கூட எழுதிறதில்லை.

Hei hoop!

(இராணுவ அணிவகுப்பு துப்பாக்கிச் சூடு)

ஒன்று : என்ன அது? என்ன அது?

கோரஸ் : என்ன அது? என்ன அது?

ஒபிசர் : ஒருத்தரும் கொல்லப்படேல்லை.

ஒன்று : பாலயோகி, சாயிபாபா, மகரிசுடி

இரண்டு : கமலஹாசன், ரஜனிகாந்த், ஸ்ரீதேவி

மூன்று : சீர்காழி, பட்டம்மாள், பாலமுரளி

நான்கு : அகிலன், சுஜாதா, சாண்டிலியன்

(பத்திரிகை படிக்கிறார்கள்)

ஒன்று : பாதுகாப்பு அமைச்சர் சொன்னார். நிலைமை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வருவதற்குச் சூடுவதைத் தவிர வேறு வழி இருக்கவில்லை. பொலீஸ் ஒன்பது ரவுண்ட்(round) சுட்ட பொழுது, இறந்தவர்கள், காயப்பட்டவர்கள்...

இரண்டு : வைத்திய நிபுணருக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும் எனக்கோரி வைத்தியசாலை ஊழியர்கள் அனைவரும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். அதனால் O.P.D யில்...

மூன்று : இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையில் நடந்த test match ல் இலங்கையின் மாபெரும் வெற்றியைக் கொண்டாடும் முகமாக நாளை விடுமுறை

நான்கு : கிழக்குக் கரையோரத்தில் ஆங்காங்கே தூறல்களும், காற்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இன்றைய காலநிலை...

ஐந்து : உண்மையான, நல்ல அனுபவமான Contractor இடமிருந்து tenders கோரப்படுகின்றன.

ஒன்று : தமிழகத்தில் நூறு நாள் ஓடி வெற்றிவாகை சூடிய வெள்ளித் திரைக் காவியம்! பார்க்கத் தவறாதீர்கள்!

க.சொ : இல்லை.

(இறந்த மனிதன் கை காட்டுகிறான்)

க.சொ : 1984ஆம் ஆண்டில் அரசியல் கைதிகளின் மரணத்தின் எண்ணிக்கை உச்சநிலையை அடைந்துள்ளது. இந்தக் கொலைகளை அரசாங்கங்கள் சித்திரவதைகளாலும் கோரக் கொலைகளாலும் சாதிக்கின்றன. கொலை செய்யப்பட்ட அரசியல் கைதிகளின் எண்ணிக்கையைத் திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியாது. "அரசு இரகசியங்கள்" எனும் போர்வையில் பல்லாயிரக்கணக்கான மரணங்களை மறைப்பது சலபமான காரியம். ஆனாலும் Amnesty International இன் கருத்துப்படி கடந்த வருடத்தில் மாத்திரம் 40 நாடுகளில் 1513 அரசியல் கைதிகள் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர்.

கோரஸ் : அரிது, அரிது. மானிடராதல் அரிது...

கோரஸ் : இங்கே, இப்பொழுது!

ஒன்று : சிறீலங்கா

கோரஸ் : இங்கே, இப்பொழுது

இரண்டு : இருபதாம் நூற்றாண்டு

கோரஸ் : இங்கே, இப்பொழுது

மூன்று : எண்பதுகள்

கோரஸ் : இங்கே, இப்பொழுது.

நான்கு : ஈழம்

கோரஸ் : இங்கே, இப்பொழுது

ஐந்து : ஜனநாயகம்

கோரஸ் : இங்கே, இப்பொழுது

ஒன்று : கோரக் கொலைகள்

க.சொ : முழு இராணுவ பலமும் கிழக்கில் குவிக்கப்பட்டுள்ளது. இராணுவம், மொசாட் பயிற்சியும், அதி நவீன ஆயுதமும் கொண்டது.

ஒன்று : கிராமம் கிராமமாக அழிவு.

கோரஸ் : அழிவு

இரண்டு : வயதானவர்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டார்கள்

கோரஸ் : கொல்லப்படுகிறார்கள்.

மூன்று : குழந்தைகள் எரிக்கப்பட்டன.

கோரஸ் : உயிருடன் எரிக்கப்படுகின்றன.

நான்கு : Major Jeyatillaka's Battalion

கோரஸ் : முல்லைத்தீவு!

ஐந்து : Captain Weeratunga's Battalion

கோரஸ் : திரியாய்!

ஒன்று : Major ...

கோரஸ் : இன்னும் ஒன்பது கிராமங்கள்!

க.சொ : காட்டு மிராண்டித்தனம். மனிதத்தன்மை யே இல்லாமல் கோரக் கொலை, சித்திரவதை, மானபங்கம்

கோரஸ் : அராஜகம்!

நான்கு : Four Four Charlie calling.

Four Four Bravo. can you hear me

Four Four can you hear me.

Have located. Four Four Bravo.

Both vehicles destroyed. All dead.

Repeat. Both vehicles destroyed. All dead.

இரண்டு : Top Leader பத்து லட்சம்.

மூன்று : Next in Command ஐந்து லட்சம்.

நான்கு : Local Leaders ஒரு லட்சம்.

கோரஸ் : போர் என்றால் போர். சமாதானம் என்றால் சமாதானம்.

(Repeat)

ஐந்து : General சொன்னார்.

"What we did was not a war. It was a mass murder"

நான்கு : ஜெனரல் சொன்னார்.

"What we did was not a war. It was a mass murder"

இரண்டு : குருதி உறைந்துவிட்டது.

மூன்று : செங்குருதி

கோரஸ் : உறைகிறது

க.சொ : இரத்தத்தில் ஒரு வசதி இருக்கிறது. மண்ணில் கொட்டிக் கறுப்பாகப் படியும் இந்த செவ்விரத்தம், மழை பெய்ததும் கழுவப்பட்டு விடுகிறது. நீரில் கலந்த அந்த ரத்தம். நதிவழி ஓடி சமுத்திரத்தை அடைகிறது. கடல் நீரில் குருதிச் சேர்க்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. விஞ்ஞானிகள் இங்கு கவனிக்க வேண்டும். அந்த இரத்தத்தை விரயமாக்கி விடக்கூடாது. உலகப் பொருளாதாரம் உயர்வடைய அவ்விரத்தத்தைப் பிரயோசனமாகப் பாவிக்க வேண்டும். கடல் நீரில் இரத்தச் சேர்க்கை அதிகரிக்க அதிகரிக்க மனிதனின் விஞ்ஞான அறிவும் அதிகரிக்கிறது. ஆமாம். மனிதன் இப்புவலகின் மகோன்னத பிறவி என்பது மறுக்க முடியாதது.

கோரஸ் : அரிது அரிது. மானிடராதல் அரிது

(இறந்த மனிதனைச் சுற்றி வளைக்கிறார்கள்)

இரண்டு : இவனைத்தான் நாங்கள் தேடிக் கொண்டிருக்கிறம். அரசாங்கம் உனக்கு விசுவாசமாக இருக்கும். நாளைக்கு head quarters க்கு வந்து உனது விருதைப் பெற்றுக் கொள்.

(மரண தண்டனை)

க.சொ : சாவு, இரத்தம். பீதி இந்த நிலத்தை ஆளுகிறது. எல்லோருக்கும் தெரியுது என்ன நடக்கிறது என்று. சிறைக் கம்பிகளின் பின்னால் என்ன நடக்கப் போகிறது என்று. இதற்கு எதிராக ஒருமித்துக் குரல் எழுப்ப இன்னும் நேரம் வரவில்லையா!

(குரை)

இலங்கை நாட்டின் வட பகுதியில் பிரமாண்ட காட்சியறையுடன் அச்சுப்பதிக்கல் சார்ந்த அனைத்து விதமான வேலைகளுக்கும்மான ஓர் அச்சுக்கூடம்

மதி கலர்ஸ்

BEST QUALITY | BEST PLACE | BEST PRICE & YOUR BEST CHOICE

MATHI COLOURS (PVT) LTD.

உங்கள் எண்ணங்களின் உண்ணங்களாய்!....

PRINTERS & WEDDING CARDS

உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்து விதமான பிரின்டிங் தேவைகளையும் உடனுக்குடன் காமாக்கவும், இந்நகர்ப்பகுதியிலும் பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்...

One Miss Call
070 222 2259

தஞ்சை

அழைப்பீடுகளுக்கான

கட்சியறை

NO. 10, MURUGESAR LANE,
NALLUR, JAFFNA.
021 222 9285
mathicolours@gmail.com

CUSTOMERCARE
077 722 2259

MATHI
COLOURS

ஒவ்வொரு பிறந்தநாள், ஸ்கூலின் பிறந்தநாள், பள்ளிக்கூட பிறந்தநாள், கவர் பிறந்தநாள், சீராய்ச்சி பிளாக்ஷா, அட்டிப் பிளாக்ஷா, அலுவலகம்